

Thomas Moore
P O E M A T I A,

Latinè partim reddita,

Partim scripta :

A *V.* B O U R N E,

Collegii Trinitatis apud Cantabrigienfes
aliquando Socio :

Tertiò Edita.

Adjectis ad calcem
Quibusdam Novis.

L O N D I N I :

Typis J. BETTENHAM. Sumptibus B. BARKER,
Bibliopolæ Westmonasteriensis, apud quem prostant,
& apud R. WARE. MDCCXLIII.

44

7

25

167

NOBILISSIMO PRINCIPI

T H O M Æ

DUCI NOVOCASTRENSI

Otium hoc Poeticum,

Nullo potius

Quàm Condiscipuli nomine
commendatum,

Humillimè offert & dedicat

VINCENTIUS BOURNE.

A z

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

1

6

I N D E X.

Corydon Querens

Anglicè Pag. 2

Thyrsis & Chloë.

Latine 3

Angl. 8

Lat. 9

Votum Gualt. Pope.

Angl. 22

Lat. 23

Gulielmus Susannæ valedicens.

Angl. 42

Lat. 43

Tueda.

Angl. 48

Lat. 49

Amor Inermis.

Angl. 52

Lat. 53

Chloë Venatrix.

Angl. 56

Lat. 57

Corolla.

Lat. 60

Angl. 61

Melissa.

Lat. 70

Ang. 71

Anus

INDEX.

Anus Sæcularis.	78
Ad Grillum.	81
Solitudo Regia.	83
Hymnus Paschalis.	84
Mutua Benevolentia primaria Lex Naturæ est.	85
Ad DAVIDEM COOK, <i>Westmonasterii</i> Custodem nocturnum, & vigilantissimum.	87
In Obitum <i>Roussai</i> , Collegio Trinitatis servi à Cubiculis.	90
Epitaphium in Canem.	92
<i>Denneri</i> Anus.	94
Ad JOHANNEM PERKINS, Astrologum Cantabrigiensem.	96
Epilogus <i>Æthiopissæ</i> .	98
Idem agit idem.	100
Simile agit in Simile.	101
Agens & Patiens sunt simul.	102
Fanaticus.	103
In Posthumam Effigiem <i>Joh. Fermor</i> , Arm. &c.	104
Noverca.	105
Ad <i>Heemskirkum</i> .	106
<i>Hobsoni</i> Lex.	108
Eques Academicus.	109
Thrax.	110
In	

INDEX.

78	In Effigiem Dominæ Catharinæ Hyde.	111
81	Lachrymæ Pictoris.	112
83	Epitaphium.	113
84	Pietas Rubeculæ.	114
85	Verulamium.	115
noc-	Ad R. Lamb, &c.	116
87	Reconciliatrix.	118
Cu-	Ode G. Shakespear.	119
90	Schola Rhetorices.	120
92	Canis & Echo.	121
94	Crura adscititia.	122
gien-	Rosa: ad Stellam.	123
96	In Fenestram Septentrionalem Fani Westmonasterien-	
98	fis.	124
100	Alexander & Xerxes.	125
101	In Statuam Sepulchralem Infantis dormientis.	<i>ibid.</i>
102	Memoriæ sacrum B. Ferrers, Pictoris furdi & muti.	
103		126
104	Victoria Forensis.	128
105	Certamen Musicum.	<i>ibid.</i>
106	Carmen Lapidarium.	129
108	Pyramis.	130
109	Stradæ Philomela.	<i>ibid.</i>
110	Thestylis Coqua.	131
In	Cantatrices.	<i>ibid.</i>
		Ad

INDEX.

Ad GULIELMUM HOGARTH, Παράμιτις.	134
Plus scire oportet quàm loqui.	135
Non es, quod simulas.	<i>ibid.</i>
Oceanus Prædator & Restitutor.	136
Parentis Sollicitudo.	<i>ibid.</i>

APPENDIX.

<i>L</i> ucia & Corydon.	Anglicè Pag. 140
	Latine 141
<i>C</i> bloë Monita.	Angl. 148
	Lat. 149
Three divine Hymns taken from the Spectator.	153
Hymnus Primus.	Angl. 154
	Lat. 155
Hymnus Secundus.	Angl. 160
	Lat. 161
Hymnus Tertius.	Angl. 166
	Lat. 167
Ode ex initio Psalmi xix desumpta.	Angl. 170
	Lat. 171
	Dedicatio.

INDEX.

134	Dedicatio ad Regem; in ipsius gratiam Latinè red-	
135	dita.	Angl. 174
ibid.		Lat. 175
136	Sertum.	Angl. 180
ibid.		Lat. 181
	Epilogus <i>Cantharæ</i> , ad <i>Terentii</i> Adelphos.	186
	Manuale Typographiâ omni antiquius, nulli uspiam	
	Librorum insertum Catalogo.	188
	Mola Juventutis Restauratrix.	190
	Cornicula.	192
	Conspicillum.	193
140	In Edictum Regis <i>Georgii</i> Secundi de recudendis	
141	Nummis Aureis.	195
148	Pons Westmonasteriensis.	196
149	Milliaria.	197
153	Epilogus <i>Critonis</i> ad <i>Terentii</i> Andriam.	198
154	Musca.	200
155	Caupo Mediator.	201
160	Cicindela.	202
161	Ode Nuptialis.	203
166	Hæredis Luctus.	206
167	Bombyx.	207
170	Regnare Nolo, liber ut non sim mihi.	208
171	Regnare Volo.	209
catio.	Δῶρον Ἀδελφῶν.	210
	Apes	

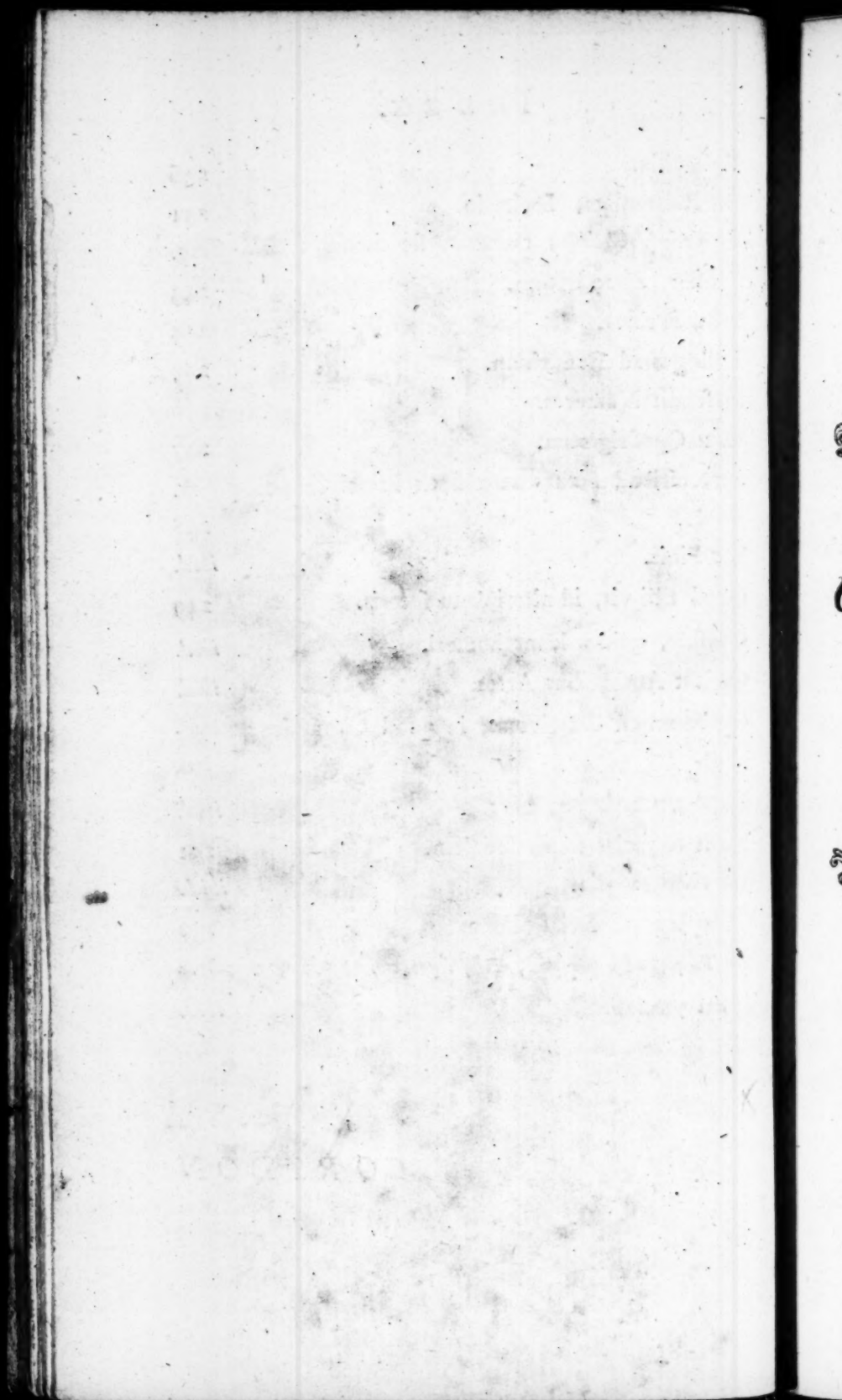
INDEX.

Apes.	211
Ingenia in occulto.	212
Dignitas & Otium.	213
Ad <i>Stephanum Duck</i> ; Ἐγκωμιαστικόν.	214
Prologus ad <i>Terentii Andriam</i> .	215
Epilogus <i>Lesbiæ Obstetricis</i> .	217
Suicida.	219
Ἀρχιτέκτων.	<i>ibid.</i>
Artis est celare Artem.	220
Iris Portabilis.	221
Veritas & Amicitia.	222
Ænigma.	223
Labor Ineptiarum.	224
In Nuptias serenissimi <i>Aurantiæ</i> Principis, Anno MDCCXXXIV.	225
Phœbe Ornatix.	226
Odor Lucri.	227
Decor Inemptus.	228
Limax.	229
Πάντα Γίλως.	230
Vulgus non rectum videt.	232
Innocens Prædatrix.	233
Ignavum fucos pecus à præsepibus arcent.	234
Passeres Indigenæ; <i>Coll. Trin. Cant.</i> Commensales.	235
	Epita-

INDEX.

Epitaphia.	236
Ad Rubeculam, Invitatio.	241
<i>Pauper Johannes</i> ; Poculum sic dictum: <i>Coll. Trin.</i>	
<i>Cant.</i> dono datum.	243
Sella Pacifica.	244
Epilogus ad Eunuchum.	245
Defendit Numerus.	246
Ufus Quadrigarum.	247
Perveniri ad Summum nisi ex Principiis non potest.	248
Spe Finis.	<i>ibid.</i>
Quod tibi vis, id alteri & tu feceris.	249
Consule, quid valeant humeri.	<i>ibid.</i>
Obsunt Authoribus Artes.	<i>ibid.</i>
Optimum est Convivium, in quod Choraules non venit.	250
Minorem ne lædas, cave.	<i>ibid.</i>
Nulli te facias nimis sodalem.	251
Ut vivas, vigila.	<i>ibid.</i>
Tempore nil facias alieno.	252
— Τὸ μεταξὺ μεριμνῶ, Πῶς ἄμα σοι κλαύτω, πῶς ἄμα σοι γελᾶσω.	<i>ibid.</i>

CORRYDON

CORYDON QUERENS;

CARMEN PASTORALE.

COLIN's *Complaint.*

Despairing beside a clear Stream,
A Shepherd forsaken was laid ;
And while a false Nymph was his
Theme,
A Willow supported his Head.

The Winds, that blew over the Plain,
To his Sighs with a Sigh did reply ;
And the Brook, in Return to his Pain,
Ran mournfully murmuring by.

Alas ! filly Swain that I was !
Thus sadly complaining, he cry'd ;
When first I beheld that fair Face,
'Twere better by far I had dy'd :
She talk'd, and I blest the dear Tongue ;
When she smil'd, 'twas a Pleasure too great :
I listen'd, and cry'd, when she sung,
Was Nightingale ever so sweet !

How

CORYDON Querens.

*Exceptos Pastor secum meditatus amores
Ad ripam jacuit prætereuntis aquæ ;
Dumque recensebat falsæ perjuria Nym-
phæ,*

Lassatum salices sustinere caput,

Audierant Zephyri vocem gemitusque dolentis,

Et mæstis venti congemuere sonis :

Audierat Rivus ; resonumque ad murmura murmur,

Et questum ad questus ingeminavit aqua.

Ab miserum Corydonem ! & durum ante omnia fatum !

Tristibus his lachrymans ingemit ille modis ;

Adspexi vultum, lethoque (heu sidera iniqua !)

Ex illo intuitu quot graviora tuli !

Nusquam tutus eram ; Daphnæ mihi dulcis imago

Ridentis, dulcis sermo loquentis erat :

Seu caneret, blando captus modulamine, Quando

Tam suave, exclamo, tu, Philomela, canes !

How foolish was I to believe,

She could doat on so lowly a Clown?

Or, that her fond Heart wou'd not grieve,

To forsake the fine Folk of the Town?

To think, that a Beauty so gay,

So kind and so constant would prove;

Or go clad like our Maidens in grey,

Or live in a Cottage on Love?

What tho' I have Skill to complain!

Tho' the Muses my Temples have crown'd!

What tho', when they hear my soft Strain,

The Virgins sit weeping around!

Ah, COLIN! thy Hopes are in vain,

Thy Pipe and thy Laurel resign;

Thy False One inclines to a Swain,

Whose Musick is sweeter than thine.

And you, my Companions so dear,

Who sorrow to see me betray'd,

Whatever I suffer, forbear,

Forbear to accuse the false Maid.

Tho' through the wide World I shou'd range,

'Tis in vain from my Fortune to fly:

'Twas hers to be false and to change;

'Tis mine to be constant and die.

Sæpe quidem dixi, Miserebitur Illa; sed unde

Tam nostræ fieret rusticitatis amans?

Unde Urbis Splendorem ea sciret, opesque superbas

Sordibus exiguæ posthabuisse casæ?

Credebam tamen ignarus; rebarque quod esset

Inter divitias invenienda fides:

Quod crassæ possent vestes, victusque placere

Rusticus, atque humili sub Lare castus Amor.

Quid mihi, Apollineâ cingar quod tempora Lauro,

Et querulæ nôrim tangere fila Lyræ?

Quid prodest, molles numeros siquando movebam,

Virginæ circum quod maduere genæ?

Ab, nihil est, CORYDON, Phæbi cur munera jactes!

Nec Lyra jam decori, nec tibi Laurus erit.

Est novus, est DAPHNÆ felicior Ignis; & illi

Dulcior est calamus, callidiorque manus.

Vos tamen hinc, Comitum pars ô charissima, amici

Queis mecum luctus sunt, sociusque dolor,

Parcite vos, quicquid dederint mihi fata ferendum,

Parcite vos DAPHNEN insimulare doli.

Si toto vagus orbe feror, comitatur euntem

Me mea fors, nullâ dissocianda fugâ:

Quamvis inteream, DAPHNE mutabitur usque;

Inteream quamvis, usque fidelis ero.

If, while my hard Fate I sustain,
 In her Breast any Pity is found,
 Let her come with the Nymphs of the Plain,
 And see me laid low in the Ground.
 The last humble Boon that I crave,
 Is to shade me with Cypress and Yew;
 And when she looks down in my Grave,
 Let her own that her Shepherd was true.

Then to her new Love let her go,
 And deck her in golden Array;
 Be finest at ev'ry fine Show,
 And frolick it all the long Day:
 While COLIN, forgotten and gone,
 No more shall be talk'd of, or seen,
 Unless when beneath the pale Moon
 His Ghost shall glide over the Green.

Siquid adhuc poterunt mollescere corda, nec omnis

Ex inclementi pectore fugit amor;

Agrestes inter decoret mea funera Nymphas,

Membraque supremo det tumulanda rogo.

Hoc mihi concedat saltem, non multa roganti,

Nudaque Cupressi frondibus ossa tegat;

Reliquias urnâ positas ubi viderit, Urna,

Reliquias fidi, dicat, Amantis habes.

Tum gemmis multoque nitens lasciviat auro,

Igni novo felix, deliciisque novis;

Perpetuum, nitidas inter nitidissima Nymphas,

Saltibus absumat lætitiâque diem.

Longum abes interea, CORYDON, longumque licebit

Ab sis; te tacitum nox tenebræque premunt:

Ni tua fors, terræ immineat cùm pallida Luna,

Lurida vicinum transvolet Umbra nemus.

W I L L I A M
A N D
M A R G A R E T.

I.

WHEN all was wrapt in dark Midnight,
And all were fast a-sleep,
In glided MARG'RET's grimly Ghost,
And stood at WILLIAM's Feet.

II.

Her Face was like the *April-Morn*,
Clad in a Wintry Cloud ;
And Clay-cold was her Lily-Hand,
That held the fable Shrowd.

III. So

I.
T H Y R S I S
E T
C H L O E.

I. [umbrâ,

OMNIA Nox *tenebris*, tacitâque involverat

Et fessos homines vinxerat alta quies ;

Cum valvæ patere, & gressu illapsa silenti ;

THYRSIDIS ad lectum stabat imago

II.

[CHLOES.

Vultus erat, qualis lachrymosi vultus Aprilis,

Cui dubia hyberno conditur imbre dies ;

Quâque sepulchralem à pedibus collegit amictum,

Candidior nivibus, frigidiorque Manus.

B 5

III. Cūque

III.

So shall the fairest Face appear,
 When Youth and Years are flown ;
 Such is the Robe that Kings must wear,
 When Death has rest their Crown.

IV.

Her Bloom was like the springing Flow'r,
 That sips the silver Dew ;
 The Rose was budded in her Cheek,
 And opening to the View.

V.

But Love had, like the Canker-worm,
 Consum'd her early Prime :
 The Rose grew pale, and left her Cheek ;
 She dy'd before her Time.

VI.

Awake, she cry'd, thy true Love calls,
 Come from her Midnight-Grave ;
 Now let thy Pity hear the Maid,
 Thy Love refus'd to save.

VII.

This is the dark and fearful Hour,
 When injur'd Ghosts complain ;

[II]

III.

*Cūque dies aberunt molles, & læta juventus,
Gloria pallebit sic, Cyparissi, tua:
Cū mors decutiet capiti diademata, Regum
Hæc erit in trabeâ conspiciendus Honos.*

IV.

*Forma fuit (dum forma fuit) nascentis ad instar
Floris, cui cano gemmula rore tumet;
Et veneres risere, & subrubuere labella,
Subrubet ut teneris purpura prima rosis.*

V.

*Sed lenta exedit tabes mollemque ruborem,
Et faciles risus, & juvenile decus:
Et rosa paulatim languens, nudata reliquit
Oscula; præripuit mors properata CHLOEN.*

VI.

*Excute Te somnis; nocturno egressa sepulchro,
Evocat infidum THYRSIDA fida CHLOE.
Tandem o! nunc tandem miserere, audique puellam,
Cui tuus invidit vivere durus amor.*

VII.

*Hæc tenebræ querulos manes, hæc elicit Hora,
Ut tumultis referent humida claustra suis;*

Now dreary Graves give up their Dead,
To haunt the faithless Swain.

VIII.

Bethink thee, WILLIAM, of thy Fault,
Thy Pledge, and broken Oath ;
And give me back my Maiden-Vow,
And give me back my Troth.

IX.

How could you say my Face was fair,
And yet that Face forsake ?
How could you win my Virgin-Heart,
Yet leave that Heart to break ?

X.

How could you promise Love to me,
And not that Promise keep ?
Why did you swear mine Eyes were bright,
Yet leave those Eyes to weep ?

XI.

How could you say, my Lip was sweet,
And made the Scarlet pale ?
And why did I, young witless Maid,
Believe the flatt'ring Tale ?

XII. That

*Spectraque discurrunt, perjuri terror Amantis :
Ut trepidum infestent exagitentque reum.*

VIII.

*THYRSI, tuum crimen, solenne recollige sædus,
Et revoca læsos in tua vota Deos :
Virgineamque fidem, jurataque verba remitte ;
Et mea redde mihi vota, resume tua.*

IX.

*In quâ defixus toties hædere solebas,
Quis faciem poterat destituisse meam ?
Quis tenerum, & rerum ignarum mihi vincere pectus,
Vicumque indignis discruciare modis ?*

X.

*Promisso quianam, nimis ah ! promissor, amore,
Polliciti poterat immemor esse tui ?
Laudatis quianam, nimis ah ! laudator, ocellis
Extingui multo passus es imbre faces ?*

XI.

*Dicere cur poterat, Labium tibi suave rubescit ;
Et facit, ut cedat purpura pallidior ?
Dicere cur poterat ? & ego, rudis, inscia Virgo,
Cur blandum adjuvi credulitate dolum ?*

XII. *Nulla.*

XII.

That Face, alas! no more is fair ;
 That Lip no longer red ;
 Dark are mine Eyes, now clos'd in Death,
 And ev'ry Charm is fled.

XIII.

The hungry Worm my Sister is ;
 This Winding-Sheet I wear ;
 And cold and weary lasts our Night,
 'Till that last Morn appear.

XIV.

But hark ! the Cock has warn'd me hence :
 A long and last Adieu !
 Come see, false Man ! how low she lies,
 That dy'd for Love of you.

XV.

Now Birds did sing, and Morning smile,
 And shew her glittering Head ;
 Pale WILLIAM shook in every Limb,
 Then raving left his Bed.

XVI.

He hy'd him to the fatal Place
 Where MARG'RET's Body lay,

And

XII.

Nulla mihi, heu ! floret facies, quæ floruit : ecce !

Quæ rubuere, mihi nulla labella rubent.

Mors, obfignatos tenebris, mihi clausit ocellos ;

Gratia desertæ nec super una genæ est.

XIII.

Germanus mihi Vermis edax, depascitur artus

Cognatos ; nec adhuc est satiata fames :

Et gelidæ & longæ restant mihi tædia noctis,

Dum noctem excipiat longa, suprema, dies.

XIV.

Sed cantu, audistin' ? monuit me Gallus abire ;

THYRSI, vale ; longum, perfide THYRSI, vale..

Vise tamen, tumulo quàm sit defossa profundo,

Quæ miserum urgebat funus amore Tui.

- XV.

Jam volucres cecinere, & festinavit ab Ortu,

Purpureo risu, Sol aperire diem ;

Pallidus obstupuit THYRSIS, tremulusque cubili.

(Ab tremor ! ab pallor conscius !) exiliit.

XVI.

Fatalem ad tumulum cursu contendit anhelus,

Quà jacuit gelidâ morte soluta CHLOE ;

Cespique.

And stretch'd him on the green Grass Turf,
That wrapt her Breathless Clay.

XVII.

And thrice he call'd on MARG'RET's Name,
And thrice he wept full fore ;
Then laid his Cheek to the cold Earth,
And Word spake never more.

LECTORI

*Cespitemque in viridi, qui subitùs flebile textit
Corpus, se mæstum projiciebat onus.*

XVII.

*Terque CHLOEN gemitu gemit, ter voce vocavit,
Et bibulam lachrymis ter madefecit humum :
Nudaque telluri nudæ dans oscula, nunquam
Aut vocem lachrymis addidit, aut gemitum.*

LECTORI

LECTORI S.

ABES in manu, Erudite Lector, Cantunculam, nec Amatorum Suspiriis, nec Compotorum refertam vociferationibus; sed gravitate & leporibus tam ex æquo temperatam, tam procul à senili remotam morositate, & ab ineptiis puerilibus tam abhorrentem & alienam, ut Juvenes exinde quod præcipiat; &, quod delectet, excerpant Seniores.

Materies hujusce Poematis ea humanæ felicitatis complectitur argumenta, ad quæ nostra omnium, ætate saltem provectorum, contendunt Vota. Nihil magnificum, nihil sumptuosum, nihil Homine prudente & bono indignum, præoptatur. Supervacua,
&

& ad veræ jucunditatem vitæ non facientia, repudiantur multa. Ea scilicet declinat noster & averfatur Author, quæ vel Luxuries vitiosè, vel lascivè Ignavia solet excogitare; satis beatus, si gaudiis, quæ sperando conceperit, nihil intervenerit Curarum aut Ægritudinis.

Sperantibus, quoad licita & innocua, omnia sunt libera. Et quoniam pleræque in futuro sunt Voluptates, optando facimus præsentiores, & conspectui propiùs admoveamus. Contemplatio est quoddam fruendi genus; & expectatio deliciarum, absentiae quodammodo est solatium. Itaque æquissimo jure licebit Voto indulgere nec infaceto nec illibèrali, quod venientia senectutis incommoda, si non tota repellere & remorari, diminuere certè potest & delinire.

Diu Anglicis Lectoribus placuit, diuque, ut auguramur, placebit celebratùm hoc Opusculum: & speravimus Authori nostro non injurium fore, si Latinè etiam legendum

dum exhiberemus. Id certè optavimus, ut iterum Exteris, apud quos peregrinatus est, quantum per nos posset, vetus innotesceret Hospes; & Famâ, quâ semel floruit, de novo aliquantulum revivisceret. De nobis nihil ausi polliceri, Tuæ, Lector, Benevolentiae acceptum referemus, si Romanis auribus non prodeat omnino indignus; si Italis, quibuscum ei docta intercessit Consuetudo, non multo ingratiôr, in hac etiam Versione, quàm suis est in Linguâ Vernaculâ popularibus.

Ex promisso, Annotationes ipsius Authoris subjecimus pauculas; cæteris eo consilio omissis, ne nimii videremur, in re non prorsus necessariâ. Hoc unicum exorandus restas, Amice Lector, ut si quid in transferendo hoc Carmine interpret vel lubens (quod rariùs fit) addiderit aut variaverit, vel Genio Linguarum aut Idiomatum coactus diversitate prætermiserit, & excusandi & condonandi detur locus; qui citiùs forsân dabitur, si Te præfando non ultra detineamus. Vive & bene Vale.

THE

THE
AUTHOR'S PROLOGUE
TO THE
W I S H.

QUID dedicatum poscit Apollinem
Vates? quid orat de paterâ novum
Fundens Liquorem? Hor. Ode 31. Lib. I.

Me quoties reficit gelidus Digentia Rivus,
Quem Mandela bibit, Rugosus frigore Pagus,
Quid sentire putas? Quid credis, Amice, precari?
Id. Ep. 18. Lib. I.

That is,

When Poets, off'ring at *Apollo's Shrine*,
Out of the sacred Goblets pour new Wine;
What do they wish? what do they then desire?

When I'm at *Epsom*, or on *Banstead-Down*,
Free from the Wine, and Smoke, and Noise o'th' Town,
When I those Waters drink, and breathe that Air;
What are my Thoughts? what's my continual Prayer?

THE

The W I S H.

I.

 F I live to be Old, for I find I go^a down,
Let this be my Fate. In a^b Country-Town
May I have a warm House, with a^c Stone
at the Gate,
And a^d cleanly young Girl to rub my bald Pate.

CHORUS.

May I govern my^e Passion with an absolute Sway,
And grow^f wiser and better, as my Strength wears
away ;

Without Gout or Stone, by a gentle Decay.

II. May

^a *Labuntur anni ; nec pietas moram*
Rugis, & instanti senectæ

Afferet, indomitæque morti. Hor.

Ocyor Cervis, & agente Ventos

Ocyor Euro. Idem.

Ocyor & Cæli flammis, & Tigride fætâ. Lucan.

^b *O Rus, quando ego te aspiciam ? quandoque licebit,*
Nunc Veterum libris, nunc somno & inertibus horis,
Ducere sollicitæ jucunda oblivia vitæ ? Hor.

V O T U M.

I.

*I Senii descendam, & cæpi vergere, ad
annos,*

Rure mihi exigui sint, tepidique Lares ;

*Præ foribus sit scamnum, & sit non
sordida Virgo,*

Quæ molli foveat tempora calva manu.

CHORUS.

Æquo animum imperio subigam, prudentior usu,

Ut carptim attenuor, Rex Dominusque Mei.

Nec Podagræ, nec Lithiasis cruciatibus urar ;

Sed sensim extinctus deſcebar ad tumulum.

II. Ad

^c By the Help whereof I may mount my easy
Pad Nag, mentioned in the third Stanza ; in the
West of England, they call it an *Upping-Stock*.

^d *Quæ non offendat sordibus.* Hor.

^e — *Animum rege, qui, nisi paret,*
Imperat ; hunc frænis, hunc tu compeſce catenis. Id.

^f *Lenior & melior ſiam, accedente ſenectâ.* Id.

II.

May my ^a little House stand on the ^b Side of a Hill,
 With an easy Descent to a Mead and a ^c Mill,
 That when I've a Mind I may hear my Boy read,
 In the Mill, if it rains ; if it's dry, in the Mead.
 May I govern &c.

III.

Near a shady ^d Grove, and a murmuring Brook,
 With the Ocean at ^e Distance, whereon I may look,
 With

^a *Parva, sed apta, Domus.*

^b Neither on the Top nor the Bottom ; the best situation for a House or a City, affording both Convenience of Cellars, and a Descent to carry off the Waters.

^c It will be thought the Old Man has made a very ill Choice of a Mill to hear his Boy read in ; but they who make this Objection, either know not, or at least do not consider, that Noise helps Deafness, which is incident to Old Age. That this is a Truth, both Experience and Reason evidence.

I have known several who could hear little or nothing in their Chambers ; but when they were in a Coach rattling upon the Stones, heard very well. I also knew a Lady in *Essex*, whose Name was *Tyrrel*, who, while she had occasion to discourse, used to beat a great Drum, without which she could not hear at all ; the Reason whereof is this, The most frequent Cause of Deafness is the Relaxation of the *Tympanum*

II.

*Ad declivæ jugum, placidoque quod imminet anni,
 Quà mola, quà pratum est, stet mea parva domus :
 Ut sit, ubi assideam Lectori Auditor alumno,
 Si sudus, vel si Jupiter udus erit.
 Æquo animum imperio &c.*

III.

*Quà Nemus umbrosum, & salientis murmura rivi,
 Esto in conspectu, sed procul esto, Mare.*

Planities

or Drum of the Ear, which by this violent and continual Agitation of the Air, is extended, and made more Tight and Springy, and better reflects Sounds, like a Drum new-brac'd.

Et paulum sylvæ super his foret. Hor.
Et tecto vicinus jugis aquæ fons. Id.
Fons etiam Rivo dare nomen idoneus, ut nec
Frigidior Thracum, neque purior ambiat Hebrus. Id.
Labuntur altis interim ripis aquæ ; —
Fontesque lymphis obstrepunt manantibus,
Somnos quod invitet leves. Id.
— Per pronum trepidans cum murmure rivum. Id.
Levis crepante lymphâ defilit pede. Id.
Unde loquaces
Lymphæ defiliunt. Id.
Neptunum procul à terris spectare furentem. Id.

With a spacious Plain, without Hedge or Stile,
And an easy Pad-Nag to ride out a Mile.

May I govern &c.

IV.

With *Horace* and ^a *Petrarch*, and Two or Three more
Of the best Wits, that reign'd in the Ages before ;
With ^b roast Mutton, rather than Ven'son or Teal,
And ^c clean, tho' coarse, Linen at every Meal.

May I govern &c.

V. With

—— *Jactantibus æquora ventis,*
E terrâ, magnum alterius spectare laborem,
—— *Tuâ sine parte pericli :*
Non quia vexari quenkâm est jucunda voluptas,
Sed quibus ipse malis careas, quia cernere dulce est. *Lucr.*

^a A famous *Italian* Poet, who flourished in the
thirteenth Century ; He was one of the first Restorers
of Learning. The Author of this Wish has begun to
write his Life, and designs (God willing) in a short
time to publish it.

^b *Accipe nunc, victus tenuis quæ quantaque secum*
Afferat ; imprimis valeas bene, nam variæ res
Ut noceant homini credas, memor illius escæ
Quæ simplex olim tibi sederit, ut simul assis
Miscueris Elixæ, simul conchyliæ Turdis.

Planities juxtâ, sine fossâ aut sepe, mibique

Porrectam & manno det spatiosa viam.

Æquo animum imperio &c.

IV.

Flaccus, Petrarca, & veterum liber unus & alter

Adfint, ingenii quos celebravit honor.

Commendet dapibus melior, potiorque ferinâ,

Fercula simplicitas munditiæque mea.

Æquo animum imperio &c.

V. Sab-

Dulcia se in bilem vertent, stomachoque tumultum

Lenta feret pituita : vides ut pallidus omnis

Cænâ defurgat dubiâ ; quin corpus onustum

Hesternis vitiis, animum quoque prægravat una,

Atque affigit humi Divinæ particulam Auræ. Hor.

— Ne turpe toral, ne sordida mappa

Corruget nares, ne non & Cantharus & Lanx

Ostendat tibi te. Id.

Et mundus victus, non deficiente crumenâ. Id.

Mundæque parvo sub lare pauperum

Cænæ. Id.

Pauperies immunda domûs procul absit ; ego, utrûm

Nave ferar magnâ, an parvâ, ferar unus & idem. Id.

V.

With a ^a Pudding on *Sundays*, with stout humming
Liquor,

And Remnants of *Latin* to welcome the Vicar,

With ^b *Monte-Fiascone* or ^c *Burgundy* Wine,

To drink the ^d King's Health as oft as I dine,

May I govern &c.

VI. May

^a Tho' the Poet never eats any, he provides this Dish for his Guests ; but principally in observance of the old *English* Custom, to let no *Sunday* pass without a Pudding. From this, and many Passages before, it is evident that he is a very superstitious Fellow.

^b A Town in *Tuscany* celebrated for good Wine, and the Epitaph of a *Dutch* Man buried there ; all the Books which treat of travelling through *Italy* relate the Story at large. But since it may be new to some who shall read this, I will set it down in few words ; A *Dutch* Traveller with his Servant lighted at the Inn which lies out of the Town, and thence sent his Servant into it to find out the best Wine, ordering him to write *Eft* upon the Door of the House wherein he found good Wine ; where he found better, *Eft*, *Eft* ; where the best, *Eft*, *Eft*, *Eft* ; The Servant obeyed his Commands punctually. The Master follows, and finds the Tavern bearing this last Inscription ; and drank so much, that it cast him into a Fever whereof he died. His Servant buried him in

V.

*Sabbata distinguat fartum, convivæ Sacerdos,
Docti sermones, interiorque Cadus.
Nec vini, Burgundæ, tui mihi Anecdota defint,
Quæ Regi, quoties prandeo, sacra bibam.
Æquo animum imperio &c.*

VI. *Purpura*

the Church, engraving upon his Tomb-Stone this Epitaph, which is still to be seen there ;

Est, Est, Est.

Propter nimium Est.

Jo. de Fuc. D. meus mortuus est.

^c *Beauln*, A Town in the Dukedom of *Burgundy*, famous for a magnificent Hospital, and the Excellency of it's Wines, which are incomparably the best in *France*, if not in the World.

Experto crede Roberto.

I do not speak this by hear-say.

^d *Hinc ad vina redit lætus, & alteris*

Te mensis adhibet Deum.

Te multâ prece, te prosequitur mero

Diffuso pateris, & Laribus tuum

Miscet nomen, uti Græcia Castoris,

Et magni memor Herculis.

Longas, ô utinam, Rex bone, ferias

Præstes Hesperia, dicimus integro

Sicci mane die, dicimus Uvidi,

Cum Sol oceano subest. Hor.

VI.

May my Wine be Vermilion, may my Malt-drink be
 In neither extreme, or too mild or too stale : (pale,
 In lieu of Deserts, Unwholsom and Dear,
 Let ^a *Lodi* or *Parmesan* bring up the Rear.
 May I govern &c.

VII.

Nor ^b Tory, or Whig, Observator or Trimmer
 May I be, nor against the Law's Torrent a Swimmer.
 May I mind what I speak, what I write, and hear read,
 And with matters of State ne'er trouble my Head.
 May I govern &c.

VIII.

Let the Gods, who dispose of every King's Crown,
 Whomsoever they please, set up and pull down ;
 I'll pay the whole Shilling impos'd on **my Head**,
 Tho' I go without ^c Claret that Night to my Bed.
 May I govern &c.

IX. I'll

^c *Laus Pompeii*, a wonderful fertile Town in the
 Dutchy of *Milan*, whose Cheese is of greater Fame
 than *Parmesan*.

^b Those odious Names of Distinction kindled great

VI.

Purpura sit Baccho, Cereri sit pallor ; Et ævo

Maturus justo detur utrique sapor.

Divite pro Victu, luxuque salubrior omni,

Cæsus esto tuus, Parma, corona dapum.

Æquo animum imperio &c.

VII.

Liber Et immunis, nullis à partibus adstem,

Nec Legum adversus vim fluviumque natem ;

Quid loquar, aut scribam, cautusque Et providus Author,

Ire finam regni res, velut ire volunt.

Æquo animum imperio &c.

VIII.

Di, quos imperium penes est, rerumque potestas,

Regna, quibus visum est, dent, adimantque data :

Impositum capiti solvam non invidus assem,

Una licet tubulo nox cyathoque caret.

Æquo animum imperio &c.

IX. *Solvam*

Animosity and Strangeness, and even Hatred betwixt
Relations and Friends.

c If that should happen, it would be a shrewd Affliction to the Poet.

IX.

I'll bleed without grumbling, tho' ^a that Tax should
As oft as New Moons, or Weeks in a Year. (appear
For why should I let a seditious Word fall,

^b Since my Lands in ^c *Utopia* pay nothing at all ?
May I govern &c.

X.

Tho' I care not for Riches, may I not be so poor,
That the Rich without Shame cannot enter my Door ;
^d May they court my Converse, may they take much
Delight

My old Stories to hear in a Winter's long Night.
May I govern &c.

XI.

My small stock of Wit may I not misapply,
To flatter ill Men, be they never so high ;
Nor mispend the few Moments I steal from the Grave,
In fawning and cringing like a Dog or a Slave.

May I govern &c.

XII. May

^a A Poll-Bill.

^b A good Encouragement to pay for his Head.

^c A Place in *Jupiter*, or the *Moon*, or some other
of the Planets ; for it is not to be found in the Map
of the World.

IX.

*Solvam ego, nec querulus contrà mussabo, tributa
Si poscant Menses Hebdomadesque nova ;
Cur etenim obmussans duram vocitavero legem,
Cum fundi solvant nil mei in Utopiâ ?
Æquo animum imperio &c.*

X.

*Non peto divitias ; nec sim tam sordidè egenus,
Nauseet ut dives tecta subire mea :
Quin mecum historiis ad largum circulus ignem
Decipere hybernæ tædia noctis amet.
Æquo animum imperio &c.*

XI.

*Regum ut laudator fiam, vitiiisque minister,
Ingenium nolim prostituisse meum ;
Nec, canis ut caudam submittam & blandiar instar,
Perbreve, quod morti subtraho, tempus agam.
Æquo animum imperio &c.*

XII. *Ad*

^d ——— *Pauperemque dives
Me petit.*

Hor.

^e ——— *Aniles
Ex re fabellas.*

Idem.

XII.

May none whom I love, to so great ^a Riches rise,
As to slight their Acquaintance, and their old Friends
So Low or so High may none of them be, (despise;
As to move either Pity or Envy in me.

May I govern &c.

XIII.

A Friendship I wish for, but alas! 'tis in vain,
Jove's Store-house is empty, and can't it supply,
So firm, that no Change of Times, Envy, or Gain,
Or Flatt'ry, or Woman, should have Power to unty.

May I govern &c.

XIV.

But if Friends prove unfaithful, and Fortune a ^b Whore,
Still may I be Virtuous, tho' I am Poor ;
My Life then as useless, may I freely resign,
When no longer I relish true Wit and good Wine.

May I govern &c.

XV. To

^a The *Spanish* Proverb says,
Let not God make our Friends so rich, as to forget us.

^b *Fortuna, sævo læta negotio,
Ludum insolentem ludere pertinax,
Transmutat incertos honores,
Nunc miki, nunc alii, benigna.*

XII.

*Ad tantas nec surgat opes, quem diligo, quisquam,
Nesciat ut notos, prætereatque videns ;
Tam supra sit nemo situs, tam nemo sit infra,
Ut mihi vel Livor, vel fiet inde Dolor.
Æquo animum imperio &c.*

XIII.

*Detur & ob ! (si posco quod æquum est poscere) fidæ,
Nec tamen ingentis, cultus amicitiae ;
Cultus amicitiae, quam tempora nulla valebunt,
Quam nullæ rerum dissoluisse vices.
Æquo animum imperio &c.*

XIV.

*Sin Comites infidi, & sit Fortuna proterva,
Salva mihi Virtus esto, licebit inops.
Tum demùm videatur iners & inutilis ætas,
Cum mihi nec vinum, nec sapit ingenium.
Æquo animum imperio &c.*

XV. Nec

*Laudo manentem ; si celeres quatit
Pennas, resigno quæ dedit, & meâ
Virtute me involvo——*

*——Hinc apicem rapax
Fortuna cum stridore acuto
Sustinet, hîc posuisse gaudet.*

Hor.

XV.

To out-live my ^a Senſes may it not be my Fate,
To be Blind, to be Deaf, to know nothing at all ;
But rather let Death come before 'tis ſo late,
And while there's ſome ^b Sap in it, may my ^c Tree fall.
May I govern &c.

XVI.

I hope I ſhall have no occaſion to ſend
For Priests or Phyſicians, till I'm ſo near mine End,
^d That I have eat all my Bread, and drank my laſt Glaſs ;
^e Let them come then, and ſet their Seals to my Paſs.
May I govern &c.

XVII. With

^a May I not loſe my Sight, my Hearing, and my
Memory, and be a Burden to my Friends, and my
ſelf, *Telluris inutile Pondus*, a dead unuſeful Burthen
to the Ground.

— *Ultima ſemper*

Expectanda dies homini eſt, dicique beatus

Ante obitum nemo ſupremaque funera debet. Ovid.

^b If you tell an *Italian*, ſuch a one is a rich, or
happy Man ; he'll reply, *Dammi lo morto*, as-much as
to ſay, Let me ſee him dead, and then 'twill be evi-
dent whether he is or not ; before that, no true Judg-
ment is to be made.

XV.

*Nec miserè morbosum adeò delira senectus
Conterat, ut faciat me superesse mihi ;
Morte minùs serâ potiùs mea concidat arbor,
Dum ramis aliquis succus & humor inest.
Æquo animum imperio &c.*

XVI.

*Nec priùs accersam Medicum, nec Pharmacopolam ;
Quàm propè jam summum clausurit hora diem.
Totum ubi desumpsi panem, cyathumque supremum,
Tum mihi subsignent, ilicet, ire licet.
Æquo animum imperio &c.*

XVII. *Forti*

^c Some corporeal and intellectual Vigour.

^d The Poet alludes to a Tradition among the *Turks*, who believe, that when any one is born into the World, there is such a Quantity of Meat and Drink set before him, which when he has consumed, he must die. The Moral whereof is, He that desires to live long, must be sparing in his Meat and Drink.

^e That I may die regularly, observing all the Ceremonies, Formalities, and Punctualities ; *A la Coutume*; which is, according to our barbarous Translation, *To a Cow's Thumb*.

XVII.

With a Courage undaunted, may I face my last Day,
And when I am dead may the better sort say,
In the Morning when sober, in the Evening when mel-
He's gone, and not left behind him his Fellow. (low,
May I govern &c.

XVIII.

Without any ^a Noise when I've pass'd o'er the Stage,
And decently acted what part ^b Fortune gave,
And put off my ^c Vest in a ^d chearful old Age,
May a few honest Fellows see me laid in my Grave.
May I govern &c.

XIX.

I care not, whether under a Turf or a Stone,
With any Inscription upon it, or none :
If a thousand Years hence, ^e *Here lies W. P.*
Shall be read on my Tomb, what is it to me ?
May I govern &c.

XX. Yet

^a *Secretum iter, & fallentis semita vitæ.* Hor.
Nec vixit malè, qui natus moriensque fefellit. Id.

^b — *Quem dederat cursum Fortuna, peregi.* Virg.

^c My Garments of Flesh, wherein I acted my Part
on the Stage of the World ; when the Farce is done,
and the Curtain drawn.

XVII.

*Forti atque imparvido suprema ubi venerit hora,
Hoc mihi qui dicat, sit, repetatque Vale :
Mortuus es, cui nullum aut mane aut vespere, nullum
Aut ficcum aut madidum, POPE, videbo parem.
Æquo animum imperio &c.*

XVIII.

*Quam Fortuna dedit, Fabellâ ubi rite peractâ
Exierim scenâ clam, strepituque procul,
Et placidam exuerim, carnis cum veste, senectam,
Pulvere me Comitum condat amica manus.
Æquo animum imperio &c.*

XIX.

*Me nil sollicitat, saxone an cespite signer,
Nominet an tumulus me, fideatne, mens.
Mille ubi transferint anni, quæ tanta sequetur
Gloria, si forsan litera bina legar ?
Æquo animum imperio &c.*

XX. Si

^a — Precor integrâ

Cum mente nec turpem senectam

Degere, nec citharâ carentem.

Hor.

* The Poet presumes he shall have a very short and modest Epitaph, if any ; only the two first Letters of his Name.

XX.

Yet one Wish I add, for the sake of those ^a few
Who in reading these Lines any Pleasure shall take;
May I leave a good ^b Fame, and a sweet-smelling
Name.

AMEN. Here an End of my WISHES I make.

CHORUS.

May I govern my Passion with an absolute Sway,
And grow wiser and better, as my Strength wears away;
Without Gout or Stone, by a gentle Decay.

Sweet

^a — *Non, ut me miretur turba, laboro,
Contentus paucis Lectoribus.* —

^b *Quæ post Fata venit Gloria, sera venit.* Mart.
Tho' Fame will not concern me, after I am dead,

XX.

*Si tamen hos Versus, siquem legisse iurabit,
 Hoc addo optatis, & superaddo nihil:
 Dulcis honor Virtutum, & odoræ gratia Famæ,
 Votique & Vitæ terminus esto meæ.*

CHORUS.

*Æquo animum imperio subigam, prudentior usu,
 Ut carptim attenuor, Rex Dominusque Meî.
 Nec Podagræ, nec Lithiasis cruciatibus urar,
 Sed sensim extinctus debebar ad tumulum.*

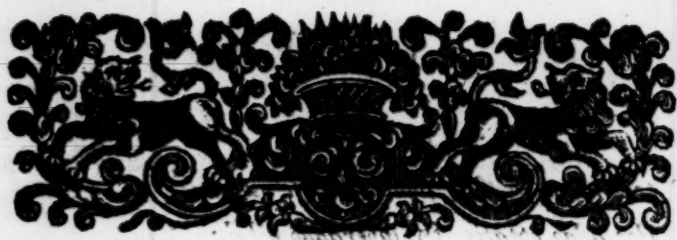
G U-

yet I wish for it, because it will be a Pleasure to my
 surviving Friends.

Siquos superesse volunt Dii. Hor.

If I do not (which has happened to many old Men)
 out-live all my Friends.

Sweet WILLIAM's Farewell
T O
Black-Ey'd SUSAN.

I.

ALL in the *Downs* the Fleet was moor'd,
The Streamers waving in the Wind,
When black-ey'd SUSAN came on Board;
Oh! where shall I my true Love find?
Tell me, ye jovial Sailors, tell me true,
Does my sweet WILLIAM sail among the Crew?

II.

WILLIAM, who high upon the Yard,
Rock'd with the Billows to and fro,
Soon as her well-known Voice he heard,
He sigh'd, and cast his Eyes below.
The Cord slides swiftly thro' his glowing Hands,
And (quick as Lightning) on the Deck he stands.

III. So

GULIELMUS

SUSANNÆ Valedicens.

I.

N statione fuit Classis, fufisque per auras
Ludere vexillis & fluitare dedit ;
Cum navem ascendit SUSANNA ; o dicite,
Nautæ,

*Nostræ ubi deliciæ sunt ? ubi noster amor ?
Dicite Vos, animi fortes, sed dicite verum,
Agminibus vestris num GULIELMUS inest ?*

II.

*Pendulus in summi GULIELMUS vertice mali
Hinc agitabatur fluctibus, inde, maris ;
Protinus, ut vocem bene notam audiuit, ad infrà
Præmisit gemitum, nec piger ipse sequi :
Vixque manu tangens funes, & præpete labens
Descensu, alati fulguris instar, adest.*

III. Sic

III.

So the sweet Lark, high pois'd in Air,
 Shuts close his Pinions to his Breast,
 (If, chance, his Mate's shrill Note he hear)
 And drops at once into her Nest.
 The noblest Captain in the *British* Fleet,
 Might envy WILLIAM's Lips those Kisses sweet.

IV.

O SUSAN, SUSAN, lovely Dear !
 My Vows shall ever true remain ;
 Let me kiss off that falling Tear :
 We only part to meet again.
 Change, as ye list, ye Winds ; my Heart shall be
 The faithful Compass, that still points to Thee.

V.

Believe not what the Landmen say,
 Who tempt with Doubts thy constant Mind ;
 They'll tell thee, Sailors, when away,
 In ev'y Port a Mistress find :
 Yes, yes, believe them, when they tell thee so,
 For Thou art present wherefoe'er I go.

VI.

If to far *India's* Coast we fail,
 Thy Eyes are seen in Diamonds bright :

Thy

III.

*Sic alto in cœlo tremulis se librat ut alis,
 Si sociæ accipiat forsân alauda sonos,
 Devolat extemplo; clausisque ad pectora pennis,
 In charæ nidum præcipitatur avis.
 Basia, quæ SUSANNA suo permisit amanti,
 Navarcha optârît maximus esse sua.*

IV.

*Suave meum, & vitâ SUSANNA ô charior ipsâ,
 Sunt mea, quæ vovi, sunt tibi vota rata;
 Pendentem ex oculo da gemmam exosculer illam:
 Grator ut reditu sit, GULIELMUS abit.
 Quò velit, inclinet ventus; te verget ad unam
 Cor meum, ut ad Boream nautica vergit acus.*

V.

*Terrâ degentes vitam, tua pectora fida
 Tentabunt dubio sollicitare metu:
 In quovis portu, sed noli ô! credere, dicent,
 Nauta, quod accendat mobile pectus, habet.
 Quin ô! quin credas; quodcunque invisero littus,
 Tu mihi, tu præsens ignis & ardor eris.*

VI.

*Sive Indus gemmarum, eboris seu fertilis Afer,
 Seu mihi visendus dives odoris Arabs:*

Effe

Thy Breath is *Africk's* Spicy Gale ;
 Thy Skin is Ivory so white :
 Thus ev'ry beauteous Object, that I view,
 Wakes in my Soul some Charms of lovely SUE.

VII.

Tho' Battle call me from thy Arms,
 Let not my pretty SUSAN mourn ;
 Tho' Cannons roar, yet safe from Harms
 WILLIAM shall to his Dear return ;
 Love turns aside the Balls that round me fly,
 Lest precious Tears should drop from SUSAN's Eye.

VIII.

The Boatswain gave the dreadful Word,
 The Sails their swelling Bosom spread ;
 No longer must she stay Aboard :
 They kiss'd ; she sigh'd ; he hung his Head.
 Her lessening Boat unwilling rows to Land :
 Adieu ! she cries ; and wav'd her Lilly-Hand.

*Esse domi cunctas tecum reputabo relictas,
 Quas ostendet Arabs, Afer, & Indus, opes.
 Quodcumque egregium, pulchrum, vel dulce videbo,
 Occurret quiddam, quod memorabo, Tui.*

VII.

*Nec, mea Lux, doleas; Patriæ si causa requirat,
 Ut procul amplexu poscâr ad arma tuo;
 Qui tibi, bellorum qui fulmine tutus ab omni,
 Post aliquot menses restituendus ero.
 Ne dulces istos contristet fletus ocellos,
 Mille avertendo tela, cavebit Amor.*

VIII.

*Solvere Naucleri jussit Vox ferrea Navem,
 Vela tumescentes explicuere sinus:
 Dixit uterque, Vale; & lachrymis simul oscula miscens,
 Addidit hæc gemitus, ille recline caput.
 Invita & tardè ad terram SUSANNA recedit,
 Et niveâ repetit, Vive, Valeque, manu.*

T W E E D - S I D E.

W H A T Beauties does *Flora* disclose ?
How sweet are her Smiles upon *Tweed* ?
Yet *Mary*'s, still sweeter than those,
Both Nature and Fancy exceed.
Nor Daify, nor sweet-blushing Rose,
Nor all the gay Flow'rs of the Field,
Nor *Tweed*, gliding gently thro' those,
Such Beauty and Pleasure does yield.

The Warblers are heard in the Grove,
The Linnet, the Lark, and the Thrush ;
The Black-bird, and sweet-cooing Dove,
With Musick inchant ev'ry Bush.
Come, let us go forth to the Mead,
Let us see how the Primroses spring ;
We'll lodge in some Village on *Tweed*,
And love, where, the Feather'd Folks sing.

How

T U E D A.

[amœnum;

*QUAS aperit Veneres! quàm Flora arridet
Ad placidam Tuedæ lene fluentis aquam!
His tamen, his cunctis, formosior una Maria,
Naturæ pariter vincit & Artis opes.*

*Non Rosa, non Violæ, non picto margine Bellis,
Totaque Luxuries, quâ variatur humus;
Non, quæ subrepens blando interlabitur agros
Flumine, tam suavi Tueda decore nitet.*

*Sylva choris avium resonat vocalis; & omne
Virgultum harmoniâ fervet, & omne nemus.
Miscent & Merulæ numeros, gemitusque Palumbes;
Desuper aërios addit Alauda modos.*

*Vernantem in campum mecum descende, novique
Videris, ut surgat Primula, veris honos.
Dum populus circum cantat pennatus, Amori
Quàm mecum ad Tuedam lenta vacare potes!*

How does my Love pass the long Day ?

Does *Mary* not tend a few Sheep ?

Do they never carelessly stray,

While happily she lies asleep ?

Tweed's Murmurs should lull her to rest,

Kind Nature indulging my Bliss ;

To relieve the soft Pains of my Breast,

I'd steal an ambrosial Kifs.

'Tis she does the Virgins excell,

No Beauty with her may compare ;

Love's Graces all round her do dwell ;

She's fairest, where Thousands are fair.

Say, Charmer, where do thy Flocks stray ?

Oh ! tell me, at Noon where they feed ?

Shall I seek them on sweet-winding *Tay*,

Or the pleasanter Banks of the *Tweed* ?

LOVE

Quo minuit studio, quo longas decipit horas?

Nonne aliquot teneras Lux mea servat oves?

Nullus eas felix, nullus brevis abstrahit error,

Dum furtim somnus lumina claudit heræ;

Murmure jucundo mollem suadere soporem

Si possit votis Tueda secunda meis;

Ambrosiam labiis, animum quæ mulceat ægrum,

Lætusque & tacitus, surripuisse velim.

Vulgares inter flammæ meus emicat Ignis,

Ut nusquam formâ Nympha sit ulla pari:

Pluribus à pulchris, à mille & mille venustis,

Distinguunt Vitam Gratia multa meam.

Suaviolum, quin fare, meum; Quæ pascua malunt,

Aut ubi, sub medio Sole, vagantur oves?

Ad Tavæ errantes quæram sinuosa fluentia?

Quæramve ad Tuedæ candidioris aquam?

LOVE Disarm'd.

By Mr. PRIOR.

 Eneath a Myrtle's verdant Shade,
As *Chloe* half asleep was laid,
Cupid perch'd lightly on her Breast,
And in that Heav'n desir'd to rest:
Over her Paps his Wings he spread,
Between he found a downy Bed,
And nestled in his little Head.

Still lay the God : The Nymph surpriz'd,
Yet Mistress of her self, devis'd,
How she the Vagrant might intrall;
And captive him, who captives all.
Her Boddice half-way she unlac'd :
About his Arms she sily cast
The filken Bond, and held him fast.

The God awak'd ; and thrice in vain
He strove to break the cruel Chain :
And thrice in vain he shook his Wing,
Incumber'd in the filken String.

Flut-

AM

Et fi
Expans
Intru

Ut Nym
In te
At revo
Cater
tum sol
Et ter

Sopitum
Non it
Ter filum
Ter fr

AMOR INERMIS.

*UA Myrtus ramis viridem contexuit um-
bram*

Diffusus, jacuit semisupina Chloë.

Huc tacito accessit tendens vestigia gressu,

Et furtim in molli pectore sedit Amor.

Expansis mammas alis protexit, Et intus

Intrusum occuluit parvulus Erro caput.

Ut Nympha excussit somnum, perterrita Numen

In tepido sensit delituisse sinu.

At revocans animos, fraudem sub pectore versat,

Cætera qui fallit, fallere certa Deum.

Quum solvens Zonam, Pueri per brachia ducit,

Et teneras vincit callida Nympha manus.

Sopitum lædunt Divum nova vincula ; Somne,

Non ita cum vinc'lis excutienda tuis ;

Ter filium vano tentat diffringere nisu,

Ter frustra ad celerem tenditur ala fugam.

Flutt'ring the God, and weeping said,
 Pity poor *Cupid*, generous Maid,
 Who happen'd, being blind, to stray,
 And on thy Bosom lost his Way:
 Who stray'd, alas, but knew too well,
 He never there must hope to dwell.
 Set an unhappy Pris'ner free,
 Who ne'er intended Harm to Thee.

To me pertains not, she replies,
 To know or care where *Cupid* flies;
 What are his Haunts, or which his Way;
 Where he would dwell, or whither stray:
 Yet will I never set thee free;
 For Harm was meant, and Harm to me.

Vain Fears that vex thy Virgin Heart!
 I'll give thee up my Bow and Dart:
 Untangle but this cruel Chain,
 And freely let me fly again.

Agreed! secure my Virgin Heart;
 Instant give up thy Bow and Dart:
 The Chain I'll in Return unty;
 And freely thou again shalt fly.

Thus

Et tr
 For
 Ignos
 Du
 Deviu
 Qu
 Dimit
 Mo
 Nec sc
 Und
 Non m
 Non
 At non
 Nam
 Virgine
 Ipse
 Captivo
 Et m
 Virgineu
 Et m
 Captivo
 E te,

Et trepidam quatiens pennam, cum fletibus inquit,

Fortunæ ignoscas, blanda Puella, meæ ;

Ignoscas, si cæcum, inquit, me devius error

Duxerit ad pectus, candida Virgo, tuum :

Devius error erat certè ; namque heu bene nôram,

Quodd sedes illic non habiturus eram.

Dimittas captivum, oro ; qui nil tibi, Nympha, est

Molitus, certè nil tibi, Nympha, mali.

Nec scio, nec me scire juvat, cui rettulit illa,

Unde puer venias, quò fugiasve vagus ;

Non mihi, quæ latebræ, quæ sint habitacula, curæ est,

Non mihi, quâ nectas in regione moram ;

At non dimittam ; neque enim tibi credo ; parabas

Nam certè insidias, insidiasque mihi.

Virgineum quæ curæ urgent tibi pectus inanes !

Ipse lubens arcus, & tibi tela dabo :

Captivo mihi, chara Chloë, si vincula solves,

Et me, quò libeat, rursus abire fines.

Virgineum defende meum de vulnere pectus,

Et mihi des arcus, & mihi tela lubens :

Captivo tibi, chare puer, tum vincula solvam,

E te, quò libeat, rursus abire finam.

Vincula

Thus she the Captive did deliver ;
The Captive thus gave up his Quiver.

The God disarm'd, e'er since that Day,
Passes his Life in harmless Play ;
Flies round, or sits upon her Breast,
A little, flutt'ring idle Guest.

E'er since that Day, the beautiful Maid,
Governs the World in *Cupid's* Stead,
Directs his Arrows, as she wills ;
Gives Grief, or Pleasure, spares or kills.

CHLOE *Hunting.*

By the same Hand.

BEhind her Neck her comely Tresses ty'd,
Her Iv'ry Quiver graceful by her side,
A Hunting *Chloe* went : She lost her Way,
And thro' the Woods uncertain chanc'd to stray.
Apollo passing by beheld the Maid ;
And, Sister dear, bright *Cynthia*, turn, he said ;

The

*Vincula sic puero solvit Nympha, & sua Nymphæ,
Vincula solventi, tradidit arma Puer.*

*Se Deus hinc lusu puerili exercet inermis,
Nec juvenes curat virgineosque greges:
Interdum ad pectus volitat, Nymphamque revisit;
Sed sedet innocuum numen, & hospes iners.*

*Hinc arcus pharetramque gerens funestaque tela,
Pro libitu passim dirigit arma Chloe;
Pro libitu parcit vel vulnerat; Ipsa Cupido
Et simul in terris regnat, & Ipsa Venus.*

CHLOE Venatrix.

Fortè Chloe, pulchros nodo collecta capillos
Post collum, pharetrâque latus succincta decorâ,
Venatrix ad sylvam ibat; cervumque secuta
Elapsum visu, deserta per avia tendit
Incerta. Errantem Nympham conspexit Apollo,
Et converte tuos, dixit, mea Cynthia, cursus;

The hunted Hind lies close in yonder Brake.
 Loud *Cupid* laugh'd, to see the God's Mistake :
 And laughing cry'd, Learn better, great Divine,
 To know thy Kindred, and to honour mine.
 Rightly advis'd, far hence thy Sister seek,
 Or on *Meander's* Banks, or *Latmus' Peak*.
 But in this Nymph, my Friend, my Sister know ;
 She draws my Arrows, and she bends my Bow.
 Fair *Thames* she haunts, and ev'ry neighb'ring Grove
 Sacred to soft *Recess*, and gentle Love.
 Go, with thy *Cynthia*, hurl the pointed Spear
 At the rough Boar, or chace the flying Deer :
 I, and my *Chloe*, take a nobler Aim :
 At human Hearts we fling, nor ever miss the Game.

*En ibi (monstravitque manu) tibi cervus anhelat
Occultus dumo, latebrisque moratur in illis.*

*Improbis hæc audit Amor, lepidumque cachinnum
Attollens, poterantne etiam tua Numina falli ?
Hinc quæso, bone Phæbe, tuam dignosce sororem,
Et melius venerare meam. Tua Cynthia longè
Mæandri ad ripas, aut summi in vertice Latmi,
Versatur ; nostra est Soror hæc, nostra, inquit, amica est :
Hæc nostros promit calamos, arcumque sonantem
Incurvat, Tamumque colens, placidosque recessus
Lucorum, quos alma quies sacravit amori.
Ite per umbrosos saltus, lustrisque vel aprum
Excute horrentem setis, cervumve fugacem,
Tuque Sororque Tua ; & directo sternite ferro :
Nobilior Labor, & Divis dignissima cura,
Meque Chloenque manet : Nos corda humana ferimus,
Vibrantes certum vulnus, nec inutile telum.*

COROLLA.

I.

*ILIA, adeste,
Gloria vallis,
Candida castaque,
Sertaque neſcite
Caſtæ Phyllidi,
Phyllidi candidæ ;*

II.

*Virgineæ Roſæ,
Quæ decus Horti
Suave rubescitis,
Ambroſioſque
Fuſius exha-
latis odores ;*

III. Vos

The WREATH.

Translated by Mr. D. LEWIS.

I.

Weet; lovely, chaste,
 Ye Lilies haste,
 That in the Vallies breathe :
 To *Phyllis* haste,
 Sweet, lovely, chaste,
 For *Phyllis* twine the Wreath.

II.

Ye Roses come,
 With Virgin-Bloom,
 The Pride of Gardens own'd ;
 That from your Bed
 Diffusive shed
 Ambrosial Odours round.

III. Ye

III.

*Vos Violæ, quæ,
Luxuriantis
Purpura veris,
Nascimini, sub-
nasciminique,
Pulchræ, humilesque ;*

IV.

*Vos quoque, Flosculi,
Copia ruris,
Quâ variatur
Omnis agellus,
Quâ decoratur
Omne viretum ;*

V.

*Vos redolentes
Herbulæ, adeste,
Quas operosæ
Delibant apes,
Florea per loca
Huc illuc vagæ :*

VI.

*Herbulæ, adeste,
Vos quoque, Flosculi,*

Et

III.

Ye Violets too,
In Fields that grow,
And drink the vernal Dew ;
That dash the Woods,
The Meads, the Floods,
With Drops of purple Hue.

IV.

And all ye Flow'rs,
Whose wilder Stores
O'er Nature's Face are seen ;
Whose various Dies
Promiscuous rife,
And paint th' enamel'd Green.

V.

Come, Herbs, all ye
That tempt the Bee
From Leaf to Leaf to roam ;
Whose balmy Veins
Reward her Pains,
And send her loaded home.

VI.

All, all be join'd,
Of every Kind,

Flow'rs,

Et simul omnes

Intertexite

Mille colores,

Milleque odores.

VII.

Sic redimite

Phyllida nostram,

Ut neque Flora

Vestra decentior,

Aut Dea sit ju-

cundior aspici.

VIII.

At neque longam

Sic redimitæ

Phyllidæ gratiam

Mille potestis

Addere flores,

Addere flosculi.

IX.

Quotquot odores,

Quotquot honores

Ver breve vobis

Impetrat, idem

Sol aperitque,

Claudit & idem:

X. Quosce

Flow'rs, Herbs ; the sweet, the gay ;
Twist Arm in Arm,
Weave Charm with Charm,
To *Phyllis* haste away.

VII.

Come, and invest
Her snowy Breast,
Come, bind her flowing Hair ;
Like *Flora*'s Dress
Be *Phyllis*'s ;
Like *Flora* she is fair.

VIII.

But little 'dures
Whate'er, ye Flow'rs,
Whate'er ye Herbs, can give ;
Nor shall your Aid
Long grace the Maid,
Nor have you long to live.

IX.

A little while
Your Glories smile,
A little, little reign ;
The Sun that warms
Your opening Charms,
Oft sees them close again.

X. Or.

X.

*Quosve recludit
Forsan & alter, &
Alter ab altero,
Proximus, & qui
Nascitur illo,
Urit, adurit.*

XI.

*Interit annas,
Et subit alter,
Quem novus urget,
Et novus alter,
Intereuntem
Interiturus :*

XII.

*Sed florescere
Cernit eâdem
Phyllida formâ,
Quique recedit,
Quique supervenit,
Alter & alter.*

XIII.

*Non datur ætas
Omnibus una,*

Nec

X.

Or if they stay
Another Day,
And yet another Sun ;
Then comes a Blaze
Of fiercer Rays ;
They wither and are gone.

XI.

A Year consumes,
Another comes,
And then a new takes Place :
Another new
Shall then ensue,
Another new, to pass.

XII.

But, all the while,
Her Beauties smile,
And tempt the Lover's Care :
A Year consumes,
Another comes ;
And *Phyllis* still is fair.

XIII.

To all one Date
Assigns not Fate,

As

Nec decet omnes

Una superbia ;

Cedite Phyllidi,

Cedite, flosculi.

XIV.

Cedite, sed ce-

dendo dierum

Quò fuga ritu

Pergit, eodem

Dicite & annos

Ire, perire.

MELISSA.

[69]

As plain, too plain, appears ;

Your Glories live,

Days, four or five,

But hers as many Years.

XIV.

Yet, gentlest Race,

Your fleeting Grace

To blooming *Phyllis* lend :

And, as you fade,

Remind the Maid,

That Years like Days must end.

MELISSA.

M E L I S S A.

ANC, Marce, cūm ducetur uxor, elige
Mensæque consortem & tori ;
Bene moribus morata, quæ formâ placet,
Nec dote dotatur nimis.

Non elaborat illa, de die in diem,

Se fingere & refingere ;

Vultumve curiosa sumit artifex

Ab hac, ab illâ Pyxide.

Nec dislocandis & locandis crinibus,

Quos iterum & iterum dislocet.

Absumit horas, unam ineptulam aciculam

Deciesque figens & movens.

Nec exuendis induendis vestibus,

Diversa ter, ter discolor,

Jubar evehit cūm Phæbus, & cūm devehit,

Mutatur & mutabitur.

Nec visitando pulsat has & has fores,

Ut portet importunum Ave,

Meam

M E L I S S A.

Translated by Mr. S. WESLEY.

F, Friend, a Wife you mean to wed,
Worthy of your Board and Bed,
That she be virtuous, be your Care,
Not too rich, and not too fair:

One who nor labours to display
New Complexions ev'ry Day,
Nor studying artificial Grace,
Out of Boxes culls a Face.
Nor live-long Hours for Dressing spares,
Placing to displace her Hairs,
And straight replace ; an idle Pin
Ten times shifting out and in.
Nor daily varies, vainly nice,
Thrice her Silks, and Colours thrice :
Fond o'er and o'er her Suits to range,
Changing still, and still to change.
Nor gads to pay, with busy Air,
Trifling Visits here and there ;

Long

Meam inquietans & tuam viciniam

Ineptiis & otio.

Si fortè Spectatrix Theatris interest,

(Et interest rarissima)

Illiberales nescit infacetias,

Et non verecundos sales

Audire patiens ; omnis immodestiae

Perosa turpitudinem ;

Sensûsque dubii & involuti ambagibus

Impura nauseat abdita.

Nec initiatur mysticis congressibus,

Noctisque cæremoniis,

Vel induens larvam, vel obnubens caput,

Lasciviat ut audentior.

Nec, invenustis ut fritillis increpet,

Et aleis impalleat,

Tenebras ad usque Solis ortum vigiliis,

Lucemque dat soporibus ;

Dulces diei & noctis invertens vices,

Ratasque leges temporum.

Properantis ævi circulum Nympha expleat

Has inter elegantias,

Prætermearæ quæ fugam vitæ finit,

Brevemque summam negligit..

Quos ire & interire permittunt dies

Indiligens, incogitans.

Long rapping at each Door aloud,
 Nuisance to a Neighbourhood.
 If e'er a Play she deign to see,
 (Very rarely shall it be)
 She likes not Wit in Lewdness shewn,
 Jest ill-manner'd for a Clown ;
 But hears, with Ignorance or Rage,
 Double Meanings of the Stage.
 Her spotless Mind, the lustful Tale
 Nauseates in the nicest Veil.
 She ne'er is found in Crowds unclean,
 Entred Mysteries obscene ;
 Nor seeks in Mask, and antick Dress,
 Unconfin'd Lasciviousness :
 Nor pale, and angry, gaming high,
 Rattles the unlucky Die.
 Till Sun-rise restless Vigils keeps
 Light consuming in her Sleeps ;
 Inverting Nature, turns with Play
 Day to Night, and Night to Day.
 This Round of Follies let her choose,
 Flitting Life who likes to lose,
 And lets her quickly-ending Days
 Pass, and perish, as they pass.
 The time that vulgar Maids despise,
 Careless, thoughtless, how it flies,

*Vulgus puellarum, Melissa computat
Felicior calculo.*

Tuas in ædes nuptiali cum face

Et cum Melissâ conjuge,

Intrare pronubas videbis Gratias,

Sacrumque Virtutum chorum.

Sine arte compta, & elegans sine tædio,

Aderit Venuſtas ; & Salus

Suo rubore rosea ; & Innocentia

Cadente purior nive ;

Aderit Amor, Riſus, Voluptas, Gaudium,

Et litium fugax Quies.

Aderit labella comprimens Taciturnitas,

Et fœderis ſervans Fides ;

Et omnis eveniûs memor Prudentia,

Divesque rerum Industria :

Accedet his virtutibus pia Humilitas,

Nunquam immemor Dei aut ſui.

Regina Gratiarum aderit Humanitas,

Perferre facilis & pati,

Humana ſi Natura quid deliquerit,

Aut caverit ſiquid parum :

Calumniantium ſuſurros improbens,

Paucisque notam infamiam ;

Memor, invidi rumoris ut Malignitas

Inimicat urbes & domos.

Melissa wise, esteems, and knows

Well to use it, ere it goes.

If e'er *Melissa* wed my Friend,

With her ent'ring shall attend

Virtues and Graces by her side,

Bride-Maids fit for such a Bride:

Neat Beauty without Art display'd,

Rosy Health with native Red;

With her bright Innocence shall go,

Purer than the falling Snow:

Quiet, that far from Quarrels flies;

Mirth and Pleasure, Love and Joys:

Firm Faith, that plighted Promise keeps,

Silence watching o'er her Lips:

Prudence, that ponders all Events;

Wealth-increasing Diligence:

Religion, mindful what is ow'd

To her self, and to her God.

Patient to bear, to pardon free,

Loveliest Grace! Humanity.

If erring Nature chance to fail,

Feeble, inadvertent, frail:

Who hates low-whisper'd Spite conceal'd,

Scandal yet to few reveal'd;

Since Envy makes with rumour'd Lies

Friends and Brethren Enemies.

Famulabitur castum intuens Modestia,
Et docta cultu Urbanitas;
Et advenis praesens domi Hospitalitas,
Aperta vultus & manum.
His cum sodalibus Melissa Gratiis
Ducetur ad tuam domum;
Fidelis, ægrum quicquid aut lætabile est,
Et vera tecum particeps:
Solando quæ curarum amara leniat,
Et consulendo temperet;
Fruendo quæ felicitates augeat,
Et quæ novis addat novas.
Irrupta copula hisce continebitur,
His vinculis firmabitur,
Validis ab annis ad senectam, si tuæ
Melissa sit vitæ comes;
Quam, Marce, cum ducetur uxor, elige,
Mensæque consortem & tori.

Good-Breeding shall her Handmaid be,
 Join'd with chaste-look'd Modesty ;
 While open Heart, and Hand, and Face,
 Hospitality displays.

If e'er *Melissa* grace your Home,
 These Attendants with her come.

Whate'er can good or ill befall,
 Faithful Partner she of all.

Whose Wisdom teaching well to bear,
 Soothes the Bitterness of Care ;

Whose Joy, if prosp'rous Fate you meet,
 Adds new Sweetness to the Sweet.

These Ties will nuptial Love engage,
 Down from Youth to hoary Age,

If e'er *Melissa*, lovely Spouse !

Life's Companion, crown your Vows.

Such, such a Consort Choose to wed,
 Worthy of your Board and Bed.

ANUS SÆCULARIS:

Quæ justam centum Annorum Ætatem,
ipso die Natali,
explevit & clausit, Anno 1728.

*Ingularis Prodigium ô senectæ,
Et novum exemplum diuturnitatis!
Cujus annorum series in amplum
Desinit orbem!*

*Vulgus infelix hominum, dies, en!
Computo quàm dispare computamus!
Quàm Tuâ à summâ procul est remota
Summula nostra!*

*Pabulum nos luxuriesque lethi,
Nos, simul nati, incipimus perire;
Nos statim à cunis cita destinamur
Præda sepulchro.*

*Occulit mors insidias, ubi vix
Vix opinari est, rapidæve febris
Vim repentinam, aut malè pertinacis
Semina morbi.*

*Sin brevem possit superare Vita
Terminum, quicquid superest, vacuum
Illud ignavis superest, & imbe-
cillibus annis.*

*Detrahunt multum minuuntque sorti
Morbidi questus gemitusque anbeli ;
Ad parem crescunt numerum diesque
Atque dolores.*

*Siquis hæc vitet (quotus ille quisque est !)
Et gradu pergendo laborioso
Ad Tuum, fortasse Tuum, moretur
Reptilis ævum :*

*At videt, mæstum Tibi sæpe visum, in-
jurias, vim, furta, dolos, & inso-
lentiam, quo semper eunt, eodem
Ire tenore.*

*Nil inest rebus novitatis ; id quod
Sæculum præsens videt, illud ipsum
Vidit elapsum prius, & videbit*

Omne futurum.

*Temporum quicquid variatur, & quod
Usquam est nugarum & ineptiarum,
Unius volvi videt & revolvi*

Circulus ævi.

*Integram Ætatem Tibi gratulamur ;
Et dari nobis satis æstimamus,
Si Tuam, saltem vacuam querelis,
Dimidietur.*

AD GRILLUM.

Anacreonticum.

I.

*Qui meæ culinæ
Argutulus Choraules,
Et Hospes es canorus,
Quacunque commoreris,
Felicitatis omen;
Jucundiore cantu
Siquando me salutes,
Et ipse te rependam,
Et ipse, quâ valebo,
Remunerabo musâ.*

II.

*Dicêris innocensque
Et gratus inquilinus;
Nec victitans rapinis,
Ut sorices voraces,
Muresve curiosi,
Furumque delicatum
Vulgus domesticorum;
Sed tutus in camini
Recessibus, quiete
Contentus & calore.*

E 5

III. Beatior

III.

Beatior Cicadâ,
Quæ te referre formâ,
Quæ voce te videtur ;
Et saltitans per herbas,
Unius, haud secundæ,
Æstatis est Chorista :
Tu carmen integratum
Reponis ad Decembrem,
Latus per uniuersum
Incontinenter annum.

IV.

Te nulla Lux relinquit,
Te nulla nox reuifit,
Non Musicæ vacantem,
Curifve non solutum :
Quin amplius canendo,
Quin amplius fruendo,
Ætatulam, vel omni,
Quam nos Homunciones
Absumimus querendo,
Ætate longiorem.

SOLITUDO REGIA.

Richmondienſis.

*Iquis uſpſiam angulus,
Vel in reſſu ſylvulæ vel horti
Solitudini vacet ;
Sit, ô ! ſit illic, hoſpitâ ſub umbrâ,*

Grata Regibus Quies.

Sub hac parumper agmen Aulicorum

Uſque & uſque ſupplicum,

Sub hac moleſtas gratulationes

Conſluentium undique

Reſugerint : tum veſtius beati,

Quando tædium imperi

Semoverint, onuſque dignitatis.

Grande quid vel aureum

Conſpexeris ? nec illud eſt, nec illud,

Principes quod augeat :

Prudentiâ ſed rite temperatum

Pectus, & ſui potens

Auguſta mens, felix, abunde felix,

In silentio casæ.

Nec His, superbi quos juvant tumultus,

Invidete cellulam :

Fruantur, æquum est, hac brevi quiete,

Otioque simplici,

Salute qui pro civium laborant.

HYMNUS PASCHALIS.

*QUE M præferebas, horror ubi tuus,
O Orce, nondum funeribus satur ?*

Victoriæ, quas jactitabas,

O ubi sunt, avidum Sepulchrum ?

Mors & Sepulchrum, cedite ; cedite,

Vinc'lis solutis ; nam moritur modo,

Ut vincat, & victor resurgit

Ad superos Deus, ut triumphet.

Mutua Benevolentia primaria
Lex Naturæ est.

 *ER Libyæ Androcles siccas errabat arenas,
Qui vagus iratum fugerat exul Herum.
Lassato tandem, fractoque labore viarum,
Ad scopuli patuit cæca caverna latus.
Hanc subit ; & placidæ dederat vix membra quieti,
Cum subito immanis rugit ad antra Leo :
Ille pedem attollens læsum, & miserabile murmur
Edens, quâ poterat voce, precatur opem.
Percussus novitate rei, incertusque timore,
Vix tandem tremulas admovet Erro manus :
Et spinam explorans (nam fixa in vulnere spina
Hærebat) cauto molliter ungue trahit.
Continuò dolor omnis abit, teter fluit humor ;
Et coit, absterso sanguine, rupta cutis.
Nunc iterum sylvas dumosque peragrat ; & affert
Providus assiduas hospes ad antra dapes.
Juxtà epulis accumbit Homo conviva Leonis,
Nec crudos dubit at participare cibos.*

Quis

Quis tamen ista ferat desertæ tædia vitæ ?
 Vix furor ultoris tristior esset Heri.
 Devotum certis caput obiectare periculis,
 Et patrios statuit rursus adire Lares.
 Traditur hîc, fera facturus spectacula plebi,
 Accipit & miserum tristis Arena Reum.
 Irruit è caveis fors idem impastus, & acer,
 Et Medicum attonito suspicit ore Leo ;
 Suspicit, & veterem agnoscens vetus hospes amicum.
 Decumbit notos blandulus ante pedes.
 Quid verò perculsi animis stupuere Quirites ?
 Ecquid prodigii, territa Roma, vides ?
 Unius Naturæ opus est ; ea sola furorem
 Sumere quæ jussit, ponere sola jubet.

Cantabrigiæ, in Comitiiis prioribus, 17 $\frac{1}{2}$.

AD

DAVIDEM COOK

WESTMONASTERII

Custodem Nocturnum & Vigilantissimum,
Anno 1716.

Indicium qui sæpe mihi das carmen amoris,

Reddo tibi indicium carmen amoris Ego.

*Qui faustum & felix multum mihi mane
precaris ;*

Dico atque ingemino nunc tibi rursus, ave.

Te neque dinumerat Gallus constantius horas,

Nec magis is certo provocat ore diem.

Cum variis implent tenebræ terroribus orbem,

Tu comite assuetum cum cane carpis iter.

Nec te, quos seræ emittunt post vina popinæ,

Nec te, quos Lemures plurima vidit anus ;

Nec te perterrent, nodoso stipite fretum,

Subdola qui tacito pectore furta parant.

Sed sicui occurras, primâ qui portat ad urbem

Sub lace, exiguus quas dedit hortus opes,

Hunc placidis dictis, & voce affaris amicâ ;

Utque dies faustâ luce, precaris, eat.

Tinnitu

*Tinnitu adventum signans, oriantur an astra,
 Narras, an purè lucida Luna micet.
 Dumque quies nos alta manet, nec frigoris ullus
 Securos, pluviæ nec metus ullus habet ;
 Tu gelidos inter ventos versaris & imbres,
 Cùm mala tempestas, & nigra sævit hiems.
 Seu te præsentem vicus, seu viculus, audit ;
 Nocturnum multo carmine fallis iter.
 Quid si, culta minùs, doctâ vacet arte Poësis,
 Si simplex versus sit, numerique rudes ;
 Invidiam Somnus (tanta Indulgentia Noctis)
 Opprimit ; & Livor, te recitante, flet.
 Divorum hyberni menses quocunque celebrant,
 Cuique locum & versum dat tua Musa suum :
 Crispino ante omnes ; neque enim sine carmine fas est
 Nobile Sutorum præteriisse decus.
 Nec tua te pietas fieri permiserit unquam
 Cæsaris immemorem Cæsareæque domûs.
 Officio Dominos multo Dominasque salutas ;
 Gratia nec fidæ sedulitatis abest.
 Multa docens juvenes, & pulchras multa puellas,
 Utile tu pueris virginibusque canis :
 Conjugium felix monitis utentibus optas,
 Cunctaque quæ castus gaudia lectus habet.
 Tu monitor famulis sexûs utriusque benignus,
 Munditias illis præcipis, hisce fidem.*

Omnibus at votis hoc oras, atque peroras,

Ut dominis cedant prospera quæque tuis.

Unum hoc præ cunctis meminisse hortaris, ut imis

Summa etiam exæquet mortis amica manus.

Quid tibi pro totidem meritis speremus? amor

Quisve tuo æqualis retribuatur amor?

Tuque tuusque canis si nos visetis, uterque

Grati eritis nobis, tuque tuusque canis.

Mille domos adeas, & non ignobile munus

(Nulla minus solido) dent tibi mille domus:

Quemque bonum exoptas nobis, lætumque Decembrem,

Esto tibi pariter lætus, & esto bonus.

In Obitum ROUSSÆI, Collegio
Trinitatis servi à Cubiculis.

Anno 1721.

Lme Charon, (nam tandem omnes, qui nascimur & qui

Nascemur, tua nos Cymba aliquando manet)

Per ripas fer circum oculos, omnesque recense

Manes, ad Stygias qui glomerantur aquas ;

Prospice, si crassam fors exploraveris Umbra,

Non est in toto crassior Umbra loco.

Luctantem cernes, Animasque hinc inde minores

Turbantem, ut cubito pandat utroque viam.

Squalidus & pinguis totus, tibi Navita dextram

Tendet, ad Elysi trajiciendus agros.

Dum vixit, Roussæus erat, nostri accola Cami ;

Quem pueram novit, novit & Unda senem.

Navita non illo melior fuit ; esset agenda

Seu remis, conto seu subigenda, ratis.

Nec quisquam ex humero contorsit rete sinistro

Certius incautis piscibus exitium.

Quid

Quid tamen hæc memoro, Camus cùm perfidus idem

Roussæum invito merferit amne suum !

Hunc nostro ut reddas cælo, te carmine multo,

Alme Charon, Grantæ mæsta juventa petit.

Sin Parcæ prohibent, & inexorabilis Orçi,

Quem petimus, reditum Lex inimica vetat :

Hoc saltem concede ; admotâ ad littora cymbâ,

Per Stygium Nautam transvehe Nauta lacum.

Nec poscas naulum ; loculos nam vivus inanes

Gessit, & haud obolum, quem tibi solvat, habet.

Quòd si tam crebras transmittere te piget umbras,

Et longum refugis, Portitor unus, opus :

Accipe divisi socium comitemque laboris ;

Divisus levior fiet utrique labor.

Adde quòd (ut similes estis) dubitabitur, utrum

Roussæus geminus sit, geminusve Charon.

EPITAPHIUM in Canem.

*Auperis hic Ivi requiesco Lyciscus, herilis,
Dum vixi, tutela vigil columnque se-
nectæ,
Dux cæco fidus : nec, me ducente, solebat,
Prætensò hinc atque hinc baculo, per iniqua locorum
Incertam explorare viam ; sed fila secutus,
Quæ dubios regerent passus, vestigia tuta
Fixit inoffenso gressu ; gelidumque sedile
In nudo nactus saxo, quâ prætereuntium
Unda frequens confluit, ibi miserisque tenebras
Lamentis, noctemque oculis ploravit obortam.
Ploravit nec frustra ; obolum dedit alter & alter,
Queis corda & mentem indiderat natura benignam.
Ad latus interea jacui sopitus herile,
Vel mediis vigil in Somnis ; ad herilia jussa
Auresque atque animum arrectus, seu frustula amicè
Porrexit sociasque dapes, seu longa diei
Tædia perpeffus, reditum sub nocte parabat.*

*Hi mores, hæc vita fuit, dum fata sinebant,
 Dum neque languebam morbis, nec inerte Seneclâ,
 Quæ tandem obrepfit, veterique satellite cæcum
 Orbavit Dominum : Prisci sed gratia facti
 Ne tota intereat, longos deleta per annos,
 Exiguum hunc Irus tumulum de cespite fecit,
 Et si inopis, non ingrata, munuscula dextræ ;
 Carmine signavitque brevi, Dominumque Canemque
 Quod memoret, fidumque Canem Dominumque benignum.*

DENNERI * ANUS.

*Optum Anus artificem, justè celebrata, fa-
tetur,*

Denneri pinxit quam studiosa manus.

Nec stupor est oculis, fronti nec ruga severa;

Flaccida nec fulcis pendit utrinque gena.

Nil habet illepidum, morosum, aut triste tabella;

Argentum capitis præter, anile nihil.

Apparent nivei vittæ sub margine cani,

Fila colorati qualia Seres habent.

Lanugo mentum, sed quæ tenuissima, vestit;

Mollisque, & qualis Persica mala tegit.

Nulla vel è minimis fugiunt spiracula visum;

At neque lineolis de cutis ulla latet.

Spektatum veniunt, novitas quos allicit usquam,

Quosque vel ingenii fama, vel artis amor.

Adveniunt juvenes; &, Anus si possit amari,

Dennere, agnoscunt hoc meruisse Tuam.

Adveniunt

* *Diu publico fuit spectaculo egregia hæc Tabula, in
Areâ Palatinâ exteriori, juxta Fanum Westmonasteriense.*

*Adveniunt hilares Nymphæ; similemque senectam,
 Tam pulchram & placidam dent sibi fata, rogant.
 Matronæ adveniunt, vetulæque fatentur in ore
 Quod nihil horrendum ridiculumve vident.
 Quantus honos arti, per quam placet ipsa Senectus;
 Quæ facit, ut Nymphis inuideatur Anus!
 Pictori cedit quæ glória, cum nec Apelli
 Majorem famam det Cytherea suo!*

A D

JOHANNEM PERKINS
Astrologum Cantabrigiensem.

LUSIT, *amabiliter ludit Fortuna jocosæ,*
Et tunc, siquando, tunc oculata fuit ;
*Cùm tibi, Johannes, * Newtoni sternere*
lectum,

Cùm tibi Musæum verrere Diva dedit.
Nam dum Ille intentus studiis cœlestibus hæsit,
Concipientes ambos mente capace polos ;
Quantâ cum stellis stellæ, cumque orbibus orbes,
Harmoniâ servant, quoque tenore, vices :
Impete quo cursum acceleret per inane Cometes,
Urgeat ut rapidam præcipitetque fugam :
Hæc Ille expendens animo, dum Schemata docta
Format, & ad numeros grande reducit opus.

* Isaaci Newton, Eq. Aur. *cujus Fama longiori annotatione non eget.*

Tu quoque cognatus stellis, Martique Jovique,
 Mercurio & Veneri, non rudis hospes eras :
 Tuque Genethliacas sollers quadrare tabellas,
 Felix natalis necne sit hora, doces ;
 Quo junctum affectu fuerit cum fidere fidus,
 Quo, legis, aspectu res hominesque regat.
 Tuque etiam, interpret fatorum, & nuncius astris,
 Callidus æthereas es referare domos.
 Quem meritis Fortuna tuis indulfit honorem,
 O adeò illustri digne minister hero !
 Quis non invideat frater tibi muneris illud ?
 Quis tua non laudet sidera φιλομαθής ?
 Cum Musis Musæ famulantur, & Artibus Artes,
 Majori (ut fas est) obsequiosa minor ;
 Nec melior lex est, nec convenientior æquo,
 Quàm fiet Astronomo servus ut Astrologus.

EPILOGUS ÆTHIOPISSÆ,

Ad Terentii Eunuchum.

Opprobrium in sexus, statuâ taciturnior ipsâ ;
Et præ Personâ Dramatis umbra fui.
Sic Author voluit, sic Afræ haud candidus Afer ;
Quàm non humanum ! quàm popolare parum !
Quin tandem adventum Vobis, festiva Corona,
Ipsa meis verbis gratular, ore meo.
Spectatum venio : venioque, ut specter & ipsa ;
Est etiam in nostro multa colore fides.
Est mea (siqua mihi est) sine fūco, fraude, vel arte,
Nescia mutari forma, suique tenax.
Unguentis utor nullis, medicamine nullo ;
Quid juvet, ignoro, Regia mellis aqua.
Nec maculis stellata hinc interspergor & illic ;
Non equidem nigrâ nigrior esse velim.
Lotio sola mihi est de purâ & simplice lymphâ ;
Et vereor, quàm sit vanus & iste labor.
At nivei mihi sunt, pæti sine pulvere, dentes ;
Quale nec Indorum purius albet ebur.

Sideribus

Sideribus similes fulgere videtis ocellos,

Angliacam possent qui decorâsse nurum.

Mollitiem talpæ superant mea labra : Quis, ecquis

Libabit——quàm sint oscula mollicula ?

Hæc ego liberiùs ; sed salvo, ut spero, pudore :

Cernitis, ingenuis signat ut ora rubor !

Sin minùs oblectem, tot flammæ inter & ignes ;

(Usque adeo est nostræ Lux inimica cuti)

Si placet, extingui tantùm mandate lucernas ;

Protinus in tenebris altera Thais ero.

Idem agit Idem.

*F*ELICULA ad speculum saltu lascivuit herile,
Lascivam saltu feliculamque videt.

*Nigra videt nigram; bicolor naso, bicolorem;
Glaucaque torquentem lumina, glauca tuens.
Et sociam ad lusus lentæ incurvamine caudæ
Provocat, & lepidi mobilitate pedis.*

*Utraque utramque laceffit, & utraque palpat utramque;
Et molle oppositos explicat unguiculos.*

*Jam tumet in tergum, & simulatas expuit iras;
Et tumet, & similes expuit umbra minas.*

*Quenam hæc sit, Mima unde suæ tam mimica, quærit
Felis, an in speculo, post speculumne, fiet.*

*Te quoque, præsentem præsens, quam quæris, & Illa
Quærit, an in speculo, post speculumne, sis.*

*Alterutra alterutram quæritque & decipit; idque
Feliculæ facitis, quod facis una, duæ.*

Simile

Simile agit in Simile.

*C*Ristatus, pictisque ad Thaida Psittacus alis,
Missus ab Eoo munus amante venit.

Ancillis mandat primam formare loquelam,
Archididascalix dat sibi Thais opus.

Psittace, ait Thais, fingitque sonantia molle
Bafia, quæ docilis molle refingit Avis.

Jam captat, jam dimidiat Tyrunculus; & jam
Integrat auditos articulatque sonos.

Psittace mi pulcher pulchelle, Hera dicit alumno;
Psittace mi pulcher, reddit alumnus Heræ.

Jamque canit, ridet, deciesque ægrotat in horâ,
Et vocat ancillas nomine quamque suo.

Multaque scurratur mendax, & multa jocatur,
Et lepto populum detinet augurio.

Nunc tremulum illudit Fratrem, qui suspicit, & Pol!

Carnalis, quisquis te docet, inquit, Homo est;

Argutæ nunc stridet anus argutulus instar;

Respicit, & nebulos, quisquis es, inquit Anus.

Quando fuit melior Tyro, meliorve Magistra!

Quando duo ingeniis tam coiere pares!

Ardua discenti nulla est, res nulla docenti

Ardua; cum doceat Fœmina, discat Avis.

Agens & Patiens sunt simul.

*D*Uxit Acon Leonillam; haud una atque altera luna
Interiit, malè cum se nova nupta tulit:

Os pallet, languent oculi, stomachoque fit ista

Nausea, quæ gravidas denotat esse nurus.

Esse fides di&is; eadem quoque Nausea Aconti est,

Pallidus est pariter vultus, ocellus hebes.

Nutrix, sedula Anus, fomenta utrique ministrat,

Cardiacum uxori, Cardiacumque viro.

Quis novus hic, Nutrix, morbus? socii unde dolores?

Quæve sumus gravidæ conditione viri?

Nutrix, callida Anus, fuit, inquit, utrique Voluptas;

Æqua satis Lex est, ut sit utrique Dolor.

FANATICUS.

*C*onscendit primùm Tremulus cùm pulpita Frater,
Stat tacitus, multumque screans, ut vocis apertum
Pandat iter, geminas, positis propè daetylthecis,
Ad cælum attollit palmas; tum lumina claudens
Dat gemitum, secumque diu submurmurat intus.
Vox tandem erumpit; deinde altera, & altera deinde:
At lento passu, gemitu prius interjecto.

Mox animos sensum revocans, residemque furorem,
Vim dictis paulatim addit; jam subsilit, & jam
Stans pede suspensò, tentat quid possit anbeli
Pulmonis, laterumque labor: per tempora rivis
It salsus sudor; tandem Fanatica surgit
Tempestas, totasque quatit clamoribus ædes.

Haud aliter leni nutantes flamine ramos
Insurgens agitat Boreas, tremulasque susurrat
Per frondes; mox buccam utramque animosior inflat,
Et validos quassat celso cum vertice truncos:
Post, ubi collectæ vires, majorque tumultus
Per totam auditur sylvam, ab radicibus imis
Sternit humi antiquas quercus, rapidamque procellam
Agglomerat, latæque implet nemus omne ruinâ.

In Posthumam Effigiem
JOHANNIS FERMOR, Arm.
Ad Præcepta Dom. HENRICI
FERMOR, Baronetti,
Summâ cum Fide delineatam.

Defuncti Effigiem Fratris mandare tabellæ
Frater, & in vitam vult revocare novam.
Sed quænam absentes vultus describet arundo?
Quis referet succis ora sepulta labor?
Hæc ora, hos vultus memori sub pectore Frater,
(Sume, Opifex, calamus) quos tibi dicet, habet.
Distanti attentus Pictor, peramabile transfert
Paulatim, ex animo præcipientis, opus.
Jam propior simili propiorque alludere Forma
Incipit, & jussas exprimit Umbra Notas;
Jam noti arrident vultus, & frontis apertæ
Candida simplicitas, & generosa fides:
Jam coram, & præsens, ipsissima vivit Imago;
Oh! quantum pietas ingeniosa potest!
Noli ultra sævos, Mors ô, jactare triumphos;
Cætera qui vincit, Te quoque vincit Amor.

N O.

NOVARCA.

*Acis amans Carolus Regale excudit in auro
Votum, quàm populi sit sibi chara salus.
Omnia concordì spondet felicia regno,
Unitæ ut crescant, & gementur opes.
Frustra! inimica piis obstat Discordia votis,
Irarum & multæ cladis iniqua parens.
Informis, pauper, lamellaque abenea, rerum,
Indicat, ut facies mæsta sit, ut sit nops.
Pro Caroli titulis, pro vultu & imagine sacrâ,
Unica stat mæstis nuda Novarca notis.
Fatale exemplum! Caroli quod vota docere,
Anglia quod nequirit salva, Novarca, doces.*

Ad Heemskirkum.

Festivi ingenii multique, Heemskirke, leporis!

*Pictorum Princeps Batavorum! ut teque tuosque
Mirari juvat, & risu laudare labores!*

Tu modo, tu veniam conanti indulseris æquam,

Binas è multis, si fors imitamine possit,

Transferre in chartam tentat mea Musa tabellas.

Prima casam agrestem, fixumque in pariete carmen

Describit, solidosque duos & quatuor asses,

Hesterni pretium potus. Hic civis obesus

Spektatur Belga, à lepido cui vertice nutat

Pileus in lævam suspensus, & amphora totum

Ostendit nudata sinui ventremque capacem.

Obtutu stupet ille inbians, vultuque fatente

Mærorem, aut quassat caput, aut quassare videtur:

Frustra inbiat, frustra solitos desiderat haustus!'

Horrendum vacuum, atque ingens est intus inane.

Stat bonus à socii tergo compotor, & inum

Vas cautè explorat, tetroque inamabilis ore

Et vacuam deslet testam, vacuamque crumenam.

Scamno interposito binos habet altera nautas.

Pictis conantes chartis quid possit uterque. •

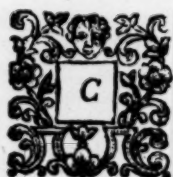
Cernere

*Cernere depositum est utriusque in pignora nummos,
 Vincenti pretium palmæ : Duadem alter, & alter
 Fatalem ostendit Triadem, palmamque requirit.
 Ille indignatur vinci, morsuque labella
 Compressans, horretque comis, mensæque ferocem
 Impingit pugnum, damnans chartasque Deosque.
 Improbis interea victor subridet ineptum
 Et miserum illudit victum, fruiturque triumpho.
 Innixus cubito, juxta caput interponit
 Naris homo emunctæ, bene qui totam subolet rem,
 Fortunæ calletque vices, vultuque loquaci
 Sic tristem hortatur socium ; quando, inquit, amice,
 Sese ita res habeat, frustra emendare querendo
 Fortunam speras, inimicaque fata laceffis :
 Ira nocet nimiique animi, namque acrius æquo
 Adversam Fortunam urges, nimioque furore
 Spem luges deceptam : at tu, me judice, rebus
 Nec dubiis diffide nimis, nec crede secundis.*

HOBSONI Lex.

*Omplures (ita, Granta, refers) Hobsonus
alebant*

In stabulo longo, quos locitaret, equos.

*Hac lege, ut foribus staret qui proximus,
ille*

Susciperet primas, solus & ille, vices.

Aut hunc, aut nullum——sua pars sit cuique laboris ;

Aut hunc, aut nullum——sit sua cuique quies.

Conditio obtinuit, nulli violanda Togato ;

Proximus hic foribus, proximus esto viæ.

Optio tam prudens cur non hac usque retenta est ?

Tam bona cur unquam Lex abolenda fuit ?

Hobsoni veterem normam revocare memento ;

Tuque iterum Hobsoni, Granta, videbis equos.

EQUES

EQUES ACADEMICUS.

*C*alcari instruitur Juvenis ; geminove vel uno,
Haud multum, aut ocreis cujus, & unde, refert ;
Fors fortasse suo, fortasse aliunde, flagello ;
Quantulacunque sui, pars tamen ipse sui.
Sic rite armatus, quinis (& fortè minoris)
Conductum Solidis scandere gessit equum.
Latus & impavidus, quà fert fortuna (volantem
Cernite) quadrupedem pungit, & urget iter.
Admisso cursu, per rura, per oppida, fertur :
Adlatrant catuli, multaque ridet anus.
Jamque ferox plagis, erectâ ad verbera dextrâ,
Calce cruentato lassat utrumque latus.
Impete sed tanto vixdum confecerit ille
Millia propositæ sexve, novemve, viæ ;
Viribus absumptis, fessusque labore, Caballus
Sternit in immundum seque equitemque lutum.
Vestus iter peraget curru plaustrave Viator ?
Prob pudor & facinus ! cogitur ire pedes.

*Si, nec inexpertum, senioreni junior audis,
 Quæ sint exiguæ commoda discas moræ.
 Quam tibi præcipio, brevis est, sed regula certa:
 Ocyus ut possis pergere, lentus eas.*

T H R A X.

Threicium infantem, cùm lucem intravit & auras,
 Fletibus excepit mæstus uterque parens.
 Threicium infantem, cùm luce exiit & auris,
 Extulit ad funus lætus uterque parens.
 Interea, tu Roma, & tu tibi, Græcia, plaudens,
 Dicitis, hæc vera est Thraïca barbaries.
 Lætitiæ causam, causamque exquirite luctus;
 Kosque est quod doceat Thraïca barbaries..

In Effigiem Dominæ

CATHARINÆ HYDE.

KNelleri egregios vidit Cytherea (a) labores,
Nympharum varios habitus, vultusque venustos.
Quis frontis divinus honos, quæ gratia cuique
Dissimilis, formæque suæ bene conscia Diva,
(b) Sic ego (monstravitque manu) sic ora ferebam,
Inquit, in Idæo referens certamine pomum.
(c) Me mihi, si memini, talem pellucidus amnis,
Me talem exhibuit speculum. (d) Sic me quoque pulchram,
Nativo exortam fluctu cùm pinxit, Et udos
Siccantem in ripâ crines, descripsit Apelles;
Sic nivea ornârunt fusi mea colla capilli.
(e) Ploravi viduata meum sic, inquit, Adonin,
Et tales gessi vultus mærore decoros.
At cùm conspexit (f) Miram, cui dulcis in ore
Majestas, blandisque nitor suffusus ocellis,
Constitit,

(a) Intellige Imagines quasdam à G. Kneller Bar. depictas.

(b) Hon. Dom. Sherrard. (c) Comitissam de Sunderland.

(d) Com. de Ranelagh.

(e) Com. de Salisbury.

(f) Dom. Cath. Hyde.

*Constitit, obtutuque hærens, formosior, inquit,
Aut Hæc est nobis, aut nos malè pinxit Apelles.*

Lachrymæ Pictoris.

I*nfantem audiuit puerum, sua gaudia, Apelles
Intempestivo fato obiisse diem.*

Ille, licèt tristi percussus imagine mortis,

Proferri in medium corpus inane iubet.

Et calamum, & succos poscens, hos accipe luctus,

Mærorem hunc, dixit, nate, Parentis habe.

Dixit ; &, ut clausit, clausos depinxit ocellos ;

Officio pariter fidus utrique Pater :

Frontemque, & crines, nec adhuc pallentia formans

Oscula, adumbravit lugubre Pictor opus.

Perge, Parens, mærendo tuos expendere luctus ;

Nondum opus absolvit triste suprema manus.

Vidit adhuc molles Genitor super oscula risus ;

Vidit adhuc Veneres irrubuisse genis :

Et teneras raptim veneres, blandosque lepores,

Et tacitos risus transtulit in tabulam.

Pingendo

*Pingendo desiste tuum signare dolorem ;
 Filioli longum vivet imago Tui :
 Vivet, & æternâ vivet Tu laude ; nec Arte
 Vincendus Pictor, nec Pietate Pater.*

EPITAPHIUM

In septem Annorum Puellulam.

QUAM suavis mea Chloris, & venusta,
Vitæ quàm fuerit brevis, monebunt
Hic circum *Violæ* *Rosæ*que *fusæ* ;
Quarum *purpura*, vix *aperta*, *clausa* est.

Sed nec *dura* nimis *vocare* *fata*,
Nec *fas* est *nimiùm* *queri* *caducæ*
De *formæ* *brevitate*, *quam* *rependit*
Æterni *diuturnitas* *odoris*.

PIETAS

PIETAS RUBECULÆ.

*QUÆ Tibi Regalis dederant Diadematis aurum,
Dant & funereum Fana, MARIA, tholum.
Quisque suis vicibus, mæsto stant ordine flentes;
Oreque velato famina triste filot.
Parva avis interea, residens in vertice summo,
Emittit tremulâ lugubre voce melos.
Vespera nec claudit, nec lucem Aurora recludit,
Quin eadem repetat funebre carmen avis.
Tale nihil dederint vel Mausolæa; *MARIÆ*
Hæc pietas soli debita vera fuit.
Venales lachrymæ, jussique facessite fletus;
Sumptibus hic nullis luctus emendus erat.*

VERULAMIUM.

*Q*UA juxtà Albani Divique & Martyris ædes
Humphredo servat de Duce quod superest ;
Urbs stabat, quondam insignis, nunc arva segesque,
Abdita nunc ipso, mersa, sepulta solo.

*Quo jam murorum turrata superbia cessit !
Quid sibi jam reliquum, quid nisi nomen, habet ?
Nil nisi nomen habet—sed & omni illustrius urbe,
Nullaque quo major gloria, nomen habet.
Restat adhuc, restabit adhuc per sæcula longa,
Nomine Baconi nobilitata sui :
Quæ, cùm defierit Verulamius Ille vocari,
Nil nisi nunc Nomen, tunc neque Nomen erit.*

A D

RICHARDUM LAMB,

Nec S. T. P. nec M. D. nec LL. D.

Neque Doctorem in Musicâ ;

Sed, ex Ufu ut constat vulgato,

Doctorem :

EPISTOLA FAMILIARIS.

*QUI doctis aliquot studiis impenderit annos,
Hunc Granta exornat, vel Rhedycina, Gradus.*

*Quisquis & egregiam meditando invenerit Artem,
Ille sit, (& fas est) Doctor in Arte suâ.*

*Hoc Tibi debetur ; quanquam nihil addere sumæ
Nomina vel possunt magna, Gradusve, Tuæ.*

*Hoc Tibi debetur ; quòd Te nec doctior alter
Ungues vel manuum, vel refecare pedum.*

*Nec magis est præsens Opifer, cùm Cynthia crescat ;
Et, cùm decrescat Cynthia, nemo magis.*

*Ne manus armetur rabie, tua maxima cura est ;
Longus, quod rabiem colligat, unguis habet :*

*Proxima, mundities ; ut sint sine sordibus ungues ;
Longus, quod sordes contrahat, unguis alit.*

Pulchra

Pulchra (quod adde) manus citharam decorabit eburnam;

Nec tenuem interdum dedecorabit acum.

Sive quid excrescat pedibus, pluviam unde futuram,

Unde vices cæli præscia discit anus;

Seu durum excruciet tuber, seu mollius urat,

Dat tuus extemplo culter amicus opem.

Saltibus hinc habiles matronæ, habilesque Puellæ;

Cum poscant larvas tempora, cumque choros.

Doctus ab his ideo vocitare, & Doctus ab illis:

Moribus id, studiis, ingenioque datur.

Sin meritis Rhedycina Tuis, sin invida Granta

Hunc titulum Furis dixerit esse sui;

Si Tua noluerint augeri nomina binis

Saltem literulis, literulisve tribus;

Augeri nequeunt: Nam Te Tua Fama sequetur;

Qui (quod nulla vetet Lex) OPERATOR eris.

RECON-

RECONCILIATRIX.

*C*rescentes laudes Natura inviderat Arti ;
Et sibi rivalem nescia ferre parem ;
Divinam effinxit Nympham, & formam addidit ori,
Cui Cypriæ posset cedere forma Deæ.
Hanc videt Ars, vincique dolet ; doctosque resumens
Knelleri calamos, æmula tentat opus :
Depingit suavesque genas, mollesque capillos,
Et colla intactâ candidiora nive.
Virginei rubor idem, eademque est gratia vultûs ;
Et similis roseo spirat in ore decor.
Hinc nec certamen vult illa iterare vel illa :
Contenta & felix utraque laude suâ.
Gloria Naturæ atque Artis, componere tantas
Quæ potuit lites unica, * Mira fuit.

ODE

* Vide Pag. 111.

O D E

Magistri GULIELMI SHAKESPEAR,

Versione Latinâ donata.

*V*IX matutinum ebiberat de gramine rorem
Umbrosa invitans Phœbus ad antra boves,
Cum secum placidâ Cytherea ad fluminis undas,
Adventum expectans sedit, Adoni, tuum.
Sub salicis sedit ramis, ubi sæpe solebat
Procumbens fastum deposuisse puer.
Æstus erat gravis; at gravior sub pectore Divæ
Qui fuit, & longè sævior, æstus erat.
Mox puer advenit, posuitque à corpore vestem,
Tam propè vix Venerem delituisse ratus:
Utque Deam vidit recubantem in margine ripæ,
Attonitus mediis insiliebat aquis.
Crudelem decepta dolum, fraudemque superbam
Ut videt, his mæstis ingemit Illa modis:
Cur, ex æquoreæ spumâ cum nasceretur undæ,
Non ipsa, O inquit Jupiter! unda fui!

Schola

Schola Rhetorices.

Londini ad pontem, Billingi nomine, porta est,
Unde ferunt virides ostrea Nereides.

Hic sibi perpetuam legit Facundia sedem ;
Nec Modus hic verbis, neve Figura deest.

Sermonem densis Oratrix floribus ornat,
Et fundit varios, ingeminatque, Tropos.

Et nervi, & veneres, & vis, & copia fandi
Insunt ; & justum singula pondus habent.

O sedes, totidem multum celebrata per annos !
Omne tibi rostrum cedit, & omne forum.

Utraque, quos malit, titulos Academia jactet :
At tibi Linguarum Janua nomen erit.

Canis

Canis & Echo.

*P*Uris in cælo radiis argentea Luna
In Tamisis tremulâ luce refulsit aquis.
Improbis hoc vidit catulus, ringensque malignum
Solvit in indignos ora proterva modos :
Lunamque in cælo, Lunamque aggressus in undis,
In sidus pariter sævus utrumque furit.
Sub ripis latuit fors ulterioribus Echo,
Audiit & vanas ludicra Nympha minas :
Audiit ; & rabie rabiem lepidissima vindex
Ulcisci statuit, parque referre pari.
Ille repertusæ deceptus imagine vocis,
Irarum impatiens jam magis, estque magis.
Reddere latratus pergit latratibus Echo ;
Quemque Canis statuit, servat Imago modum.
Tandem ubi lassatæ fauces, & spiritus, & vox ;
Deservet rabies tota, filetque Canis.
Et poterat siluisse prius ; Furor omnis ineptus,
Omnisque in sese futilis ira redit.

Crura adscititia.

*H*anc Puer (Et Pueri mentem quoque Gloria tangit)
 Artem habet, ut sese tollere possit humo :
 Selecta ex baculis duo ligna abiecta requirit,
 Quatuor ad spatium plusve minusve pedum.
 His etiam, ut melius vestigia firmet, equino
 De corio affigit fortia lora duo.
 Quæ postquam clavis suprâ devinxit Et infrâ,
 Ipse suum scandit, quod fabricavit, opus,
 Cautoque incedit, prima ad tentamina, gressu,
 Et nova cum multo crura tremore movet.
 Mox ubi se didicit libramine pendere iusto,
 Hinc inde intrepidus fertque refertque gradus.
 Saxa per Et plateas largis vult passibus ire ;
 Quâ via per medium, quâ via nulla, lutum.
 Cum subito (audentes Fortuna nec usque juvabit
 Prospera) in immundam præcipitatur humum.
 Quid faciat Patris metuens, metuensque Magistri !
 Quo fugiat tunicas squalidus, ora, manus !
 Quin iterum ascendat, magnis licet excidat ausis ;
 Si malè nunc fuerit, non malè semper erit.

Altiùs

*Altius in cælum valido pila surgit ab icu ;
Gaudet & à plagis ocyùs ire trochus.
In geminis didicit quicunque incedere lignis,
Cruribus hic poterit tutius ire suis.*

Rosa : ad Stellam.

*D*Eliciæ juvenum, Nympharum hodierna voluptas,
Ecce ea, quo rubeat, Stella, rubore Rosa !
Stella, vide quantum foliis suffundat honorem !
Explicet ad Solem purpura quale decus !
Cras, Stella, exemplum pulchris lachrymabile, eandem
Arentem, laceram, pallidulamque vide.
Stella, rosæ miserere ; & dum miserere, memento,
Quod brevis est ævi, quod Tua forma Rosa est.

In Fenestram Septentrionalem
Fani Westmonasteriensis.

—Renascentur, quæ jam cecidêre.

*A*ntiquam Petri quæ pulchrè illuminat *Ædem*,
Artificem agnoscit picta fenestra manum.
Circulus illustris summâ splendet in orâ,
Divus Apostolici, cum Duce, quisque Chori.
Cœlestes intus facies, vultusque videntur
Aligeri : in medio Biblia sacra patent.
Quàm benè miscentur, sua per loca quisque, colores !
Quàm benè cœrulcum, purpureumque decus !
Quàm Lumen solenne, & quàm venerabilis Umbra !
Spectantem ut recreat Lumen ! ut Umbra juvat !
Quæ pænè interiit longos Pictura per annos,
Illuxit bibulo jam redi-viva vitro :
Jamque recens iterum, jam nostrâ ætate revixit
Clariùs, antiquæ laudis & artis opus.

ALEXANDER

ALEXANDER & XERXES.

*F*let Macedo, sibi totum ubi debellaverat orbem.

Indignans armis nil superesse suis :

Flet Xerxes, quòd nemo suis de millibus, ætas

Proxima cùm veniet, nemo superstes erit.

Nolo tuas, Macedo, lachrymas : ego laudo dolorem

Humanum ; & tecum, Persa, dolere volo.

In Statuam Sepulchralem

Infantis dormientis.

*I*nfans venuste, qui sacros dulces agens

In hoc sopores marmore,

Placidissimâ quiete composus jaces,

Et inscius culpæ & metûs,

Somno fruaris, docta quam dedit manus

Sculptoris ; & somno simul,

Quem nescit Artifex vel Ars effingere,

Fruaris Innocentiæ.

MEMORIÆ SACRUM
BENJAMINI FERRERS

Pictoris Surdi & Muti :

Qui Obiit Anno MDCCXXXII.

*E*T Tu ! Tune avidæ rapina mortis !

Et tu præda voracis es Sepulchri !

Nec virtus Tua Te redemit orco,

Nec vitæ tenor innocenter actæ !

At siquid pia prorogare Musa

Contracti spatium valebit ævi,

Te justum memorabit integrumque

Morum ; Te tenebris silentioque

In lucem eripiet, dabitque famæ,

Annis quod deerat, superfutura.

Nascenti quod & observavit aures,

Et linguæ docilis negavit usum ;

Hoc rerum Tibi consulebat Author :

Ne purum mala pectus inquinaret

Ubertas vitii, & libido culpæ ;

Corruptam scelere, & fide carentem

Ne fraus argueret dolusque mentem :

Ut pravâ sine labe, sæculique

Præsens nequitia, nec interesset.

Humanas neque res & actiones

Spectabas minùs, ut vel hoc, vel illud,

Vel quidquam fugeret tuum sagacem

Captum ; quin calamis. & hoc & illud,

Expressum in tabulas statim referres.

Quanquam nulla tibi necessitudo

Cum libris fuit ; id rependit omne,

(Quod vitæ propius tuæ magisque

Allusit) Studium silentis Artis.

Maturi mihi vis amica sati

Cum lucem ferè clausurit supremam,

Tam sanctè, placidè, piè peractam

Ætatem oh ! recolam, recolligamque

Turpi crimine tam procul remotam ;

Non est, quod superos priùs rogârim.

Victoria Forensis.

CAIO cum Titlo lris & vexatio longa
 Sunt de vicini proprietate soli.
 Protinus ingentes animos in jurgia sumunt
 Utraque vincendi pars studiosa nimis.
 Lis tumet in schedulas, & jam verbosior, & jam :
 Nec verbum quodvis asse minoris emunt.
 Prætereunt menses, & Terminus alter & alter ;
 Quisque novos sumptus, alter & alter, habent.
 Ille Querens, hic Respondens pendente vocatur
 Lite ; sed, ad finem Litis, uterque Querens.

Certamen Musicum.

OCTO trans Tamisyn campanis Diva Maria ;
 Cis Tamisyn bis sex Diva Brigetta sonat.
 Hæc tenues urget modulos properantiùs Ædes,
 Alternat grandes lentiùs illa modos.

Nec

*Nec quis in alterutro distinguat littore iudex,
An magis hæc aurem captet, an illa magis.
Tantæ est harmoniæ contentio Musica; turris
Altera cùm Numeros, altera Pondus habet.*

Carmen Lapidarium.

*H*IC jaceo T. L.

Quinquagenarius;

Tuæ, Lector, exemplum mortalitatis:

Peccatis, doloribus & morbis

Ad sepulchrum usque depressus.

Qui vixerim, si nescias, nolis sciscitari;

Si scias, malis obli-visci:

Hoc unicum contentus doceri,

Quod in terram, cui tu pariter cognatus es,

Propero resolvi:

Nec tu interim huc etiam descendere

Moraris.

P Y R A M I S.

*P*Yramidum sumptus, ad cælum & sidera ducti,
 Quid dignum tantâ mole, quid intus habent?
Ab! nihil intus habent, nisi nigrum informe cadaver;
 Durata in saxum est cui medicata caro.
 Ergone porrigitur monumentum in jugera tota!
 Ergo tot annorum, tot manuumque labor!
 Integra sit morum Tibi Vita; Hæc Pyramis esto:
 Et poterunt tumulo sex satis esse pedes.

S T R A D Æ Philomela.

*P*ASTOREM audiuit calamis Philomela canentem,
 Et voluit tenues ipsa referre modos;
 Ipsa retenta vit numeros, didicitque retentans
 Argutum fidâ reddere voce melos.
 Pastor inassuetus rivalem ferre, misellam
 Grandius ad carmen provocat, urget avem.
 Tuque etiam in modulos surgis, Philomela; sed impar
 Viribus, heu impar, exanimisque cadis.
 Durum certamen! tristis victoria! cantum
 Maluerit pastor non superâsse tuum.

THES.

THESTYLIS Coqua.

Allia, serpyllum, rutamque & sectile porrum
 Thestylis, & panis frustula dura coquit.
 Jusculaque ut gustu capiant meliore palatum,
 Immittit salsæ pingua terga suis.
 Rusticus hinc stomachum lenitque, & recreat artus;
 Hinc corde exultat Messor, & ore nitet.
 O labor! O sudor! dulcis Conditor uterque!
 Egregiam facitis Thestylin esse Coquam.

CANTATRICES.

QUA septem vicos conterminat una Columna,
 Consistunt Nymphæ Sirenum ex agmine binæ;
 Stramineum capiti tegimen, collumque per omne
 Ingentes electræ orbes: utrique pependit
 Crustato vestis cæno, limoque rigescens
 Crure usque à medio calcem defluxit ad imum.
 Exiguam secum pendentem ex ubere natam
 Altera; venales dextrâ tulit altera chartas.

His vix dispositis, pueri innuptæque puellæ
 Accurrunt: Sutor primus, cui lorea vitta
 Impediit crines, humili, quæ proxima stabat,
 Proruit è cellâ, chartas, si fortè placerent,
 Empturus; namque ille etiam se carmine multo
 Oblectat, longos solus quo rite labores
 Diminuit, fallitque bybernæ tædia noctis.
 Collecti murmur sensim increbrescere vulgi
 Audit; & excurrit nudis ancilla lacertis.
 Incudem follesque & opus fabrilè relinquens,
 Se densæ immiscet plebi niger ora Pyracmon.
 It juxtâ, depressum ingens cui mantica tergum
 Incurvat, tardo passu; simul ille coronam
 Aspectat vulgi, spe carminis arrigit aures;
 Statque moræ patiens, humeris nec pondera sentit.
 Sic ubi Tartareum Regem Rhodopeius Orpheus
 Threiciis studuit fidibus mulcere, laboris
 Immemor, Æolides stupuit modulamina plectri,
 Nec sensit funesti onera incumbentia saxi.
 Sepe interventus rhedæ crepitantis, ab illo
 Vicorum, aut illo, stipantem hinc inde catervam
 Dividit; at rursus coeunt, ubi transit illa,
 Ut coeunt rursus, puppis quas dividit, undæ.

Canticulæ interea narraverat argumentum
 Altera Sirenum, insidi perjuria nautæ,
 Deceptamque dolo Nympham; tum flebile carmen

Flebilibus

*Flebilibus movit numeris, quos altera versu
 Alternò excepit: Patulis stant rictibus omnes:
 Dextram ille acclinat, lævam ille attentius aurem,
 Promissum carmen captare paratus hiatu.
 Longa referre mora est, animum quâ vicerit arte
 Virgineum juvenis. Jam poscunt undique chartas
 Protensæ emptorum dextræ, quas illa vel illa
 Distribuit, cantatque simul: Neque ferreus iste
 Est usquam auditor, dulcis cui lene Camæna
 Non adhibet tormentum, & furtivum elicit affem.
 Stat medios inter baculoque innititur Irus;
 Nec tamen hic loculo parcit, sed prodigus æris
 Emptor adest, solvit pretium, carmenque requirit.
 Fors juxtâ adstabat vetula iracundior æquo;
 Quæ loculo ex imo invitum, longumque latentem
 Depromens vix tandem obolum, cedo, scæmina, chartam,
 Inquit; ut æternum monumentum in pariete figam,
 Cum Laribus mansurum ipsis, quàm credula Nymphis
 Pectora sint; fraudis quàm plena, & perfida Nautis.*

A D

GULIELMUM HOGARTH,

Παραμυθιστόν.

*QUI mores hominum improbos, ineptos,
 Incidis, nec ineleganter, æri,
 Derisor lepidus, sed & severus,
 Corrector gravis, at nec invenustus;
 Seu pingis meretricios amores,
 Et scenas miseræ vicesque vitæ;
 Ut tentat pretio rudem puellam
 Corruptrix anus, impudens, obesa;
 Ut se vix reprimit libidinofus
 Scortator, veneri paratus omni:
 Seu describere vis, facete Censor,
 Bacchanalia fera protrahentes
 Ad confinia crastinæ diei,
 Fractos cum cyathis tabos, matellam
 Non plenam modò sed superfluentem,
 Et fortem validumque combibonem
 Lætantem super amphorâ repletâ;
 Jucundissimus omnium ferêris,*

Nullique

Nullique Artificum secundus, ætas
 Quos præsens dedit, aut dabit futura.]
 Maeste ô, eja age, macte sis amicus
 Virtuti: vitique quod notâris,
 Pergas pingere, & exhibere coràm.
 Censura utilior tua æquiorque
 Omni vel Satirarum acerbitate,
 Omni vel rigidissimo cachinno.

Plus scire oportet quàm loqui.

Q'Æ gravitas oculis! & quæ Constantia fronti!
 Sobrius ut toto pectore Bubo sapit!
 Ales Pythagorâ dignus, dignusque Minervâ!
 Sermonis parcus, consilii tenax!
 Ob habitet tecum, Bubo, & sit pectore in isto,
 Quicquid habes: quoties effluet, Omen erit.

Non es, quod simulas.

ANTE focum nutatque & lumina claudit herilem
 Et stupida, & vultu seria, Felis anus:
 Nil ea lascivi salius meminisse videtur;
 Lusûs, si spectes, nil juvenilis habet.

Sed

*Sed grave, sed prudens quamvis, castumque tuetur,
Caudam, cum tempus fert, agitare potest.*

Oceanus Prædator & Restitutor.

*A*bluit Oceanus terras hinc inde jacentes ;
Excavat & ripas, subitus edendo, salum.
At neque contrahitur tellus subducta rapinis,
At neque fit furtis auctior unda suis.
Nam parte ex aliâ desertam extendit arenam
Littus, & è mediis insula crescit aquis.
Nil prodest Lucrum, cui Damna æqualia: fines
Oceanus mutat, sed superare nequit.

Parentis Sollicitudo.

*P*lumasque, & pilos, & muscum hinc colligit illinc,
Fætibus ut nidum sedula sternat avis :
Quos ubi surreptos caveâ suspendit arator,
Hic quoque captivos provida mater alit.
Si muscam, si vermem affert, si fortè cicadam,
Totus hiat nidus, conqueriturque famem.
Infelix in utroque parens ! labor est peperisse,
Et labor est pullos non peperisse sibi.

APPENDIX.

APPENDIX.

APPENDIX

TERTIÆ præcedentium Editioni (quæ Lectorum omnino debetur Candori) ea quæ subjunguntur Poemata Miscellanei, uti priora, sunt Argumenti: Latine, sicut illa, traducta quædam, scripta pleraque: *Isdem* Typis & Formâ, sed separatim, edita, nequa Benevolentia prius comperta fiat Injuria.

LUCY *and* COLIN.

I.

F Leinster, fam'd for Maidens fair,
Bright *Lucy* was the Grace ;
Nor e'er did *Liffy's* limpid Stream
Reflect so fair a Face.

Till luckless Love, and pining Care,
Impair'd her rosy Hue,
Her Coral Lips, and Damask Cheeks,
And Eyes of glossy Blue.

II.

Oh, have you seen a Lily pale,
When beating Rains descend ?
So droop'd the slow-consuming Maid,
Her Life now near it's End.
By *Lucy* warn'd, of flattering Swains
Take heed, ye easy Fair:

Of

LUCIA & CORYDON.

I.

*LUCIA, Venerum sæcunda parens, Lagenia
novit,*

*Lucia formarum Gloria, Flosque fuit :
Ora nec aspectu tam læta & pulchra
Modoni*

*Flumine de liquido pura reflexit aqua.
Sed Dolor, & Curæ, lætabile quicquid, edentes
Egregium sensim diminuere decus ;
Sed deceptus Amor carptim privavit ocellos
Gemmis, Curaliis labra, Rosisque genas.*

II.

*Vidistin' (quin sæpe vides!) ut languida marcent
Lilia, quæ subitæ prægravat imber aquæ?
Lento sic periit tabo, sic palluit illa,
Ad finem extremo jam properante die.
Hoc monitæ exemplo, blandos fallacis amantis,
Credula Vos Nymphæ corda, timete dolos :
Discite,*

Of Vengeance due to broken Vows,
Ye perjur'd Swains, beware.

III.

Three times, all in the Dead of Night,
A Bell was heard to ring;
And shrieking at her Window thrice,
The Raven flap'd his Wing.
Too well the Love-lorn Maiden knew
The solemn boding Sound,
And thus, in dying Words, bespoke
The Virgins weeping round.

IV.

I hear a Voice you cannot hear,
Which says, I must not stay;
I see a Hand you cannot see,
Which beckons me away.
By a false Heart, and broken Vows,
In early Youth I die:
Am I to blame, because his Bride
Is, thrice as rich as I?

V.

Ah, *Colin*! give not Her thy Vows,
Vows due to me alone;
Nor thou, fond Maid, receive his Kifs,
Nor think him all thy own.

*Discite, vos juvenes, læsam quàm certa Dearum
Vindicta insequitur, quàm gravis ira, fidem.*

III.

*Tinnitu sonuit terno Campanula, cuncta
Nocte intempestâ cum siluere loca.
Terque alâ increpitans cornix, rostroque fenestram
Pulsans, lethales edidit ore sonos.
Acceptit, novitque omen, bene conscia virgo
Fati, feralis quod recinebat ævis;
Et moriens Nymphis circum lachrymantibus infit,
Sic super exequiis illachrymata suis.*

IV.

*Vocem ego, quam vobis non est audire, jubentem
Audio, maturem præcipitemque fugam.
Dextram ego, quam vobis non est spectare, vetantem
Specto, ne fingam quid mediterve moræ.
In primæ morior succisa heu! flore juventæ,
Pectoris infidi capta puella dolo.
Idne æquum & fas est vitio mihi vertere, sponsæ
Quòd minor est longè dos mea dote novæ?*

V.

*Vota mihi, Juvenis, soli mihi credita, nullâ
Ob! alienari conditione sinas.
At neque tu, virgo, blandè nunc oscula dantem,
Quòd tuus est hodie, dixeris esse tuum.*

Jungere

To-morrow in the Church to wed,
 Impatient, both prepare ;
 But know, fond Maid ; and know, false Man,
 That *Lucy* will be there.

VI.

There bear my Corse, ye Comrades, bear,
 The Bridegroom blithe to meet ;
 He in his Wedding-Trim so gay,
 I in my Winding-Sheet.
 She spoke, she dy'd ;—her Corse was born,
 The Bridegroom blithe to meet.
 He in his Wedding-Trim so gay,
 She in her Winding-Sheet

VII.

Then what were perjur'd *Colin's* Thoughts ?
 How were those Nuptials kept ?
 The Bridemen flock'd round *Lucy* dead,
 And all the Village wept.
 Compassion, Shame, Remorse, Despair,
 At once his Bosom swell ;
 The Damps of Death bedew'd his Brows,
 He shook, he groan'd, he fell.

VIII.

From the vain Bride, (ah Bride no more !)
 The varying Crimson fled ;

When,

Jungere cras dextræ dextram properatis uterque,

Et tardè interea creditis ire diem.

Credula quin Virgo, Juvenis quin perfide, uterque

Scite, quòd & pacti Lucia testis erit.

VI.

Exangue oh ! illuc, comites, deferte cadaver,

Quà semel Oh ! iterum congregiamur, ait ;

Vestibus ornatus sponsalibus ille, caputque

Ip̃sa sepulchrali vinctâ pedesque stolâ.

Dixit, & occubuit—delatum exangue cadaver,

Quà semel in longum congredierentur, erat,

Vestibus ornatus sponsalibus ille, caputque

Illa sepulchrali vinctâ pedesque stolâ.

VII.

Quo thalamos ritu credas celebrarier istos !

Ut Corydon animi discruciatuſ erat !

Lucia ubi exanimis jacuit, coïere juventus,

Et tota in fletus villa soluta fuit.

Extemplo juvenem pudor, ira, insania, luctus

Disrabit, & furiis exagitatus amor ;

Pallidaque humectans gelidis sudoribus ora, !

Perfidie ingemuit conscius, & cecidit.

VIII.

Conjugis à vultu, nec jam ultra conjugis, omnis

Purpura continuo fugit, & omnis honos :

H

Rivalem

When, stretch'd before her Rival's Corse,
 She saw her Husband dead.
 He to his *Lucy's* new-made Grave,
 Convey'd with trembling Swains,
 One Mould with Her, beneath one Sod,
 For ever now remains.

IX.

Oft at this Grave, the constant Hind
 And plighted Maid are seen ;
 With Garlands gay, and True-Love Knots,
 They deck the sacred Green.
 But Swain forsworn, whoe'er thou art,
 This hallow'd Spot forbear ;
 Remember *Colin's* dreadful Fate,
 And fear to meet him there.

Rivalem & sponsum, extensum cum corpore corpus,

Funera cùm vidit procubuisse duo.

Virginis ad tumulum desertæ ille, ossibus ossa

Mixturus, juvenum lugubre fertur onus ;

Idem nunc restat sub eodem cespite pulvis,

Unaque cum Nymphâ contumulatur humus.

IX.

Sæpius hunc visunt, qui numina justa verentur ;

Cum fidâ pariter virgine fidus amans.

Textilibus fertis, vittisque in mutua nexis,

Sæpius hunc signant condecorantque locum.

Sed quicunque fidem dederis, nec fœdere certo

Servatam, à sacro cespite siste gradum.

Quod subiit Corydon fatum, memor esto ; nec illic

Te tristi occurso terreat Umbra, cave.

A D V I C E
T O

C H L O E.

I.

E A R *Chloe*, while thus beyond Measure,
You treat me with Doubts and Disdain,

You rob all your Youth of its Pleasure,
And hoard up an old Age of Pain.
Your Maxim, that Love is still founded
On Charms that will quickly decay,
You'll find to be very ill grounded,
When once you its Dictates obey.

II.

The Love, that from Beauty is drawn,
By Kindness you ought to improve;
Soft Looks and gay Smiles are the Dawn,
Fruition's the Sun-shine of Love:
And tho' the bright Beams of your Eyes
Should be clouded, that now are so gay,
And Darkness possess all the Skies,
We ne'er can forget it was Day.

C H L O E
M O N I T A.

I.

UM fastu me, Chæra Chloë, fas præter
& æquum,
Subruis, & rescis spe, cruciasque metu,
Deperdis, lætæ quod amænum est omne Ju-
venta ;

Inque Senectutem triste reponis onus.

Forma brevis, dicis, flos est ætatis, Amorque

Rebus, quæ pereunt, ortus, & ipse perit ;

Hoc tibi persuades : sed re modo dicta probâris,

Quàm male persuades, experiendo scies.

II.

Ut sit perpetuus, formâ qui nascitur, ut sit

Mutuus, officiis crescere debet Amor.

Sunt blandi risus primordia Lûcis ; Amore ;

Tum modo, cùm fruimur, fulget aperta Dies.

Si tibi nox tenebris illos obvelet ocellos,

Qui tam jucundum nunc rutilumque nitent ;

Si totum eripiat cælum caligine, quanta,

Dicemus memores, Lux aliquando fuit !

III.

Old *Darby*, with *Joan* by his Side,
 You've often regarded with Wonder ;
 He's dropfical, She is fore-ey'd,
 Yet they're ever uneasy afunder.
 Together they totter about,
 Or fit in the Sun at the Door ;
 And at Night, when old *Darby's* Pot's out,
 His *Joan* will not fmoke a Whiff more.

IV.

No Beauty nor Wit they poffefs,
 Their feveral Failings to fmother ;
 Then what are the Charms, can you guefs,
 That make them fo fond of each other ?
 'Tis the pleafing Remembrance of Youth,
 The Endearments which Youth did beftow ;
 The Thoughts of paft Pleasure and Truth,
 The beft of our Bleffings below.

V.

Thefe Traces for ever will laft ;
 No Sicknefs or Time can remove ;
 For when Youth and Beauty are paft,
 And Age brings the Winter of Love :
 A Friendship infenfibly grows,
 By Reviews of fuch Raptures as thefe ;
 The Current of Fondnefs ftill flows,
 Which decrepit old Age cannot freeze.

III.

*Darbæum en vetulum vetulâ cum conjuge! vitam
 Quàm placide infirmum Par, & amanter agunt!
 Blæsa Illa est oculis, & crura hydropicus Ille
 Vix trahit; at letbo majus abesse malum est.
 Gressibus invalidis conjux cum conjuge reptat;
 Aut simul apricans considet ante fores;
 Cumque Ille extremum cyathi desumpserit haustum,
 Deponit, certâ lege, Joanna tubum.*

IV.

*Cum nulla utriusvis, quicquid delinquit utervis,
 Corporis excusent ingeniiue bona;
 Quas esse aut Illi Veneres aut conjicis Illi?
 Unde fit, alterius tam fit ut alter amans?
 Dulce recordari est ætos feliciter annos,
 Quàm sensim ad canam consenuere fidem;
 Inde sacrum fœdus, firmoque est copula nexu;
 Quâ melius terris Dii tribuere nihil.*

V.

*Longum illa, in longum, quæ nulla aboleverit ætas,
 Nullaque morborum vis, monumenta manent:
 Namque decor simul omnis abest & gratia formæ;
 Fitque, quod ætatis restat, Amoris hyems;
 Crescit amicitiae suavis reputantibus Usus,
 Quàm vel adhuc grati præteriére dies.
 Quæque retardari possunt per nulla Senectæ
 Frigora, perpetuo gaudia fonte fluunt.*

[Faint, illegible text]

2

I

6

THREE
DIVINE HYMNS;

Taken from the

SPECTATOR.

HYMN the FIRST.

I.

HEN all thy Mercies, O my God,
My rising Soul surveys,
Transported with the View I'm lost
In Wonder, Love, and Praise.

II.

O how shall Words with equal Warmth
The Gratitude declare ;
That glows within my ravish'd Breast !
But Thou canst read it there.

III.

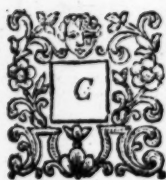
Thy Providence my Life sustain'd,
And all my Wants redrest ;
When in the silent Womb I lay,
And hung upon the Breast.

IV. To

HYMNUS PRIMUS.

I.

UM Misericordias recolligo, Tua
Paterna quas, Jehova, cura contulit,
Suspensa cogitando, mens hæret mea,
Amorne major fiet an Admiratio.

II.

Quæ verba, quæ pietatis eloquentia
Ardore eodem gratias effabitur,
Quo pectus intus concipit ! Sed gaudium,
Quod fervet intus, Tu legis, Tu intelligis,

III.

Tua cura, præsens semper et semper vigil,
Me conditum uteri vidit in silentio,
Eademque cura me secuta est provida,
Cum matris ad mammam pependi infantulus.

IV.

To all my weak Complaints and Cries
 Thy Mercy lent an Ear ;
 E'er yet my feeble Thoughts had learnt
 To form themselves in Pray'r.

V.

Unnumber'd Comforts to my Soul
 Thy tender Care bestow'd ;
 Before my Infant Heart conceiv'd,
 From whom those Comforts flow'd.

VI.

When in the slipp'ry Paths of Youth
 With heedless Steps I ran ;
 Thine Arm unseen convey'd me safe,
 And led me up to Man.

VII.

Through hidden Dangers, Toils and Deaths,
 It gently clear'd my Way ;
 And through the pleasing Snares of Vice,
 More to be fear'd than they.

IV.

*Quos edidit questus meæ imbecillitas
Infantiæ, Tua auris accepit statim ;
Cum mens tenella, cogitare nec potis,
Colligere nondum noverat sese in preces.*

V.

*Quæ nullus æquat computus, solamina
Tua administravit mihi indulgentia ;
Infantum cor antequam resciverat,
A fonte quo profluxerint tot munera.*

VI.

*Cum per juventæ lubricas decurrerem,
Incogitans, animique præceps, semitas,
Tua alma sospitavit occulte manus,
Ævumque me provexit ad maturius.*

VII.

*Per multa mortis abditæ discrimina
Aperta eunti & tuta porrecta est via,
Vitiique blandimenta per fallacia,
Periculum præ cæteris ferentia.*

IV.

To all my weak Complaints and Cries
 Thy Mercy lent an Ear;
 E'er yet my feeble Thoughts had learnt
 To form themselves in Pray'r.

V.

Unnumber'd Comforts to my Soul
 Thy tender Care bestow'd;
 Before my Infant Heart conceiv'd,
 From whom those Comforts flow'd.

VI.

When in the slipp'ry Paths of Youth
 With heedless Steps I ran;
 Thine Arm unseen convey'd me safe,
 And led me up to Man.

VII.

Through hidden Dangers, Toils and Deaths,
 It gently clear'd my Way;
 And through the pleasing Snares of Vice,
 More to be fear'd than they.

IV.

*Quos edidit questus meæ imbecillitas
 Infantia, Tua auris accepit statim ;
 Cum mens tenella, cogitare nec potis,
 Colligere nondum noverat sese in preces.*

V.

*Quæ nullus æquat computus, solamina
 Tua administravit mihi indulgentia ;
 Infantulum cor antequam resciverat,
 A fonte quo profluxerint tot munera.*

VI.

*Cum per juventæ lubricas decurrerem,
 Incogitans, animique præceps, semitas,
 Tua alma sospitavit occulte manus,
 Ævumque me provexit ad maturius.*

VII.

*Per multa mortis abditæ discrimina
 Aperta eunti & tuta porrecta est via,
 Vitiique blandimenta per fallacia,
 Periculum præ cæteris ferentia.*

VIII.

When worn with Sickneſs, oft haſt Thou
 With Health renew'd my Face ;
 And when in Sins and Sorrows funk,
 Reviv'd my Soul with Grace.

IX.

Thy bounteous Hand with worldly Blifs
 Has made my Cup run o'er ;
 And in a kind and faithful Friend
 Has doubled all my Store.

X.

Ten thouſand thouſand precious Gifts
 My daily Thanks employ ;
 Nor is the leaſt a chearful Heart,
 That taſtes thoſe Gifts with Joy.

XI.

Through ev'ry Period of my Life
 Thy Goodneſs I'll purſue ;
 And after Death, in diſtant Worlds,
 The glorious Theme renew.

XII. When

VIII.

*Cum morbi acutior vi tabescerem,
Me sanitate recreâsti sæpius,
Et cum gravarer crimine & doloribus,
Tua revocavit in salutem gratia.*

IX.

*Tuæ, Jehova, largitati debco,
Quod sat superque me beârit copia,
Eamque amicus copiam consortio
Dulci quod unus & quod alter auxerit.*

X.

*Pretiosa mille dona de die in diem,
Et mille millies reposcunt gratias,
Et inter illa dona cor lætabile,
Oblata quod pio accipit cum gaudio.*

XI.

*Vitæ per omne stadium, adultus & senex,
Benignitatem prædicando prosequar;
Amabilemque, hoc corpus exutus, Thefin
Redintegrabo sæculorum in sæcula.*

XII. *Natura*

XII.

When Nature fails, and Day and Night
Divide thy Works no more ;
My ever-grateful Heart, O Lord,
Thy Mercy shall adore.

XIII.

Through all Eternity to Thee
A joyful Song I'll raise !
But O ! Eternity's too short
To utter all Thy Praise.

H Y M N the SECOND.

I.

OW are thy Servants blest, O Lord !
How sure is their Defence !
Eternal Wisdom is their Guide,
Their Help Omnipotence.

II. In

XII.

*Natura cùm cesset, nec ampliùs dies
Noctesque per vices opera monstrent Tua,
Memor usque cor, quæ gratiosè feceris,
Fideliter revolvat & venerabitur.*

XIII.

*Millena millies per æva canticum
Movebo Tibi, Jehova, gratitudinis ;
Sed, O ! nimis, nimis est brevis, nec laudibus
Vel tota sufficit Tuis Æternitas.*

HYMNUS SECUNDUS.

I.

*Quàm sunt beati, qui, Jehova, Te colunt !
Quàm certa Tute es Te verentibus salus !
Æterna mens eos regit, dux & comes,
Et major omnibus Potestas adjuvat.*

II. In

II.

In foreign Realms and Lands remote,
Supported by Thy Care ;
Through burning Climes I pass'd unhurt,
And breath'd in tainted Air.

III.

Thy Mercy sweeten'd ev'ry Soil,
Made ev'ry Region please ;
The hoary *Alpine* Hills it warm'd
And smooth'd the *Tyrrhene* Seas.

IV.

Think, O my Soul, devoutly think,
How with affrighted Eyes
Thou saw'st the wide-extended Deep
In all its Horrors rise !

V.

Confusion dwelt in ev'ry Face,
And Fear in ev'ry Heart,
When Waves on Waves, and Gulphs in Gulphs,
O'ercame the Pilot's Art.

VI. Yet

II.

*In exteris regnis, locisque diffitis,
Vigilantiâ securus & saluus Tuâ,
Cæli per ardentis peragrabam plagas,
Et insalubrem sanus hauriebam aëra.*

III.

*Tuus per omne vultus affulsit solum,
Solumque fecit omne mihi ut arriserit ;
Calore temperavit Alpium nives,
Tusci que complanavit undas æquoris.*

IV.

*Recogita mecum, Anima mea, recogita,
Horrore quo perculsa, ponti videris
Imo ex sinu profunditates erutas,
Montesque fluctuum imminentes montibus !*

V.

*In ore quovis pallidus sedit Stupor,
In corde quovis consilii impotens Metus,
Cum devolutus gurgēs intra gurgitem
Victam gubernatoris artem luserit.*

VI. Sed

VI.

Yet then from all my Griefs, O Lord,
 Thy Mercy fet me free ;
 While in the Confidence of Pray'r
 My Soul took hold on Thee.

VII.

For tho' in dreadful Whirls we hung,
 High on the broken Wave ;
 I knew thou wert not slow to hear,
 Nor impotent to save.

VIII.

The Storm was laid, the Winds retir'd,
 Obedient to Thy Will ;
 The Sea, that roar'd at Thy Command,
 At Thy Command was still.

IX.

In midst of Dangers, Fears and Deaths,
 Thy Goodness I'll adore ;
 And praise Thee for Thy Mercies past,
 And humbly hope for more.

X. My

VI.

*Sed saluum & illæsum inter hæc pericula
Paterna Tua me reddidit clementia,
Dum se recepit anima numen ad Tuum,
Confisa humillimæ precum violentiæ.*

VII.

*Prærupto aquarum in monte cùm pependimus,
Cavasque valles ardui despeximus,
Servare novi Te potentem maximè,
Nec supplices audire præsentem minùs.*

VIII.

*Procella filuit, dicto obediens Tuo
Ventus recessit, reddita est tranquillitas;
Et æquor, imperante Te, quod sæviit,
Idem illud, imperante Te, desæviit.*

IX.

*In mille versantem asperis laboribus
Me protinus juvabit & solabitur
Suavis recensio tot ante-munerum,
Humilisque plurium & pia expectatio.*

X. *Mea*

X.

My Life, if Thou preserv'st my Life,
 Thy Sacrifice shall be ;
 And Death, if Death must be my Doom,
 Shall join my Soul to Thee.

HYMN the THIRD.

I.

WHEN rising from the Bed of Death,
 O'erwhelm'd with Guilt and Fear,
 I see my Maker Face to Face,
 O! how shall I appear !

II.

If yet, while Pardon may be found,
 And Mercy may be sought,
 My Heart with inward Horror shrinks,
 And trembles at the Thought.

I

III. When

X.

*Mea vita, vitam ſi meam dignaberis
Servare, Tibi, Jehova, consecrabitur ;
Et mors, futura ſiquidem eſt mors portio,
Animam meam Tibi ſoli adunatam dabit.*

HYMNUS TERTIUS.

I.

*Ortis reſuſcitatus à cubilibus
Noxâ obvolutus totus & metu obrutus,
Corâm ubi Creatori meo obvius dabor,
Quis O ! videbor ! quo pudore contegar !*

II

*Siquis remiſſioni adhuc reſtat locus,
Nec ſera, nimiùm ſera, pœnitentia eſt ;
Labasſcit horrore anima, & in ſeſe fugit,
Et cogitando prægravata contremiſcit.*

II. Signi,

III.

When Thou, O Lord, shall stand disclos'd
 In Majesty severe ;
 And sit in Judgment on my Soul,
 O ! how shall I appear !

IV.

But Thou hast told the troubled Soul,
 Who does her Sins lament,
 The timely Tribute of her Tears
 Shall endless Woe prevent.

V.

Then see the Sorrows of my Heart,
 E'er yet it be too late,
 And hear my Saviour's dying Groans,
 To give those Sorrows Weight.

VI.

For never shall my Soul despair
 Her Pardon to procure ;
 Who knows Thy only Son has dy'd,
 To make that Pardon sure.

III.

*Cum Te, Jehova, vesties terroribus,
Et, pro tribunali sedens, scrutaberis
Omiserit quæ quisque, quæ commiserit,
Quis O! videbor! quo pudore contegar!*

IV.

*Menti sed ægræ, criminum quam pœnitet,
Hujusce Tu promissor es Solatii,
Quodd lachrymarum lenius piaculum
Pœnarum acerbiora deprecabitur.*

V.

*Si Gratiæ nondum ostium præcluditur,
Perpende, Numen, quo dolore distrabor;
Et, quæ dolori pondus addant, respice
Quæ passus est pro me Redemptor vulnera.*

VI.

*Ille, Ille spes est solus & Fiducia,
Nec ulla desperabitur Remissio,
Quam Filius dedit Tuus Salutifer,
Et proprio obsignavit emptam sanguine.*

A N
O D E

Taken from the
Beginning of the sixth PSALM.

I.

THE spacious Firmament on high,
With all the blue ethereal Sky,
The spangled Heav'ns, a shining Frame,
Their great Original proclaim.
Th' unwearied Sun, from Day to Day,
Does his Creator's Pow'r display ;
And publishes to ev'ry Land
The Work of an Almighty Hand.

II.

Soon as the Evening Shades prevail,
The Moon takes up the wond'rous Tail,
And nightly, to the listning Earth,
Repeats the Story of her Birth :
Whilst all the Stars, that round her burn,
And all the Planets in their Turn,

Confirm

Quis Ille
Et cuique
Quam san
Absente Sc
Reducit un
Et singulis
Qui quis Ill
Quod et Pl
Pro se mino

O D E

Ex initio

PSALMI xix desumpta.

I.

*Xpansa cœlorum, profunda cœrula,
Et arcuati quâ patet spatium ætheris,
Convexa stellis plena, splendens fabrica,
Sui decoris indicant originem.*

Lætus diurnum Sol iter decurrere,

*Quis Ille fons declarat et lucis parens,
Et cuique terræ, quam revisit, nunciat
Quàm sancta se potensque formârit manus.*

II.

*Absente Sole, cùm statim Vesper suas
Reducit umbras, Luna carmen excipit,
Et singulis, ut eunt, renarrat noctibus,
Qui quis Ille magnus Author Luminis.
Quod et Planetæ per vices, quod ignium
Pro se minorum totus affirmat chorus,*

Confirm the Tidings, as they roll,
And spread the Truth from Pole to Pole.

III.

What though, in solemn Silence, all
Move round this dark terrestrial Ball?
What though nor real Voice nor Sound
Amidst their radiant Orbs be found?
In Reason's Ear they all rejoice,
And utter forth a glorious Voice,
For ever singing as they shine,
"The Hand that made us is Divine."

DEDICATION

*Et dum movetur quisque certis legibus,
Utrumque veritate pervadit polum.*

III.

*Solenniore quamlibet silentio
Circum hunc opacum orbem feruntur omnia,
Nec ulla clarè vox ab extrà nec sonus
Tot lucidos auditur inter ordines ;
Auditur intus, quàm canoris vocibus,
Quibusque cælum ferveat concentibus,
Ut hunc in hymnum concinat frequentia,
Divinus est, qui nos creavit, Artifex.*

[174]

DEDICATION

Prefixed to

*Tables of ancient Coins, Weights
and Measures ;*

In the YEAR 1727.

By *Mr. CHARLES ARBUTHNOT,*
Student of Christ-Church, Oxford.

To the KING.

REAT Name, which in our Rolls,
recorded stands,
Leads, Honours, and protects the
learned Bands,

Accept this Offering, to Thy Bounty due,
And Roman Wealth in *English* Sterling view.
Read here, how *Britain*, once despis'd, can raise
As ample Sums, as *Rome* in *Cæsar's* Days ;

* *The King's Name stands first in the Buttery-Books
of Christ-Church College.*

Pour

DEDICATIO.

A D

R E G E M;

In Ipsius gratiam

Latinè reddita.

Ugustum Nomen, nostro Qui primus in
Albo

Præfulges, doctasque auges, quas protegis,
artes;

*Externas digneris opes, veterumque Monetam,
Et Romæ Angliacâ librare numismata lance.
Hic lege, quas, olim neglecta, Britannia jactet,
Queis neque, devicti spoliis Orientis onusta,
Roma recenserebat plures sub CÆSARE gazas;
Quot campum agminibus stipet, quo fulmine, quantis
Per mare diffusas classes terroribus armet,
Et Tua quàm latè pandat Vexilla per orbem.
Clausula licet terras spatiis brevioribus, udum,
Quà pontus patet usque ambos porrectus ad Indos,*

Pour forth as numerous Legions on the Plain,
 And with more dreadful Navies awe the Main.
 Tho' shorter Lines her fix'd Dominions bind,
 Her floating Empire stretches unconfin'd.
 From *Thetis'* Stores, and not her Neighbour's Spoils,
 She draws her Treasure, Fruit of honest Toils.
Rome sack'd, and plunder'd; *Britain* cloaths and
 feeds;

Acquires their Riches, but supplies their Needs.

Sweet Seat of Freedom! be thy happier Doom,
 To 'scape the Fate, as well as Guilt of *Rome*:
 Where Riot, Offspring of unwieldy Store,
 Enerv'd those Arms, that snatch'd the Spoil before;
 With costly Cates she stain'd her frugal Board,
 Then with ill-gotten Gold she bought a Lord.
 Corruption, Discord, Luxury combin'd,
 Down sunk the far-fam'd Mistress of Mankind.

Hear, righteous Prince! O hear us loud invoke
 Thy Worth unblemish'd, to avert this Stroke:
 Yourself so free from every lawless View,
 You scarce admit the Homage that is due.
 Let other Monarchs, with invasive Bands,
 Lessen their People, and extend their Lands;
 By gasping Nations hated and obey'd,
 Lords of the Deserts, that their Sword has made:

For

*Vendicat Imperium : Nec passim, ut Roma, rapinis
Omnia divexans, armis sua furta tuetur,
Audax grassatrix ; sed cultu divitis arvi
Proventus, peregrino auro, telæque labores
Mutat lanificæ, vestire & pascere gentes
Læta magis, quàm vi nudare, & perdere ferro.*

*Esto Tibi, O Libertatis pulcherrima sedes,
Sors melior, nescire & fata & crimina Romæ,
Cui studiosa dapum inventrix, & prodiga mensæ
Luxuries, & Copia iners, visusque Libido
Obscæna, in tantum nervos animosque resolvit,
Degener ut prorsus morum, fœcundaque culpæ,
Servitii pretiosa emptrix, Plebemque Patresque
Corrupta, & discors armis, & perdita luxu,
Corruerit Victrix Orbis, rerumque Potita.*

*O Pater ! O Princeps ! nec frustra assuete vocari :
Audi, obtestamur Majestatemque Fidemque
Virtutemque Tuam, nobisque averte malorum
Hanc faciem ; Ipse adeò procul Ambitionis ab æstro,
Ut Tibi vix solvi meritos patiaris Honores.
Injustis alii Reges dominantur in armis,
Quos aut cædis amor, famæve insana cupido
Imperii fines latè signare ruinâ
Impulit, & vacui deserta extendere regni :*

For Thee kind Heav'n a nobler Task design'd,
 To fix Thy Empire on Thy People's Mind :
 High on Thy *British* Throne, to mark from far,
 And calm the Billows of the rising War ;
 To smooth the Frowns on fair *Europa's* Face,
 And force reluctant Nations to embrace.
 As late the jarring Winds, with mingled Roar,
 Struggled to wreck, yet waded You to Shore :
 So shall the Storm, that threatens Your peaceful Land,
 Roll harmless o'er, or burst, where You command.

*Hæ Tibi sunt artes, cælo O ! charissime Princeps,
 Excelsæ à solio procul observare procellam
 Nascentem, & belli primos compescere fluctus ;
 Contractam terrore Europæ expandere frontem,
 Ducere in amplexum populos, & fœdere gentes
 Jungere, & in pacem luctantia cogere regna.
 Utque Tuam adversi nuper cùm murmure venti
 Frangere paulisper conati, egère Britannum
 Ad portum, & tuto posuere in littore Navem :
 Sic quæ jam stragem intentat felicibus Anglis
 Tempestas, sævitque minis, Martemque laceffit,
 Te Medium belli pacisque ubi senserit, ultro
 Innocuos fluctus Britonum devolvat ab oris,
 Et frustra inceptas ponet submissior iras.*

The GARLAND.

By Mr. *PRIOR*.

I.

THE Pride of ev'ry Grove I chose,
The Violet sweet, and Lily fair,
The dappled Pink, and blushing Rose,
To deck my charming *Chloe's* Hair.

II.

At Morn the Nymph vouchsaf'd to place
Upon her Brow the various Wreath ;
The Flow'rs less blooming than her Face,
The Scent less fragrant than her Breath.

III.

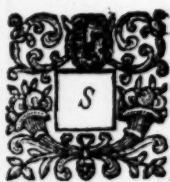
The Flow'rs she wore along the Day ;
And ev'ry Nymph and Shepherd said,
That in her Hair they look'd more gay
Than glowing in their native Bed.

IV. Undrest

SERTUM.

I.

*Elegi nemoris suave est quodcunque vel horti,
Liliaque, & Violas, virgineasque Rosas;
Quod Caryophyllis pulchrè variatur, ut esset,
Ornatum capiti texeret unde Chloë.*

II.

*Illa statim in sertum textos imponere flores
Dignata est pulchris, munere læta, comis.
At neque sic positis, si virginis ora videres,
Gratia vel formæ par, vel odoris, erat.*

III.

*Quæ primo induerat florum redimicula mane,
Gessit per totum Nympha venusta diem:
Et juvenes pariter, pariter dixere puellæ,
Non in natali sic nituisse solo.*

IV.

Undrest at Ev'ning, when she found
 Their Colours lost, their Odours past,
 She chang'd her Look, and on the Ground
 Her Garland and her Eye she cast.

V.

That Eye dropt Sense distinct and clear,
 As any Muse's Tongue could speak ;
 When from its Lid a pearly Tear
 Ran trickling down her beauteous Cheek.

VI.

Dissembling what I knew too well,
 My Love, my Life, said I, explain,
 This Change of Humour, pr'ythee tell,
 That falling Tear, what does it mean ?

VII.

She sigh'd ; she smil'd ; and to the Flow'rs
 Pointing, the lovely Moralist said,
 See, Friend, in some few fleeting Hours,
 See yonder, what a Change is made !

VIII. Ah

IV.

*Exuta ut flores sensit, quòd nulla colorum
Vespere restaret gratia, nullus odor ;
Palluit obtutu, gemuitque, oculoque pudicè
Demisso, sertum dejiciebat humi.*

V.

*Ille, filens quamvis, musâ facundior omni,
Index egregiæ mentis Ocellus erat ;
Cum furtim ex illo, gemmæ rutilantis ad instar,
Pulchram humectaret lucida Gutta genam.*

VI.

*Quod sciivi, nesciivi ; Et cur, charissima Vita,
Ob ! mea Lux, dixi, cur ea Gutta cadit ?
Unde obiit Pallor vultus ? fare, obsecro, fare,
Tam subito lapsu Gutta quid illa velit ?*

VII.

*Ecce ! unde ! (ingemuitque simul, peramabile ridens)
Ecce ! ait Interpres pulchra, fit unde dolor !
Dona tua en quantum, paucis fugientibus horis,
Unica mutârit, tota nec illa, dies !*

VIII. Hæc

VIII.

Ah me ! the blooming Pride of *May*
 And that of Beauty are but one ;
 At Noon both flourish bright and gay,
 Both fade at Ev'ning, pale and gone.

IX.

At Dawn poor *Stella* danc'd and sung,
 The am'rous Youth around her bow'd ;
 At Night her fatal Knell was rung,
 I saw, and kiss'd her in her Shroud.

X.

Such as she is, who dy'd too Day,
 Such I, alas ! may be too Morrow ;
 Go, *Daman*, bid thy Muse display
 The Justice of thy *Chloe's* Sorrow.

VIII.

*Hei mihi ! quod floret languetque superbia Maii,
Floret idem formæ gloria, languet idem.
Utræque mane vigens placidumque & dulce rubescit,
Utræque marcescit vespere, pallet, abit.*

IX.

*Cùm mane illuxit, multos Stella inter amantes,
Saltibus & cantu, Lusus Amorque fuit :
Vespere pallentem conspexi in frigore mortis,
Osculaque exangui terque quaterque dedi.*

X.

*Triste hodie & pallens quod cernitur illa, videbor
Cras istud forsan triste cadauer ego.
I, Damon, Musamque jube describere versu,
Quàm justo doleat vestra dolore Chloe.*

EPILOGUS CANTHARÆ,

Ad Terentii Adelpbos.

*M*ISSA peroratum venio paupercula nutrix,
 Simplicis & mundæ sedulitatis anus ;
 Moribus, ornatuque, exceptis excipiendis,
 A capite ad calcem Canthara vera—mera.

Quin ades, O bone * Fauste, & me quoque finge puellam,
 Pulchram, habilem, instructam mille placere modis.
 Lintea num fluitant à vertice longa? capillum
 Num mihi compressum multa retorquet acus?
 Num maculis varior majoribus atque minutis?
 Collane marmoreos nudor ad usque stans?
 Amplo circuitu se subleuat Amphitheatrum?
 Dicite septeno num stat in orbe rigor?

Ut spe lactamur vetulæ! nil virgula prodest,
 Nil profunt artes, improbe Fauste, tuæ.
 Canthara adhuc, eadem sum Canthara: vitta tegebat
 Canos, & canos nunc quoque vitta tegit.

* Magicam Fauſti virgulam intellige.

*Lenta mihi pendet vestis, quæ lenta pependit ;
 Et pepla ipsa eadem, quæ rubuere, rubent.
 Ecce idem ad zonam tinnit mihi cultus anilis ;
 Idem in turrato vertice nutat apex.
 Torpet iners venis etiamnum sanguis ; in ore
 Nec mihi pullinus dens, neque denticulus.
 Inque genas subiit mihi pilus & alter & alter,
 Lilia quas memini, quas decorasse rosas.
 Nec tamen incuso Parcas ; nec questibus ægris
 Ingemo damnosam me minuisse diem.
 Restituet lætam mihi gratia Vestra juventam :
 Plaudite Vos faciles—Canthara non anus est.*

Manuale Typographiâ om- ni antiquius, nulli uspiam Li- brorum insertum Catalogo.

*E*Xiguus liber est, muliebri creber in usu,
Per se qui dici Bibliotheca potest.

Copia Verborum non est, sed Copia Rerum ;

Copia (quod nemo deneget) utilior.

Rubris consuitur pannis ; fors textitur Auro ;

Bis sexta ad summum pagina claudit opus.

Nil habet à tergo tituli ve aut Nominis ; intus

Thesauros artis servat, & intus opes :

Intus opes, quas Nympha sinu pulcherrima gestet,

Quas nive candidior tractet ametque manus.

Quando Instrumentum præsens sibi postulat Usus,

Majusve, aut, operis pro ratione, minus.

Et genere & modulo diversa habet arma, gradatim

Digesta, ad numeros attenuata suos :

Primum Enchiridii folium Majuscula profert,

Qualia, quæ blæso est lumine, poscat Anus.

Quod

Quod sequitur folium, Matronis arma ministrat,

Dicere quæ Magnis proximiora licet.

Tertium, item quartum, quintumque Minuscula supplet,

Sed non ejusdem singula quæque Loci.

Disposita ordinibus certis, discrimina servant;

Quæ sibi convenient, seligat unde Nurus.

Ultima quæ restant, quæ multa Minutula Nympha

Dicit, sunt sexti Divitiæ folii.

Quantillo in spatio Doctrina O! quanta latefcit!

Quam tamen obscuram vix brevitate voces.

Non est Interpres, non Commentarius ullus,

Aut Index; tam sunt omnia perspicua.

Ætatem ad quamvis, ad captum ita fingitur omnem,

Ut nihil auxilii postulet inde Liber.

Millia librorum numerat perplura; nec ullum

Bodlæi huic jactat Bibliotheca parem.

Millia Cæsareo numerat quoque munere Granta,

Hæc tamen est inter millia tale nihil.

Non est, non istis Author de millibus unus,

Cui tanta Ingenii Vis, vel Acumen inest.

Mola Juventutis Restauratrix.

*M*EDEA, effæti revocaret ut Æsonis annos,
 Diversam herbarum mille poposcit opem ;
 Carminaque & magicas artes, succosque potentes,
 Quosve Venenorum Theßsala terra parens ;
 Quos Pindus, quos Ossa tulit, quos Pelion altus,
 Quotquot & Apidani gramina ripa dedit ;
 Quodque triceps Hecate auxilii, quod numina noctis,
 Quod nemorum poterant Diique Deæque dare.
 His simul incoctis, precibusque & carmine multo
 Sopiti jugulum discidit ense senis.
 Sanguis ubi exierat, validi medicamine succi
 Replevit Soceri guttura cæsa nurus.
 Canities, maciesque abiit, pallorque, situsque,
 Plenaque luxuriant membra vigore novo.
 Scilicet hoc visum est mirè finxisse Poetæ ;
 Te penes est dignum dicere necne fide.
 Quidlibet audendi Pictori est æqua potestas,
 Et multi ingenii tradidit Ille Molam.
 Clarius Inventum, quoniam plus exhibet artis,
 (Quod mox agnoscēs) prodigiique minus.

Ponitur

Ponitur in campis (ita lufit amabile Pi&tor)

Machina, bis fenos, vix minùs, alta pedes.

Non agitur ventis, non e& verfatis undis,

Versandæ toti fufficit unus homo.

Pyxis quadrati ex ligni compagine, fumum

Inverfi Coni conficit inftar opus.

Huc ope fcalaram ascendens, de margine capfæ

Conjicitur præceps, ut juvenefcat, anus.

Dum rota verfatur, (credat, qui confpicit) exit

Juxtà expectanti pulchra puella proco.

Pulchra, decens, habilis—vetulæ hæc miracula cernunt,

Et propere ad fcalas, ut renoventur, eunt.

Jam non in plateis, longâ confecta fene&â,

Hoc vetula exaudit trifte, Memento Mori.

Siquam pervulgata fidem Pi&tura meretur,

Læta magis Vox e& illa, Memento Moli.

CORNICULA.

*N*igras inter aves avis est, quæ plurima turres,
Antiquas ædes, celsaque Fana colit.

*Nil tam sublime est, quod non audace volatu,
Aeriis spernens inferiora, petit.*

*Quo nemo ascendat, cui non vertigo cerebrum
Corripiat, certè hunc seligit illa locum.*

*Quò vix à terrâ tu suspicis absque tremore,
Illa metûs expers incolumisque sedet.*

*Lamina delubri supra fastigia, ventus
Quâ cæli spiret de regione, docet;*

*Hanc ea præ reliquis mavult, secura pericli,
Nec curat, nedum cogitat, unde cadat.*

*Res inde humanas, sed summa per otia, spectat,
Et nihil ad sese, quas videt, esse videt.*

*Concursus spectat, plateâque negotia in omni,
Omnia pro nugis at sapienter habet.*

*Clamores, quos infra audit, si forsitan audit,
Pro rebus nihili negligit, & crocitat.*

*Ille tibi invideat, felix Cornicula, pennas,
Qui sic humanis rebus abesse velit.*

CONSPI-

CONSPICILLUM.

*Mnibus ex Oculis, quos Ars invenit & Usus,
Per quos conspiciamus res prope, resq; procul;
Commodius nihil est, nihil est præsentiis illis,
Impositos naso fere quos quisque gerit.*

Sunt, qui temporibus, ne balbâ è nare loquantur,

Affigi malunt hæc vitrea auxilia.

Sunt, quibus in dextrâ vitrum prætenditur unum;

Hi sunt ex illis, quos pudet esse senes.

Nemo sagax magis est Exploratore novorum,

Cum vitra in naso gestet, in ore tubum:

His pollens armis, his adjutricibus armis,

Arcani nihil est, quod subolere nequit.

Adjumenta domi hæc si fors fortasse relinquat,

Frustra sub cubito biblia portat anus:

Excidit ex animo, nihilique est Concio tota,

Ni Caput & Versum, secum habet, unde notet.

K

Induit

Induit alternis Psalmodus & exuit infrà

Clericus, alternis ut legat, utque canat.

* *Pollice tunc habuit suspensa, obliqua tuenti*

Cum niveum ostendit Nympha fopora sinum.

Lumina cui languent, multis hebetantur & annis,

Quatuor ut fiant, addat ab Arte duo.

Qui vult argutus, qui vult oculatus haberi,

In capite hic Oculos gestet, & in loculo.

* Vide Picturam Gul. Hogarth, quæ sopitam lepidissimè describit Congregationem.

In Edictum

Regis GEORGII Secundi

De recudendis Nummis Aureis.

*URE A Jacobi vultus et Nomina gessit
Lamina; sed longo jam tenuata die.
Scilicet exesas Injuria Temporis oras
Sensim corrofit, diminuitque latus.*

Vix patet huic Sceptrum, vix huic distinguitur Orbis,

Inscriptum haud illi Lemma videre licet.

Ne Valor et Pondus decrescere pergeret ultrà,

Huic quoque præcarvit Regia Cura malo.

Edicto incudi detrita Numismata reddi

Jussit, & Effigiem ferre recusa novam.

Nec tamen amitti dices cum Nomine Formam;

Est et adhuc Vultus, qui pretiosa facit.

Pons Westmonasteriensis.

*AMYSTI, Regales qui præterlaberis
Arces,
Quàm se magnificum, suspice, tollis
Opus!*

*Quanto cum saxis coalescunt pondere Saxa!
Quo nexu incumbens sustinet Arcus onus!
Ardua quàm justo pendet libramine moles!
Quâ partes hærent partibus Harmoniâ!
Quos, cerne, ad numeros, ab utrovis littore, sensum
Sunt supra acclives alterutrinque viæ!
Pontis Aperturæ quàm distant legibus æquis,
Exterior quævis interiore minor!
Hunc Artis splendorem inter, nihil impedit undas,
Quove minùs placidus vel taciturnus eas.
Nil Tibi descensum accelerat; non vorticis ullus
Impetus, in præceps unde ferantur aquæ.
Fluxu idem, refluxu idem, lenissimus amnis
Incolumem substus sternis, ut antè, viam:
Seris Indicium Sæc'lis, Quo Principe tanta
Hæc tibi surrexit Gloria, Liber eris.*

MILLIARIA.

MILLIARIA.

Ondinum à Grantâ pergenti (in pace qui-
 escat,
 Qui posuit) quota sint Millia, saxa
 notant.

*Jam non, ad patrias ædes rediturus, Alumnus
 Incertæ queritur tædia dura viæ.*

Jam non, Fulmerii deserta per æquora campi,

Quærit ubi villam, conspiciatve damum.

Quem roget, occurrat uullus si fortè Viator,

Certus in incertis rebus amicus adest.

Est in conspectu, qui Millia computat, Index,

Et numerat, quanto diminuatur iter.

Hunc præterveto lapidem, qui proximus instat,

Millia signabit præteriisse duo.

Vix e conspectu, vix sese ubi submovet ille,

Ordine qui subeant, alter et alter erunt :

Tertius, et quartus—quintusque haud conficit horam ;

Tam placido pergunt usque tenorè viæ.

Ignotæ tantum præstat Distantia nota ;

Millia quæ reddit plura, minusque Viæ.

EPILOGUS CRITONIS Ad Terentii Andriam.

*Quis ibi est?—audite aliquis—Puer, en-
dromidem da;*

*Addē manum (quid stas lentus?) utramque
manum*

Da mihi jam Terrorem, et jam duo Fulmina belli,

Et jam balteolum—cætera portet equus.

Si mea sunt—O sunt—mihi salva viatica, rite

Instruor, his armis tutus, & his animis.

Hisce ego latrones abigo, corvosque, canesque;

His pluvie subigo vim, Doræque minas.

Seu per planitiem contendo, ubi ravior agris

Stat rubus, aut inopi stramine tecta casa;

Sive eo per salebras & per prærupta locorum,

Et per crescentis tædia longa viæ;

Si non obliquus sedeam, si à posteriori

Integer & salvus, cætera salvus eo.

Improba latrantis Stomachi cùm murmurat ira,

(Usque adeo res est imperiosa fames)

Divertor—mihi cœnam, & equo sua pabula posco;

Neu mala defraudet, viso, reviso, manus.

Seligere

*Seligere est lectum mihi proxima cura, laborque
 Detrahere est ocreas proximus—Et labor est.
 Accumbo cœnæ—Et mecum hospes, seu rogo, seu non :
 Et bibit, Et comedit, plus tamen ille bibit.
 Cras venit, Et Scheda—Imprimis mihi Panis-Itemque
 Pullus-Item Vinum——nil nisi cum pretio.
 Solvo, Enchiridion repleo, discedo, salute.
 Acceptâ Et dictâ—vive valeque—vale.
 Puer. Te tuus expectat sonipes, nescitque morari
 Impatiens—Cr. in me non erit ulla mora.
 Vos quibus Hospitibus placidis Et suavibus utor,
 Este salutati, docta Corona, mihi.
 Este, O spectantes, animis, quod Et estis, amicis,
 Et pede inoffenso, dicite, perge domum,
 Accipio felix omen, plausuque secundo,
 Quo cursum institui, pergo viator iter.
 Vivite felices ; ego quandocunque redibo,
 Devoto vobis corde, redibo Crito.*

M U S C A.

I.

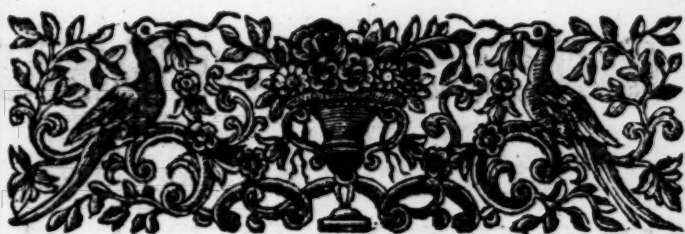

*Otare, Musca, de meo aut quovis Scypho,
Vocata, non vocata, præsens advena,
Lubens libensque curiosam exple sitim,
Siccare totum si valebis poculum:
Fugacis ævi quod potes, carpe, arripe,
Ævi perire non morantis indies.*

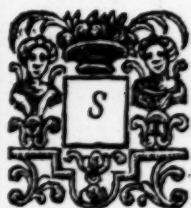
II.

*Utriusque vita properat, & tua & mea,
Ad exitum cursu incitato vergere;
Æstas tuæ, nec amplius spatium est meæ,
Ad bis tricenas usque si redit vices:
Cum præteribit bis tricena, sicuti
Unius æstatis videbitur fuga.*

CAUPO

CAUPO MEDIATOR.

*E U Lis inciderit Muliebris sive Virilis,
 Caupo statim rixæ pacificator adest.
 Ille interponens sese, pacem impero vobis,
 Inquit, & in Regis Nomine posco, rogo:
 Præcipue cautus, ne verba in verbera
 cedant,*

*Respicit hinc pugilum, respicit inde manus.
 Neu desit quidquam, quantum facundia possit,
 Tentat, & has voces addit & hisce pares.
 Tollite Barbariem; vicini estote, quod estis:
 Imbelles animos arguit iste Furor.
 Quin. sociis mecum fædus renovate lagenis;
 Lædit enim totas Lis inimica domos.
 Nemo magis præsens Illo est componere lites;
 Sed Nebulo fccas odit amicitias.*

C I C I N D E L A.

*UB sepe exiguum est, nec raro in mar-
gine ripæ,*

Reptile, quod lucet nocte, dieque latet,

*Vermis habet speciem, sed habet de lumi-
ne Nomen ;*

At priscâ à famâ non liquet, unde micet.

Plerique à caudâ credunt procedere lumen ;

Nec desunt, credunt qui rutilare caput.

Nam superas stellas quæ nox accendit, & illi

Parcam eadem Lucem dat, moduloque parem.

Forsthan hoc prudens voluit Natura caveri,

Ne pede quis duro reptile contereret :

Exiguam, in tenebris ne gressum offenderet ullus,

Prætendi voluit forsthan Illa facem.

Sive usum hunc Natura parens, seu maluit illum,

Haud frustra accensa est Lux, radiique dati.

Ponite vos fastus, humiles nec spernite, magni ;

Quando habet & minimum reptile, quod niteat.

O D E

ODE NUPTIALIS.

I.

JUVENES.

*Irgines, quas casus Amor jugali
Destinas tædæ, generosa Vitis
(Quod sit, O ! felix, quod & usque felix)
Jungitur Ulmo.*

VERGINES.

*Si preces junctæ auspiciis secundent,
Nos simul festum-repotemus omen ;
“ Vite cum dulci juveni sit Ulmo*

“ Copula felix.”

K 6

CHORUS.

CHORUS.

*Floreant unâ viridi juventâ,
Et pari longum vigeant honore ;
Invicem nexis socientque ramis*

Mutua vinc' la.

II.

JUVENES.

*Robur & vires columenque tutum
Arbori arbor det valida imbecilli,
Et diu sospes stabilisque Vitem*

Fulciat Ulmus.

VIRGINES.

*Palmites innectat in arctiorem
Vitis amplexum, gravidoque sætu et
Purpurâ multi decorans racemi*

Vestiat Ulmum.

CHORUS.

*Quod potest, Vitem tueatur Ulmus ;
Quod potest, Vitis locupletet Ulmum ;
Illa tutamen, decus addat illa,*

Utraque utrique.

III.

III.

JUVENES.

*Utraque irruptam arbor, & hæc & illa,
Copulam servet, pariter fidelis,
Nec die solvat citiùs supremo
Fœdus amoris.*

VIRGINES.

*Sit diu salvum sociale vinc' lum,
Nulla quod fati violet potestas :
Seriùs fiat viduata Vitis,
Seriùs Ulmus.*

CHORUS.

*Arbores Sylvæ spatiosiores,
Arbores, quas lucus alit, minores,
Hanc fidem laudent, simul æmulentur,
Connubialem.*

HÆREDIS

Hæredis Luctus.

*Unmoram immensæ Summæ qui nascitur
Hæres,*

*Quo ritu amissum defleat ille patrem!
Magna statim signet mortem Campana
jubete;*

*Nec pulsus horas definat ante duas,
Obdite (mærori quia Lux inimica) fenestras;
Durius ut pulset nemo, cavete, fores.
Formaque quo major taciti sit funeris, ire
Suspendo servum quemque jubete pede.
Quique paret pullas, Sartorem accersite, vestes:
Eventum tristem nil nisi triste decet.
Præcipite, ut currus sit & intra pullus & extrâ,
Pullaque sint itidem fræna, sedile, rotæ.
Quadratâ in tabulâ defuncti Insignia coram
Prostent, in mediâ fronte locata domûs.
Testetur, fas est, pietatem Ecclesia Nati:
Pulpita sint pariter condecorata, volo.
Ut res sunt nihili speciosa imitamina luctûs!
Ut nugæ, ut sunt omnia ludibrium!
Fallitur egregiè, quem pompa externa doloris,
Fallit: nil istis lætius est Lachrymis.*

BOMBYX.

B O M B Y X.

Ine sub Aprilis Bombyx excluditur ovo,

Reptilis exiguo corpore vermiculus.

Frondebis hinc mori, volvox dum fiat ad-
ultus,

Gnaviter incumbens, dum satiatur, edit.

Crescendo ad justum cum jam maturuit ævum,

Incipit artificii flamine Textor opus :

Filaque condensans filis, orbem implicat orbi,

Et sensim in gyris conditus ipse latet.

Inque Cadi teretem formam se colligit, unde

Egrediens pennas papilionis habet.

Fitque parens tandem, sætumque reponit in ovis ;

Hoc demum extremo munere functus, obit.

Quotquot in hac nostrâ spirant animalia terrâ,

Nulli est vel brevior Vita, vel utilior.

Regnare

Regnare nolo, Liber ut non sim mihi.

Rus Ego (*hæc musam memini cecinisse
jocosam*)

Pauper, & à cunis claudus—& I-
rus ero.

Est mihi tibicen lignum, quod cruris
iniquis

Gressibus, officium præstat—& Irus ero.

Ad latus ampullam gesto, sed non ita magnam,

Unde bibam, quando siccus—& Irus ero.

Pera mihi pendet duplex; salis altera custos,

Altera, quæ panem servat—& Irus ero.

Longa mihi tunica est, & pannis obsita; Nympham

Quæ tamen interdum celet—& Irus ero.

Insidiis procul atque metu, immunisque pericli,

In cellâ vivo tutus—& Irus ero.

Invidiam supra, Dominoque beatior omni

Irus Ego, & (regnet, qui velit) Irus ero.

Regnare

Regnare Volo.

I S sextam clausura diem post festa De-
cembris

Lusibus innocuis Nox salibusque datur.

Festivum in cœtum coeunt pueri atque puellæ,

Ut Sors, quos regno destinet, ipsa elegat.

Sortis ad arbitrium Rex & Regina creantur,

Quo ritu? breviter cuncta docendus eris.

De farre & prunis Libum componitur ingens,

Bis sex in partes sectile, bisve decem.

Convivæ, quotcunque adsint, sua portio cuique est &

Cuique suum assignat portio quæque locum.

Credere vix poteris, qui risus inter edendum,

Quæ spes pertentent pectora, quivæ metus.

Rex Ille in noctem, Regina vocatur & Illa,

Cui Faba contigerit, contigeritque Cicer.

Præsciunt epulis convivæ utrumque; salutem

Et regno optantes omnia fausta brevi:

Regnum unam in noctem, si sit lætabile saltem,

Imperiõ annorum dulcius esse rati.

Δ Ω Ρ Ο Ν Α Δ Ω Ρ Ο Ν.

*Ives in campos quoties innubilis aer
Elicit, & tepidum ver, zephyrique le-
ves ;*

*Terga Bœvis, vel terga Suis, satis utraque
salsa,*

Caupo suburbanus donat, ut hospes edat.

Nec fraudi successus adest optatas ; ad hamum

Gobio festinat plurimus, & capitur.

Conviva insidiis deceptus editque fititque ;

Nec sentit, quantum crescit edendo fitis.

Nôn adèd est largus, non est, quem credis, amicus ;

Ut vendat potum, dat tibi Caupo cibum.

APES.

A P E S.

*Ens frugi & prudens, operosa & provida,
vitam*

*Quàm placide peragunt, quàm sapien-
ter Apes!*

Urbis habent inter sese consortia ; cuique

Stat sua pars operum, munia cuique sua.

Nota domus sua cuique, & parvæ limina cellæ ;

Et sua de medio portio cuique cibi est.

Hic esto Populus, Res esto hæc publica, discat

Unde suos ci-ves instituisse Plato.

Ingenia

Ingenia in occulto.

*Discipulos varia Sectæ, variæque Studentes
 Artis, Musæum Bethlemiense capit.
 Alterius studiis obstitit ne forsitan alter,
 Obscrmat cellam portula cuique suam.
 Qualis Epicteto lectus, qualisque cathedra,
 Talis iis lectus, tale sedile datur.
 Neu Phœbus radiis animi perstringat ocellos,
 Excludit nimium parva fenestra diem.
 Dulcibus Hic totus Musis incumbit ; Et implet
 Angustos rythmis carminibusque Lares :
 Impendit curam patriæque Et civibus Ille ;
 Debita si forsân diminuisse queat.
 Nusquam est uberior, nusquam sêges Ingeniorum
 Major ; sed Messis tota latendo perit.*

Dignitas

Dignitas & Otium.

*Ltior est reliquis, quæ sella vocatur
Honoris;*

Acclivis, facili sed superanda jugo.

*Hoc solium ascendit, quem tota frequen-
tia poscit*

Præsidis in noctem sustinuisse vices.

Ille ubi composuit sese, clavoque galerum

Suspendit, pœtum fert tubulosque puer.

Implet, & accendit; cubitoque innixus utroque

In cathedrâ dignè pro gravitate sedet.

Arbiter hinc dicit legesque modumque bibendi,

Quoque propinanda est ordine cuique salus.

His tandem officiis functus, vinoque gravatus,

Nondum deposito nutat hiatque tubo.

Quæ rarò coeunt, & in unâ sede morantur,

En! ubi Majestas, & sit habenda Quies!

Ad Stephanum Duck,

Ἐγκωμιαστικόν.

*Rtu humilem, obscurum vitâ, servum-
que labore,*

*Te, Stephane, in lucem rustica Musa
vocat.*

Principibus placuisse viris tibi contigit Aulæ,

Et minor est famâ Lauriger ipse tuâ.

Cæsareo jussu, certum est tibi Pensio munus ;

Te Curatorem Regius Hortus habet.

Regia præterea, si Fama est nuncia veri,

Curæ mandatur Bibliotheca tuæ.

Nec fastu tamen elata est, vultuque superbo

Fert tua Fortunæ prospera Musa vices.

Nec mutantur adhuc Mores ; sed & Ille modestus,

Ille verecundus, qui priùs, usque manes.

In modicis æquus ; prudens, moderatus in altis,

Exemplar Magnis esto, vel Opprobrium,

PROLOGUS

PROLOGUS

Ad Terentii Andriam.

*U*t vitam inspicerent hominum, propiusque
tuendo.

Formarent mores Graia juventa suos.

Quod deforme fuit Vitii, Comædia prisca

Coràm spectandum, nec sine felle, dedit.

Quod mediocre fuit, veniâ quod dignius, illud

Descripsit multo Musa jocosa sale.

Nec Dulce egregiis, nec defuit Utile scenis,

Quod delectaret, quodque moneret idem.

Transulit à Græcis placidam feliciter Artem

Roma, pari studio consilioque pari :

Quodque suis fuerat per sæcula retro Menander,

Id quoque Romanis Publius Afer erat.

*Simplicitas eadem est scribendi, eademque Venustas ;
Casti sunt omnes ingenuique sales.*

*Concinna est brevitatis, & pura oratio, quicquid
Dicere vult Servos Fabula, quicquid Heros.*

*Simo, Senex pulchre cordatus, lenis in irâ est ;
Cum dolet, aut queritur, cum lacrymatur, Homo.*

*Ingenio Juvenis, qui Nomine, Pamphilus idem,
Nulli hominum, officio vel pietate, deest.*

*Natumve aut Patrem justè perpendite, non est
Natus amabilior, candidiorve Pater.*

*Tam bene morata est, nitido tam plena lepore
Andria, quam Vobis nox hodierna parat.*

*Nos facili erigite O ! risu, plausuque secundo,
Ludere qui pariter discimus & Sapere.*

EPILOGUS

LESBIÆ OBSTETRICIS.

*Udistis quanto clamore Puerpera, Juno
Lucina, ob ! miseræ, fer mihi, dixit,
opem.*

*Illa ego sum Juno—sed non de plebe
ministra,*

Quales Lucinas viculus omnis habet.

Nil loquor impurum, vel subnuo turpius ; ista

Vulgares animos, degeneresque juvent.

Oscula siquando permittam, admitto pudicè ;

Ut decet humanas ingenuasque Nurus.

Si quid fortè bibam, cyathus mihi sufficit unus,

Pollice vix major—Fors aliquando duo.

Incolumi Matre & salvâ, mea proxima cura est

Infantem primis vestibus induere.

Adsidet ad cubitum, Glycerique Archillis ocellos

Intuitu primo callida cernit anus :

Parvaque componens magnis, frontem, oscula, nasum,

Quid Patris explorat, quid referatur Avi.

L

Terga-

*Tergaque demulcens, hominum est scvissimus, inquit,
 Tam pulchram poterit qui violare cutim.
 Delira hæc inter Nutricis Somnia, majus
 Urget opus longè Me, graviorque labor ;
 Cingere fascialis teneros, nec duxiter, artus,
 Et justum ad modulum fingere molle caput.
 Cautio nec levis est, multis de millibus una
 Ne minimo infantem vulnere pungat acus.
 Sed nec adhuc cessat mihi cura ; Puerpera Mater
 Sæpe revisenda est, & mihi sæpe Puer.
 Interea mihi Mensis abit, sed & uno alioque
 Donatus flavo munere Mensis abit.
 His ego me officiis, Vobis, Popule Alme Virorum,
 Commendo, obsequio, sedulitate, fide.
 Quandocunque opus est, me servam accersite vestram ;
 Lesbica curabo protinus esse domi.*

S U I C I D A.

MUSCA meam volitat circum importuna
 lucernam,
Alasque amburit jam propè jamque
 suas.

Sæpe repello manu venientem, *Et*, ineptula musca,
Quæ, te, inquam, impellit tanta libido mori?
Illâ tamen redit, *Et*, quanquam servare laboro,
Instat, *Et* in flammâ exitiumque ruit.
Exiguam tibi nolo animam, quam projicis, ultra
Servare; *Et* si sis certa perire, peri.

'ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ.

Aspicias, ut nidum tignis suffigit *Hirundo*,
Cæmento ut luteo pensile firmat opus!
Aspicias, ut solido durescunt mœnia nexu,
Quem neque ventorum vis, neque sol-
 vat aqua!

Structura incolumis, multos mansura per annos,
Vere eadem reduces excipit hospes aves.
Præstat in exigua, quod non Vanbrughius æquet,
Quod non Gibbescius vincat, *Hirundo* domo.

Artis est celare Artem.

*Ulchra, nec invitos, vocat ad spectacula
cives*

*Fauxius, egregiæ dexteritatis homo ;
Fallere spectantes quo non sollertior alter,*

Vel linguæ insidiis, vel levitate manûs.

En! Vobis (aperitque manum Deceptor utramque)

Orbiculum! hei præsto! —fugit, abiit—adest.

Est hîc, est illic—nusquam est, & ubique—videte,

In mensâ—in oculis hujus—in ore tuo.

Tunc peram invertit; fraudemque exorsus ab ovo

Gallinam profert aligerumque gregem.

Chartula (proh! monstrum!) summi ad laquearia tecti

Subvolat, & formam jussa capeffit avis.

Spectator lætus videt hæc miracula rerum,

Et stupet occulti captus amore doli.

Multum habet ingenii, multum Delusor & artis ;

Qui, simul ac aperit se, nihil artis habet.

Iris

Iris Portabilis.

*Ollicit & frangit radios in mille colores
Vitrum, quod Docti nomine Prisma vo-
cant ;*

*Coccina cæruleis, croceis hyacinthina
distant,*

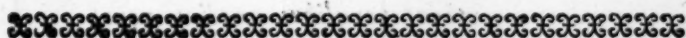
Singula per varios attenuata gradus.

Dissimiles umbris sunt umbræ, & linea quævis

Languidior sensim contiguâque minor.

Per sic dispositæ discrimina Lucis, in omni

Depictam facie Prismatis Irin habet.

—Levius fit patientiâ,
Quicquid corrigere est nefas.

*C*lauditur in caveâ, laqueo quam prenderit Auceps,
Et filet, & fatum lugubre plorat avis.

*Nec placet angustus carcer, quam limite nullo
Aerias nuper juverat ire vias.*

*Nascitur, & longo patientia crescit ab usu ;
Nec jam, quæ dederat tædia, carcer habet.*

*Jam se solatur cantu Captiva ; nec ulla
Sugviùs in campis Libera cantat avis.*

Veritas & Amicitia.

EST Homo, Mercator ruri, cui Lux tre-
mit intus ;

In cultu gravitas est, & in ore fides:

Qui longis odit verborum ambagibus uti,

Nec cum vicinis dissimulanter agit.

Nec pretium ingeminat venalibus amplius æquo,

Ut mox diminuat, dimidietve, lucrum.

Nec nimis extollit merces, & laudibus auget ;

Commendet melius quas suus ipse Valor.

Nil vanum aut falsum ; sed Næ solenniter aut Non

Profert particulas, & sine fraude, duas.

Quodcunque affirmatu opus est, quodcunque negatu,

Affirmat nudè, simpliciterque negat.

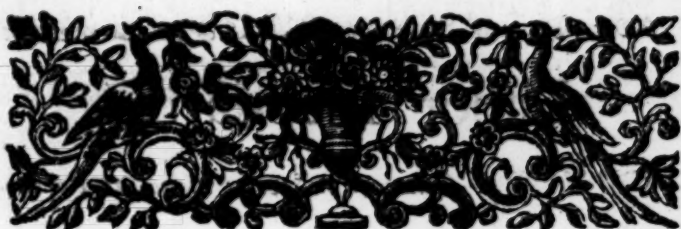
O probitas primæva ! an & hæc laudatur & alget ?

Nonne hæc emptores conciliare potest ?

Næ ! venit, ah ! sanè ! multus venit emptor amicus,

Multaque cum sancto Fratre profana Soror.

Æ N I G M A.

Æ N I G M A.

*Arcula res, & acu minor est, & ineptior
usu:*

*Quotque dies annus, tot tibi drachma
dabit.*

Sed licet exigui pretii minimique valoris,

Ecce, quot Artificum postulat illa manus !

Unius in primis cura est conflare metallum ;

In longa alterius ducere fila labor.

Tertius in partes refecat, quartusque refectum

Perpolit ad modulos attenuatque datos.

Est quinti tornare caput, quod sextus adaptet ;

Septimus in punctum cudit & exacuit.

His tandem auxiliis ita res procedit, ut omnes

Ad numeros ingens perficiatur opus.

Quæ tanti ingenii, quæ tanti est summa laboris ?

Si mihi respondes, Oedipe, tota tua est.

L 4

Labor

Labor Ineptiarum.

Genera & Species dignoscat Papilio-
num,

Sitque quibus maculis quisque, qui-
busque notis;

Quotquot agris volitant, studiosè hinc colligit illinc,

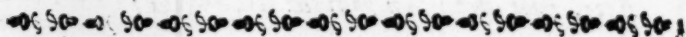
Musæi ut servet Fulvius inter opes.

Thesaurum egregium! si quis foret Usus habendi:

At cuius hæc servit cura laborque bono!

Papilio, centum quamvis servetur in annos,

Nil nisi reliquæ Papilionis erit.

Nemo Miser nisi comparatus.

QUIS fuit infelix adeò! quis perditus æquè!
Conqueritur mæsto carmine tristis amans.

Non novus hic questus, rarove auditus; amantes

Deserti & spreti mille queruntur idem.

Fatum decantas quod tu miserabile, multus

Deplorat multo cum Corydone Strephon.

Si tua cum reliquis confertur amica puellis,

Non ea vel sola est ferrea, turve miser.

In

In Nuptias

Serenissimi AURANSIÆ Principis

Anno MDCCXXXIV.

UI Magnum exornas, Princeps, vir-
tutibus Ortum,

Auriacum Nomen Nassoviamque
domum ;

Felicem in longum thalamum Tibi

Musa precatur,

Et quotquot dederit gaudia fidus Amor.

Jam non ut mediâ cupimus statuatur in Urbe,

Hisce quòd auxiliis nil Gulielmus eget.

Æra statim sordent, nigrâ ferrugine tincta ;

Et quæ non Tempus marmora, Livor edit.

Auriaci vultûs quæ spirat Imagine vivâ,

Est quâvis Statuâ sanctior Effigies.

Anglia si junctis valeatque Hollandia votis,

In Natis priscos Tu revocabis Avos ;

Quæque nec æquabit Saxum nec abenea signa,

Auriacæ Genti Tu monumenta dabis.

Phoebe Ornatrix.

ORINDA ad speculum longas dum
conterit horas,
Comprimat ut possitas justior ordo co-
mas ;

Serva à Secretis juxtà stat sedula Phœbe,

In Dominæ laudes officiosa sue :

Omnia mirari præsens, crinemque, coloremque,

Et molles oculos, purpureasque genas.

Quàm bella hæc macula est, lævum quæ stringit o-
cellum!

Ut Veneres geminat Lunula bina tuas!

Quàm bene nativæ respondent omnia formæ!

Ut gracilem attenuat Zona reducta sinum!

Nec desunt huic Obsequio sua munera ; quanta

Pro Merito fas est proque Valore dari.

Fasciis Phœbe, Phœbe donata Lacernis,

Et placet, & , quanti sit placuisse, docet.

Odor Lucri.

*Aulinâ ad Turrin quâ Semita ducit ab
Æde,*

*Nomen de Thamisi flumine vicus ha-
bet.*

Nequaquam violis conspergitur ille rosisque,

Nedum olet, ut pictus floribus hortus olet.

Nec thus, nec nardum, nec aroma aut cinnama vendit,

Aut felix quicquid mittit odoris Arabs.

Caseus ast illic, quem Cestria pressit, abundat

Multus ; & id sentis olfaciendo procul.

Millia lychnorum pendent ex ordine multa ;

Inque cadis sapo, pix, oleumque jacent.

Innumeræ Haleces doliis cumulantur in amplis,

Et salsamenti conditur omne genus.

Cape manu est majus, pærumque, ob nausea turpis !

Hinc longe emunctæ, Cottile, naris abi.

Quæ te aded offendunt, Thamisini sunt ea vici

Divitiæ ; & cessat Lucrum, ubi cessat Odor.

Decor Inemptus.

Oemina munditiis simplex, cultuque pudica est,

Quam Tremulam à tremulâ religionē vocant :

Illā, nihil sæc̃li sapiens, nec crispāt ad aures

Crinem, nec collum nudat ad usque sinus.

Quam Natura dedit, formā contenta, satisque

Pulchra, adjumenti nil aliunde petit.

Tota placens, & tota decens, & tota venusta,

Auget quas celat, quasque revelat opes.

Huic formam inuideat, quæ formam accersit ab Arte,

Et pars exigua est ipsa puella suā :

Quæ, male dedignans nativis dotibus uti,

Ornatum, sese quo debonestet, emit.

Et simul agnoscat, veneres quando invidet istas,

Quodcunque est simplex, illud & esse decens.

L I M A X.

L I M A X.

Rondibus & pomis herbisque tenaciter hæ-
ret

Limax, & secum portat ubique domum.
Tutus in hac sese occultat, siquando pe-
ric' lum

Imminet, aut subitæ decedit imber aquæ.

Cornua vel leviter tangas, se protinus in se

Colligit, in proprios contrahiturque lares.

Secum habitat, quacunque habitat ; sibi tota supellex ;

Solæ, quas adamat, quasque requirit, opes.

Secum potat, edit, dormit ; sibi in ædibus isdem

Conviva & comes est, hospes & hospitium.

Limacem, quacunque fiet, quacunque moretur,

(Siquis eum quærat) dixeris esse domi.

Πάντα Γέλως.

Eroam quo fama abiit? vulgataque quon-
dam

Antiquis ubi sunt Nomina in Historiis!
Heu! quanta humanis insunt ludibria re-
bus!

Gloria, cùm tantùm Gloria, quàm nibili est!
Pompeium quis conjiceret nunc esse Molossum!

Cæsara quis Lanii crederet esse canem!
At sunt; rivales at sunt: certaminis (aut os
Aut offam carnis projice) testis eris.

Scipio, fulmen adhuc belli, tauro involat acer,
Et validos lacerat dente tenace toros.

Quod defensor erat Trojæ, defensor & horti est;
Et Canis est Hector, quod fuit Hector Homo.

Qui præter reliquos sævus fitiensque cruoris,
Ille, nec immerito, dicitur ille Nero.

Ut coriis fures unctis absterreat, ille
Latratu multo perpete nocte furit.

En quo processit verborum injuria! Brutus
Expellit porcos, & Cato servat oves.

At neque servatur major Reverentia Divis,
At neque Cælitibus nomina sancta magis:

Juno,

Juno, Diana, Venus, quondam celebrata Poetis

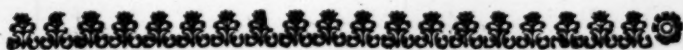
Numina, jam nurbus sunt gremialis Amor :

Curribus ad varios catus hinc inde feruntur ;

Seu fors Templa magis, sive Theatra juvent.

Si foret in terris Democritus, hanc quoque justam

Materiem risûs dixerit esse sui.

——Si propiùs stes,

Te capiet minùs.—

Londini ad pontem prono cùm labimur amnis,
Quam Tua dat Turris dulce, Maria, melos !

Ut servat justum quævis campana tenorem ?

Pulsata ut variis contremat aura sonis !

Nec mora, nec requies ; ripas concentibus implet,

Alternans hilares ingeminansque vices.

Quo magis abscedis, tentat numerosor aurem

Musica ; lætantur corda, salitque jecur.

Talis ab Harmoniâ surgit distante voluptas ;

Sin turrin intrecas, omnia clangor erit.

Vulgus

Vulgus non rectum videt.

*I discum Solis Lunæ interceperit orbis,
(Quod rarum non est dicere Phænomenon)*

*Vitra statim infuscant alter specular &
alter,*

Nec possunt prorsus dissimulare metum.

At si, quod bino, quod trino baud accidit ævo,

Horrendum longo crine Cometa rubet ;

Quod non prodigium cæli hæc denunciat ira !

Interitum mundi, judiciiue diem !

Continuo plateâ Miserere auditur in omni ;

Quod pueri ingeminant, ingeminantque senes.

Lymphatis similes discurrent undique Nymphæ ;

Occultæ in cellâ quâque precantur Anus.

Interea Astronomus, speculâ Observator in altâ,

Rerum hæc securo pectore monstra videt :

Scilicet hæc longum præsenferat Ille futura :

In tantum distant Vulgus & Astronomus.

Innocens

Innocens Prædatrix.

*Edula per campos, nullo defessa labore,
In cellâ ut stipet mella, vagatur
Apis :*

*Purpureum vix florem opifex prætervo-
lat unum,*

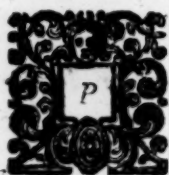
*Innumeras inter quas alit hortus opes ;
Herbula gramineis vix una innascitur agris,
Theſauri unde aliquid non ſtudioſa legit.
A flore ad florem tranſit, mollique volando
Delibat tactu ſuave quod intus habent.
Omnia delibat, parcè ſed & omnia, furti
Ut ne vel minimum videris indicium.
Omnia deguſtat tam parcè, ut gratia nulla
Floribus, ut nullus diminuatur odor.
Non ita prædantur modicè bruchique & erucæ ;
Non, iſta hortorum maxima peſtis, aves :
Non ita raptores corvi, quorum improba roſtra
Deſpoliant agros effodiuntque ſata.*

Succos

*Succos immiscens succis, ita suaviter omnes
Temperat, ut dederit Chymia nulla pares.
Vix furtum est illud, dicere injuria debet,
Quod cerâ & multo melle rependit Apis.*

Ignavum fucos pecus à præsepibus arcent.

*PER Batavum plateas (ita, Gens operosa,
cavetis)*

*Mendicus nemo, nemo vagatur iners.
Non cæcus, non claudus iners; modo sint
tibi, claude,*

*Qui profint, oculi; sint tibi, cæce, manus.
Non operum immunis puer est, non grandior ævo;
Sed sua stant puero, stant sua pensa seni.
O prudens hominum Respublica! Natio vestra,
In terris usquam si fiet, Utopia est.*

Passeres

Passeres Indigenæ ;

Coll. Trin. Cant.

Commenfales.

Nicola qui nōrit sedes, aut viserit Hospes,
 NEWTONI egregii quas celebravit Ho-
 nos ;

*Viditque & meminit, latus fortasse vi-
 dendo,*

Quàm multa ad mensas advolitârît avis.

Ille nec ignorat, nidos ut, vere ineunte,

Tecta per & forulos & tabulata fruât :

Ut coràm educat teneros ad pabula factus,

Et pascat micis, quas det amica manus.

Convivas quoties campanæ ad prandia pulsus

Convocat, haud epulis certior hospes adest.

Continuo, jucunda simul vox fertur ad aures,

Vicinos passer quisque relinquit agros.

Hospitium ad notum properatur ; & ordine stantes

Expectant panis fragmina quisque sua.

Hos tamen, hos omnes, vix uno largior asse

Sumptus per totam pascit alitque diem.

Hunc unum, hunc modicum (nec quisquam inviderit) assem

Indigenæ, hospitii jure, merentur aves.

EPITA-

EPITAPHIA.

IC juxtà tumulatus est

Eximiae spei adolescentulus

Honorabilis J. L. G.

Quem

Venustum obisse & Innocentem,

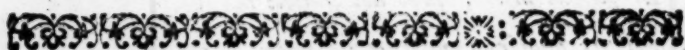
Siquidem homo sis, dolebis;

Sin supra humanitatem sapiis,

Lætabere.

Mortalia reliquit A. D. MDCCXXII.

Annum Ætatis agens duodecimum.

In Porticu Septentrionali

Fani Westmonasteriensis.

H. S. E.

GULIELMUS DICKINSON Arm.

Architectus;

Qualis! suspice.

Obiit 24°. die Januarij

A. D. 1724. Suæque Ætatis 54.

Magni

Agni juxta Exuvias Newtoni

Voluit & suas jacere

JOHANNES WOODWARD, M. D.

Qui

Philosophus. esse & Christianus ;

Deumque, quem per omnia invenerat explorata.

Agnoscere & venerari

Non gravatus est :

Terræque abdita & mirabilia

Curiosè sed humiliter,

Piè sed feliciter,

Perscrutatus ;

Ad Occultiorum Cognitionem,

Et ad Sublimiorum Theoriam

Admissus est

Et Contemplator & Particeps :

A. D. MDCCXXVIII,

Suæque Ætatis LXIII.

Claustro

Claustro Occidentali

Fani Westmonasteriensis

DESTINATUM

IV Die Aprilis, A. D. MDCCXXXVII,

Ineunte Ætatis anno vicesimo secundo,

Obiit

JONATHAN MARTIN;

Musices à Puero feliciter studiosus,

Et, vix dum adultus,

Organista in Sacellum Regium

cooptatus.

Hoc Arti scilicet, hoc Moribus,

Hoc Vitæ brevitati datum est,

Ut juvenis statim excelleret,

Et fieret cito

Quod diu non erat futurus.

SUB

*UB dei Marmore servatur
(Diugue servetur inviolabilis)*

E. H.

Virgo

*Venustatis tam raræ,
Et tam castæ Sanctitatis,
Ut nullum suis
Vel amandi viva, vel mortua lugendi
Statuerit modum.*

*QUO P tuos infra pedes
Neglectum nunc latet & conculcatum,
Aliquando fuit*

M. R.

*Omnium, quotquot uspiam sunt, Gratiarum
Ditissimus Thesaurus;
In illum diem,
Quo abditum quodque & quodque pretiosum
Iterum in Lucem evocabitur,
Summâ cum fide hic conservandus.*

HIC

HIC propè sepulta est

A. D.

Puellula rarissimæ formæ ;

Cui accessit

Verecunda Rosarum purpura

Castusque Liliidum candor :

Accessit quidem,

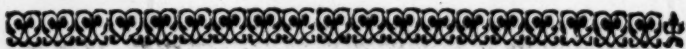
Sed, ut humanæ breves sunt deliciae,

Exaruit statim & evanuit,

Suavissimum sibi relinquens

Odorem & desiderium :

Dum æterno vere donetur & efflorescat.

H*IC* infrà jacet,

E silentio & tenebris

In Lucis & Gloriæ transferenda Æternitatem,

Egregii Nominis Mulier

F. T.

Terris idcirco data & adempta,

Ut intelligerent Homines

Quo Virtus Amore

Amplectenda sit incolumis,

Quâ Invidiâ

Quærenda fit sublata.

Ad Rubeculam, Invitatio.

I.

*Opes avis, convivæ domo gratissima
cuivis,*

*Quam bruma humanam quærere co-
git opem ;*

Huc O! hyberni fugias ut frigora cæli,

Confuge, & incolumis sub lare vive meo.

Unde tuam esuriem releves, alimenta fenestræ

Apponam, quoties itque reditque dies.

Ufu etenim edidici, quòd grato alimenta rependes

Cântu, quæ dederit cunque benigna manus.

II.

Vere novo, tepidæ spirant cùm molliter auræ,

Et novus in quâvis arbore vernat honos,

Pro libitu ad lucos redeas, sylvasque revisas,

Læta quibus resonat Musica, parque tuæ.

M

Sin

Ad

*Sin iterum, sin fortè iterum, inclementia brumæ
Ad mea dilectam tecta reducet avem ;
Esto, redux, grato memor esto rependere cantu
Pabula, quæ dederit cunque benigna manus.*

III.

*Vis hinc Harmoniæ, Numerorum hinc sacra Potestas
Conspicitur, nusquam conspicienda magis,
Vincula quòd stabilis firmissima necit Amoris,
Vincula vix longâ diffocianda die.
Captat & incantat blando oblectamine Musa
Humanum pariter pennigerumque genus ;
Nos Homines & Aves, quotcunque animantia vivunt,
Nos soli Harmoniæ gens studiosa sumus.*

PAUPER JOHANNES;

Poculum sic dictum:

Coll. Trin. Cant.

Dono datum.

*Insignis famâ Scyphus est, & splendidus
usu,*

*Qui suum ab inscripto * carmine No-
men habet,*

Nocturnus studiis sæpe ille adjutor, alumnus

Cum solus fruitur se fruiturque libris :

Nec comes ingratus, pætum cum leniter haurit,

Et rescit sese lentus odore tubi.

At non immodicos potanti sufficit haustus ;

Mensurâ cyathos vix superante duos.

Quanquam nec titulos, & ævita insignia præfert,

Nec quid paupertas ambitionis habet ;

** Inscribitur poculo hoc Distichon ;*

Pauper Johannes, dictus cognomine Clarkson,

Hunc Cyathum dono gratuitoque dedit.

M 2

Nec

Nec Barringtonio similes ostentat honores,

*Cristamque & Scutum, * Sanguineamque manum :*

Atqui animi memoris, gratique est pectoris index ;

Est etiam in parvo munere dantis amor.

Nomina cum majora Scyphis exederit ætas,

Nec distincta suis nec memoranda notis :

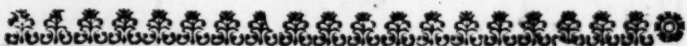
Pauper Johannes seris testabitur annis,

Versu, quem simplex sed pia Musa canit ;

Non esse Argenti pondus, quod dona ; sed esse

Donantis mentem, quæ pretiosa facit.

* Insigne Baronetti.

Sella Pacifica.

*Tilis est Cathedra, & multo superimminet
amni,*

*Rerum, ubi nascuntur jurgia, certa
salus ;*

Effrænem cohibet quæ linguam, & temperat iras,

Nec finit, ut Ratio deferat imperium.

In quâ Xantippe quæcunque immergitur undis

Ter quater, innocuâ mitior exit ove.

Nec quidquam irarum reminiscitur illa ; furoris

Tam cito deservet vis, animique cadunt.

Quid docet hæc Sella, attentè perpenderis ; & nil

Socraticam dices par docuisse Scholam.

Epilogus

Epilogus ad Eunuchum.

*N! adsum miles veteranus—inutilis armis,
Sed Regi & Patriæ fidus, ut usque,
meæ :*

*Quem magis aurati rutilo fulgore galeri
Commendat validum cor, lepidumque caput :*

*Quem Mars truncavit—sed cui Chelseia rependit
Et mutilos artus & mihi quicquid abest.*

*Pars ego parva mei—sed sum πλέον ἡμῖν πάντος ;
Sanctior est salvâ parva tabella rate.*

*Lumine suffosso luscus ; sed & Hannibal ipse,
Quem Roma horrebat, sic oculatus erat.*

*Uno crure minor, sed crure superstita in altum,
Altiùs ut nemo, subsiluisse valens.*

*Nec fractis vel adhuc animis ; sed strenuus illâ,
Quæ supereſt, audax intrepidusque manu.*

Quid vero his majus dabit iste domesticus Heros ?

Quid simile his miles scenicus iste Thraſo ?

Illius in plumis tunicâque est unica virtus ;

Omnis in illæſo corpore conſtat honor.

*Pulchrior in pannis me gloria vestit ; & hoc Crus,
Hæc Manus, hic Oculus, duplicis instar erit.
Quo me excepistis, vos O ! dimittite plausu ;
Et mihi felicem plausero militiam.*

Defendit Numerus.

*Landior indulgit, Felis, tibi Parca ; no-
venâ*

Nam tibi nec Lachesis fila novena colo.

Hinc, si missa voles celsæ de culmine testis,

Decidis in tutos præcipitata pedes.

Nec, miseram licet infestent laniique canesque,

Te Lanii exanimant, exanimantve canes.

Si moriare semel, si bis, si terve, quaterve,

Plusquam dimidiâ parte superstes eris.

Ufus Quadrigarum.

N curru conduco locum, visurus amicum,
 Millia qui decies distat ab urbe novem.
Impatiens Auriga moræ nos urget, &
horæ

Cum nondum sonuit tertia, jungit equos.
Vix experrectus, media inter somnia, surgo,
Per longum miserè discutiendus iter.
Ingredior, sedeo ; cubitumque coarctor utrumque ;
Atque duas pingues comprimor inter anus.
Cum matre e contrà puer est, milesque protervus ;
Distento hos inter corpore Caupo sedet.
Nec vix illuxit, quin hinc agitamur & illinc,
Aspera quâ ducit, quâ salebrosa via.
Altera tussit anus, rixatur & altera ; jurat
Miles, & Caupo, vomitque puer.
Dulce sodalitium ! si sint hæc usque Quadrigis
Commoda, maluerim longiùs ire pedes.

Perveniri

Perveniri ad Summum nisi ex Principiis non potest.

EWTONUM ingentem, Lumen non unus ævi,

A. B. quæ docuit prima, Magistra fuit.

Doctior Ille statim Vetulâ, cito sensit inani

Quiddam his literulis majus inesse sono.

Protinus egregios Elementis repperit Usus ;

Usus, quos nunquam conjiciebat anus.

Notosque ignotis numeros conferre peritus,

Inde potestates format utrisque datas.

Laudo tamen Vetulæ præcepta ea primula, quæque

Newtoni haud dubitem dicere Principia.

Spe Finis.

AD dextram, ad lævam, porro, retro, itque reditque,
Depreſsum in laqueo quem Labyrinthus habet.

Et legit & relegit gressus, sese explicet unde,

Perplexum quærens unde revolvat iter.

Sta modo, respira paulum, simul accipe flam ;

Certius & melius non Ariadne dabit.

Sic te, sic solum, expedies errore ; viarum

Principium invenias, id tibi finis erit.

Quod tibi vis, id alteri & tu feceris.

*Efficiosa senem, succincta, & sedula (singt
Sic tabula Heemskirkî ludicra) tondet
anus.*

*Inque vices (idem sic ludit amabile Pic-
tor)*

Æquâ tondet anum conditione senex.

Cum vetulus sit uterque, & sit barbatus uterque,

Fas est, alterius poscat ut alter opem.

Consule, quid valeant humeri.

R*Obustis fert mundum humeris, & pondere curvus
Sudat, & ingenti mole laborat Atlas.*

Quos nervos, quam cervicem, quæ brachia, crurum

Quàm validos nexus tam græve poscit onus!

O cautè incedas; minimus nam si tibi lapsus

Offendat gressus, Omnia corruimus.

Obsunt Authoribus Artes.

I*nstrumenta necis, quæ nitrum & sulphura miscet,
In flammam ignescit, subruiturque mola.*

Cuncta volant, lacerique artus & saxa trabesque,

Et distans subito fulmine terra tremit.

Triste genus lethi! sed quo, si funere tali

Dignus erat quisquam, dignus & Author erat.

Optimum

Optimum est Convivium,

In quod Choraules non venit.

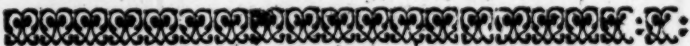
*Agna instauravit Macedo convivia victor,
Adjuvit festas & Citharista dapes:
Heroum cecinit simul ille ingentia facta
Argivum, in Persis qui cecidere plagis:*

Exarsit juvenis, dederat quas Musicus, iris;

Nec longum, exclamat, Victor inultus ero.

Et triste & facinus! Persepolis illa venusta

Urbs fuit, æquavit quam Citharædus humo.

—Minorem

Ne lædas, cave.

*C*orporis exigui, sed magni est Nominis Author,
Quem vexat scriptis non ita parva manus.

Ille diu tacitus, sed non perterritus, iram

Ingenti testam pectore dissimulat.

Ex improvise cum tandem Duncias exit;

Bilem habet & totus, fel, aloenque, liber:

Dixerit ut monitus quisvis, læsisse Gigantem

Tutius, exiguum quam tetigisse Virum.

Nulli

Nulli te facias nimis sodalem.

*Alpat heram felis, gremio recubans in anili;
Quam semel atque iterum Lydia palpat
hera.*

*Ludum lis sequitur; nam totos exerit un-
gues,*

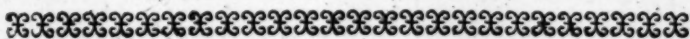
Et longo lacerat vulnere felis anum.

Continuo exardens gremio muliercula felem

Nec gravibus multis excutit absque minis.

Quod tamen haud æquum est—Si vult cum fele jocari,

Felinum debet Lydia ferre jocum.

Ut vivas, vigila.

CUI Mors est Lucrum, cui Mors est Janua Vitæ,

Tristia qui curat funera, tristis homo est:

Discurrit totam venaticus Ille per urbem,

Ille quis ægrotat, quis moriturque, rogat.

Curre, Puer, sonuitne, roga, Campana? fenestra,

Indicium mortis, quæ sit aperta, vide.

Alter enim, satagas ni sic vigilare, cadaver,

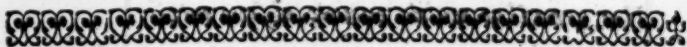
Qui mihi præripiet, Vultur, & alter erit.

Tempore nil faciās alieno.

*Ad modulum capitis se Flavia crispas ovini,
Et collum ad medios nudat anile sinus.
Ista parum prosunt: nullā celabitur arte,
Quæ vetulum infecit cana senecta ca-
put.*

*Nec bene conveniet rûgis adsumere nugas,
Quas nurbus nostris Gallia vana dedit.
Quod sis, esse velis; Et cûm revocare juventam,
Flavia, non poteris, sis patienter anus.*

———— Τὸ μεταξύ μεριμῶ,
Πῶς ἄμα σοι κλαύσω, πῶς ἄμα σοι γελάσω.

*IN tabulis binos fratres persæpe videre est,
Utrumque, ut tradit fama vetusta, senem.
Hic sese in risum, patulo sine dentibus ore,
Solvit, Et humanas res facit esse jocum:
In lachrymas fusus, vultuque heu! tetricus Ille
Rebus in humanis nil nisi triste videt.
Ridenti aut flenti credis? si credis utrique,
Sunt res humanæ flebile ludibrium.*

ini,
nus.
rte,
ca-

άσω.